Jeanette Richards

FASCINAȚIE

Ea-și dorea cu ardoare să-i aprindă simțurile așa cum nimeni nu mai reușise vreodată...

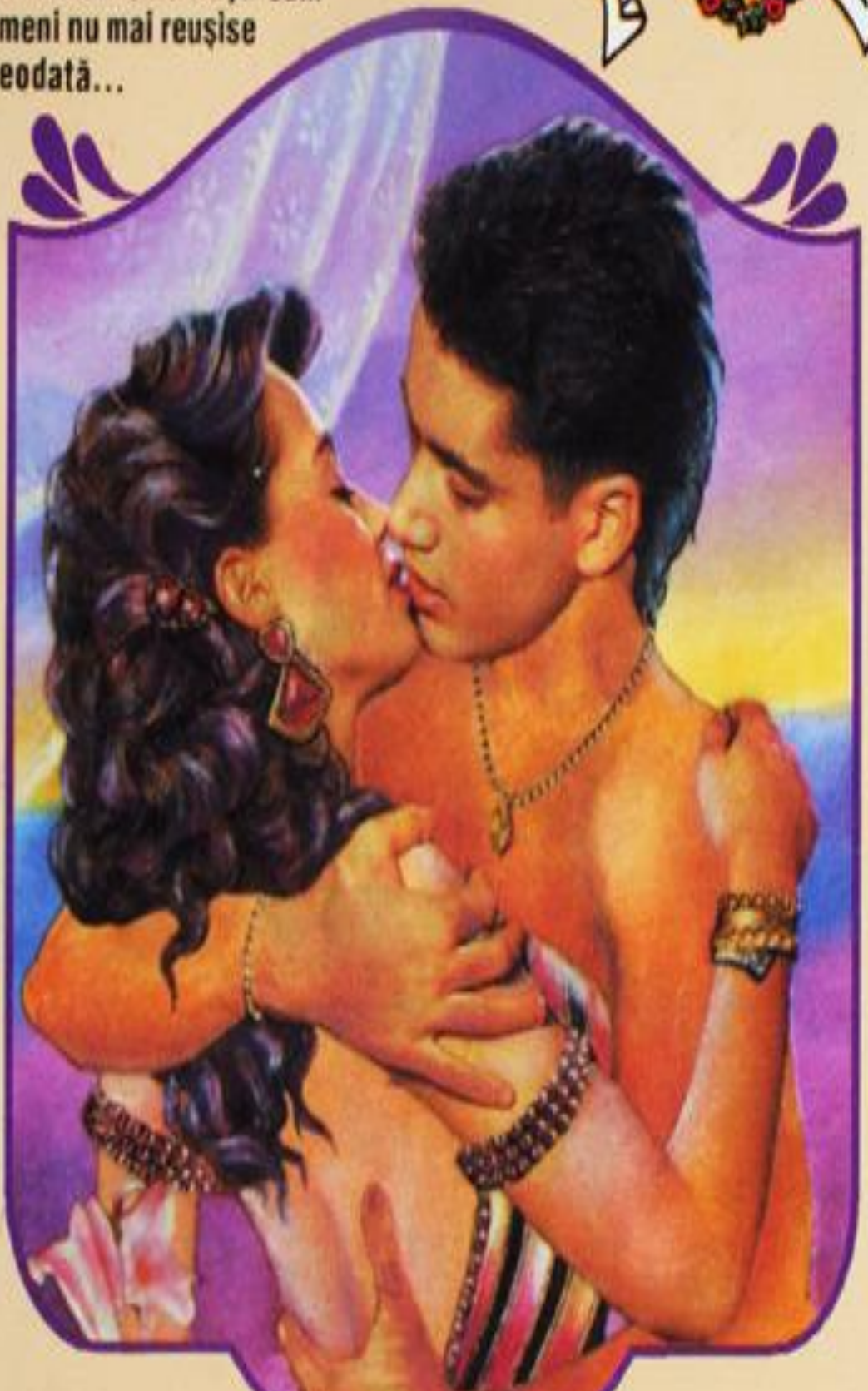

IMBLANZIREA TIGRULUI

JEANETTE RICHARDS

„ Ea mostenise aramiul stralucitor al buclelor si farmecul rustic de la tatal ei , scotianul ce purta dorul unduioaselor coline din Highlands.

El ─inalt , brunet cu ochii de un albastru intunecat, vesnic umbriti de neastamparatii carlionti negrii cei alunecau peste frunte, ascundeau sub purtarea sa trufasa puternica dorinta ce-l atragea spre ea , dar si durerea de a sti ca frumoasa Isabelle merita mai mult decat ii putea el oferi.

Oare ce taina ascunde Kett ,acest superb mascul cu fascinantii sai ochi si cu temperamental de tigru neimblanzit , gata sa-si scoata ghearele si sa-si arate coltii cand se simte atacat ? Si cum va reusi Isabelle sa-si infranga timiditatea si mandria , raspunzand cu per-severenta provocarii de a imblanzi fiara ? ”

Capitolul I

Isabelle parcursese abia zece mile de la Aberdeen, si Delphine adormise pe bancheta din spate a masinii Renault-5 pe care-o inchiriase . Se uita induiosata la copil in oglinda retrovizoare , apoi zari reflexia palida a proriului sau chip inapoindu-i privirea.
Schita o grimasa constatandu-si urmele evidente de sub ochii caprui neobisnui de mari si isi muta atentia in alta parte , oftand adanc . Fusese o zi lunga . Se uita la ceas – patru fix . Har Domnului , acum strabateau ultima etapa a calatoriei lor.

Facu un effort vizibil sa se relaxeze , caci devenise brusc constienta de inclestarea exagerata a mainilor ei pe volan . Necazul era ca niciodata nu-i fusese usor sa se relaxeze si la gandul incercarilor prin care trebuie sa mai treaca ii era totmai greu sa lupte impotriva amenintatoarei dureri de cap pe care o simtea apropiindu-se fara crutare.

„Admira peisajul ” isi dadu ea insasi instructiunii, aruncand priviri rapide pe fereastra , dar nici asta nu-i fu de prea mare ajutor . Colinele cu relief accidentat si tufele lor de iarba neagra, nu se deosebeau ca infatisare de peisajeledin sudul Bretaniei. De cand stabatuse regiunea sudica, pornind la sase dimineata pentru a prinde avionul de la Nantes spre Paris , privelistile nu facusera decat sa-i reaminreasca de locurile natale pe care tocmai le lasase in urma sa.

Atat de mult incerca sa-si abata gandurile de la monotonia drumului , incat nu observa masina ce venea spre ea decat in clipa cand aproape se ciocnira . Clanxonul violent insotit de scrasnetul cauciucurelor avu ca rezultat proiectarea rapida a Isabellei cu capul inainte , gata sa sparga parbrizul . Spre groaza ei isi dadu seama ca se apropiase de mijlocul soselei , in timp ce din sens opus venea , pe aceeasi parte a drumului , o limuzina alba , decapotabila . Frana , rotind apoi cu disperare volanul si abatand cu o smucitura masina spre santul de la marginea soselei , pe a carui iarba reusi s-o opreasca.

In acelasi timp,automobilul alb ce fusese cat pe- aci sa produca accidentul alunecase pe langa ea , condos de soferul ei brun , si franase la cativa metri mai departe, ramanand pe sensul gresit al drumului . Cand o depasise, Isabelle abia daca-i aruncase o privire fugara , fiind mult

prea preocupata sa tremure , caci inca mai era speriata de primejdia din care tocmai scapase.

Deveni constienta de prezenta soferului abia cand un chip ars de soare aparu la fereastra deschisa si un glas manios se rasti la ea:

— Femeie proasta , nu stii pe care parte a drumului trebuie sa circuli ?

Ea se rasuci mai intai spre copil , asigurandu-se ca doarme , apoi furioasa , scoase capul pe fereastra portierei proriei sale masini.

— Dumneata esti cel care n-ar trebui sa circule pe mijlocul soselei ! riposte ea incercand sa-I vada mai bine trasaturile fetei.

Insa soarele o orbea si , inainte ca el sa se indeparteze, exrimandu-si cateva pareri personale cu privire la competenta soferitelor , nu reusi decat sa remarce, in fuga, patru negru si des , purtat o idée prea lung , si s-a intre-zareasca un chip cu contur colturos .

Inca tremurand din cauza spaimei , urmari cu ochii limuzina care porni rapid , disparand apoi in departare. „Naiba sa-l ia de dobitoc ” gandi manioasa. Nici macar nu coborase din masina,sa vada daca nu patisera ceva.Ei bine , daca acesta era primul ei contact cu cavalerismul scotian, ar fi fost mai bine sa ramana acasa.

Poate ar trebui sa se odihneasca putin aici , pana se va calma . Scoase harta si o studie . Iata : Dungarin , aflat intre Banff si Fraserburgh , pe platoul Scotiei . Nu fusese greu sa descopere unde traia familia lui Stuart . Isi dadu repede seama ca nu printr-o simpla coincidenta denu-mirea statului cel mai apropiat era o derivare de la numele familiei.

Pornind de la aceasta constatare , descoperise ca o modificare a granitelor , pe vremea stramosilor lui Stuart,

avusese ca urmare includerea in Dungarin a conacului Frazer .

In spatele ei Delphine se agita si se intinse.

— J'ai soif , maman.

Puse harta inapoi , in bord , si se intoarse surazandu-i bland.

— Vorbeste in engleza , draga mea . Adu-ti aminte ce ti-am spus . Nu vrem sa zbarlim penele nimanui . Sosirea noastra va constitui si asa un soc destul de mare pentru familia Frazer.

— Pene, mama ? (Chipul copilei se incrunta.)

— Qu'est-ce que c'est ?Acolo vom gasi puisori ?(Batu din palme, emotia trezind-o acum de-a binelea.)

— C'est a quelle distance, maman ?

Isabelle privi fetisoara grava, si inima I se umplu de o iubire aproape dureroasa.

— Nu-i departe, copila mea, nu-I departe.

Se intoarse din nou spre bord si porni motorul.Uneori uitaca Delphine nu avea decat patru ani , poate tocmai pentru ca de cand o nascuse se intamplase atatea. Hotararea ei de a veni aici , astazi , era rezultatul multor framantari , insa factorul hotarator il constituise orbirea accelerata a tatalui sau , ca urmare a diabetului . Batranul dorea fierbinte sa revada macar o data inainte de moarte mult-iubitele sale coline din Highlands si , cu gandul acesta in minte , Isabelle luase hotararea de a confrunta familia Frazer cu copilul lui Stuart.

In timp ce parcurgea mile dupa mile, reflecta din nou asupra motivelor care o aduses in Scotia . Isi amintea limpede , de parcar fi fost ieri , socul trait cand cities in ziare ca Stuart era mostenitorul conacului, in urma mortii parintilor sai, survenita in urma unui accident de masina. Bineinteles, familia habar nu avea ca si Stuart murise cu

doi mai inainte. Asa dorise Stuart . Ii ceruse sa-I promita ca nu le va spune , de fapt nici n-ar fi stiut cu cina sa ia legatura, dar cand virusul acele misterios il ucisese, ea se simtise obligate sa respecte ceea ce se dovedise a fi o fagaduiala la patul lui de moarte.

Arunca o privire rapida copilei cu par negru, ai carui ochi albastri straluceau de emotie, si se intreba ce impresie le va face lor . S-ar putea ca familia s-o indrageasa pentru felul in care vorbea franceza cu accent scotian , dar se gandi ea cu ingrijorare, cu siguranta accentul acela nu le-o va face draga profesorilor ei francezi, cand va incepe Scoala , la toamna.

Masina continua sa urce prin tinutul cu relief accidentat si apoi , cand trecura de urmatoarea cotitura, Isabelle vazu panoul indicator aratand drumul spre Dungarin , la dreapta.

Un sofer care o depasi prea aproape pe soseaua aceea ingusta o sili sa-si concentreze si mai mult atentia asupra traficului . Dupa trecere lui , coti la dreapta, pe un drum si mai ingust , ce-I amintea de o pista pentru motociclete.

„ Sper sa nu ma-intalnesc cu nimeni venind din directia opusa“, gandi ingrijorata , rezistand sa dea curs exclamatiilor pline de incantare ale Delphinei , care o indemna sa admire gardurile verzi ce s-e insirau in stanga si-n dreapta lor.Inainta pe drumeagul acela, care cotea inca de cateva ori , pana cand , deodata , se largi , si peisajul deveni neted , intinzandu-se in campuri nesfarsite . Aici zari pentru prima data conacul Frazer.

Vederea impresionantei cladiri , cuibarita printer copaci pe colinele din departare , ii taie respiratia.

― Am ajuns , ma fille , sopti . Am ajuns , pentu a cere ceea ce de drept este al tau.

Copila nu raspunse , dar ii urmari privirea , ramanand cu ochii plini de uimire atintiti asupra casei aceleia mari .

Luand o hotarare brusca , Isabelle , trase masina in afara drumului si opri pe un camp neingradit.

― Pentru ce stam aici , maman ? intreba Delphine , cu o expresie nedumerita intipari-ta pe chip .Vom vedea familia lui papa , n'est ce pas ?

― In curand , iubito.

Isabelle deschise portiere si o pofti sa coboare . Nu-i putea da copilei explicatii cu privire la actiunile sale , deoarece nici ea insasi nu si le intelegea . Stia numai ca in momentul acela nu putea infrunta familia Frazer , si ca idea unei scurte pauze inainte de furtuna ce se apropia i se parea mult mai atragatoare.

― Te poti juca un timp in iarba asta inalta , pe urma ne vom continua drumul.

Delphine izbucni in strigate entuziaste . Nemaiavand nevoie de o alta invitatie , fu cucerita de frumusetea florilor , de libertatea si de goanna dupa insecte . Isabelle statea cu portiera masinii deschisa , supraveghind joaca fiicei sale si minunandu-se de darurile pe care le mostenise de la Stuart : par negru ca pana corbului si ochii de culoarea cerului senin . Se gandi la propriile sale bucle sarmoase si roscate , pieptanate cu grija pentru a sili carliontii asemanatori unor tirbusoane sa para cat de cat ordonati , si isi dori , pentru a suta oara , sa fi mostenit tenul oaches si gratia franceza ale mamei sale , in locul farmecului rustic al tatalui ei.

Isi indrepta privirile in sus , spre inpunatorul conac din departare , apoi isi intoarse ochii plini de admiratie spre tinutul inconjurator. Era intocmai asa cum i-l descrisese Stuart de atatea ori , cand simtea prea arzator dorul de casa. Cuprins de nostalgie , incepea cu un oftat , apoi spu-

nea „ iunie ” sau „ septembrie ” in functie de luna in care se aflau : este luna mea preferata in Scotia . Oare cate ceasuri fusese petrecute de tatal ei si de Stuart discutand despre locurile natale ? Fiecare dornic , in felul sau , sa se intoar-ca la colinele acoperite de iarba neagra , care aveau o de mare atractie pentru ei amandoi.

Pentru Stuart , acum era prea tarziu , si timpul regretelor in legatura cu el trecuse.

Daca nu se va grabi sa hotarasca viitorul Delphinei , avea sa fie prea tarziu si pentru tatal ei . Fiindca medicii ii spusese ca vederea lui va continua sa slabeasca rapid , ceea ce inseamna ca , in scurt timp , vor muri si visurile sale de a-si mai bucura vreodata ochii cu privelistea colinelor unduioase atat de dragi lui.

Isabelle fu readus brusc in prezent de zgomotul unor pasi pe pietris si de un glas care-I rasuna in urechi :

― Spuneti-mi , aveti o pana ? Daca da , eventual va pot ajuta ?

Luata prin surprindere , isi ridica privirea si zari , parcata in afara drumului , o masina din care coborase strainul aplecat acum spre ea . Fusese atat de absorbita in ganduri incat nu auzise automobilul apropiindu-se , si cu atat mai putin nu-l vazuse cand se oprise . Isi indrepta privirea spre chipul ingrijorat , rasufland usurata cand constata ca expresia ii era amabila , nu ca aceea a personajului care prilejuise prima ei intalnire cu bastinasii

― Nu , nu avem pana , raspunse zambind de ingrijorarea lui. Oricum , va multumesc pentru intentie.

Chipul lui capata o expresie de oarecare nedumerire , apoi el ii inapoie zambetul.

― Oare remarc o urma de accent ? As zice ca-i frantuzesc . Daca am dreptate , sunteti foarte departe de casa.

— Corect ambele presupuneri . Tocmai ne odihnim inainte de a ne continua calatoria.

— Chiar asa ? Si-mi ingaduiti sa va intreb la cine va referiti prin „ ne ” ?

Se intrerupse in momentul in care Delphine veni spre ei , topaind prin iarba si tinanad strans intre degetele un buchet vested de floricele.

— Uite , maman , ti-am adus niste flori.

Vazandu-l pe strain , se intrerupse si ridica spre el o figura grava.

— Faceti parte din familia lui papa ? il intreba cu nevinovatie .

Isabelle se repezi la ea si-i lua mana libera.

— Bineinteles ca nu, o mustrului , intorcandu-se apoi asupra barbatului amuzat , spre a-i cere scuze :

— Imi pare rau , domnule....?

— Numele meu est Roy , Roy Frazer , si nu-i deloc nevoie sa va cereti scuze . Sunt incantat de fiica dumneavoastra.

Isabelle se uita tinta la el , pierduta in ganduri . Fara indoiala , avea aceeasi pometi inalti si acelasi nas drept , ar fi trebuit sa stie ca era un Frazer . Fetita ei ghicise adevarul , ea se lasase inselata de ochii lui , cafenii , nu albastri ca ai Delphinei si ai tatalui acesteia.

— Eu sunt Isabelle , explica . Isabelle Erskine , iar ea este Delphine.

Copila intinse mana politicos , si Roy o stranse cu solemnitate .

— Incantat de cunostinta , sunteti prima femeie de origine franceza pe care-o intalnesc.

— Nu sunt o femeie , caraghiosule , chicoti Delphine , scuturandu-si capul brun intr-o parte si intr-alta . Sunt o fetita , ia priveste.(Isi puse mana in sold si facu o piruieta .)

— Sigur ca iesti o fetita , acum imi pot da seama.

— Cred c-ar fi mai bine sa plecam ! exclama Isabelle , incercand s-o traga pe Delphine inapoi , in masina . Si va multumesc domnule Frazer , pentru ajutor.

— Cu mare placere , dar n-am facut nimic...iar numele meu e Roy.

— Poate ca nu , Roy , dar m-ai ajutat sa-mi recapat increderea in rasa umana , adica, in fractiunea ei scotiana.

El paru nedumerit dar nu adauga nici un comentariu. Pleca si Isabelle il urmari cu privirea , apoi se intoarse la masina ei.

Rasuci cheia in contact si motorul tusi de c ateva ori , apoi muri . Incerca iar , dar de data aceasta nu mai obtinu nici macar atat. Isi rasuci capul si fu fericita sa constate ca Roy nu plecase cu jeep-ul sau . Se apleca in afara , pe fereastra.

— Nu porni ! ii striga . Cred ca s-ar putea sa avem nevoie de ajutorul dumitale.

Roy traversa , deschise capota Renault-ului , si se uita indelung la motorul acestuia.

— Nu-mi dau seama ce nu-i in ordine cu el , declara in cele din urma , pierzand speranta de ai repara defectiune . Mai bine ati veni in masina mea , si va duc eu.

— Este foarte amabil din partea dumneavoastra. De fapt, avem acelasi drum.

Chipul prietenos paru perplex.

— Ce vrei sa spui ?

Isabelle ezita , apoi marturisi :

— Ma duc sa-l vizitez pe Kett.

Roy o privi mirat , apoi isi recapata glasul :

— Nu stiam ca-i in stare de asa ceva !

Pe urma ii vazu expresia si adauga in graba :

— Adica , sa cunoasca pe cineva de calitatea dumitale.

— Nu ma cunoaste , fu silita sa admita . Insa deoarece toata situatia este cam greu d e explicat , as prefera sa nu adaug nimic alceva pana nu voi fi vorbit cu Kett .

„ Dumnezeule ! “ , isi spuse in gand , „ toate acestea se complica tot mai mult , cu fieca-re minut care trece ! ”

El continua s-o fixeze cu privirea cateva clipe , apoi conchise :

— Destul de corect . Daca dumneavoastra, dragutele mele doamne , sunteti atat de amabile incat sa urcati in masina mea , va voi duce acasa , spre a-l intalni pe neimblanzitul barbat , in carne si oase .

Se simti stanjenita de felul in care el isi descrisese fratele si se decise sa schimbe subiectul .

— Si cu masina mea ce facem ? Nu pot s-o abandonez , pur si simplu .

— Nu te framanta in legatura cu asta . Voi trimite pe cineva s-o depaneze si s-o aduca la garaj . Presupun ca este inchiriata?

— Da , sigur.....si cand te gandesti ca am ales un Renault pentru ca am unul acasa si am crezut ca este mai fiabil !

— Nu-ti fa griji . Daca-o incui ,va fi in perfecta siguranta.

Roy o lua de mana pe Delphine si o conduse peste camp pana la masina , unde o ridica in brate si-o aseza pe bancheta din spate . Isabelle incuie automobilul inchiriat , apoi ii urma pe cei doi si se catara pe scaunul din fata , alaturi de Roy . Se scufunda intr-o tacere tihnita , in timp ce Roy conducea urmarind curba sinuoasa a drumului ce strabatea colinele impestritate cu cafeniul si purpuriul buruienilor inalte .

— Am un fiu , spuse el dupa un rastimp, rupand tacerea. Este putin mai mare decat domnisorica dumitale , are aproape sase ani . Il cheama Russel , pe scurt : Russ .

— Locuiesti la conac ?

El confirma dand din cap .

― Sadie , adica sotia mea , si cu mine am hotarat ca asa ar fi mai bine dupa moartea parintilor mei .

Ii arunca o scurta privire si adauga :

― Spre a-i tine tovarasie lui Kett , sa-i mai alungam gandurile negre .

― O idee buna . Asadar , Kett nu-i casatorit ?

― Kett , casatorit ! rase el sec . Nu i se potriveste , e prea salbatic ! Nu lasa pe nimeni sa se apropie indeajuns incat sa-l imblanzeasca .

Ei , na-ti-o ! dupa cum il descria , personajul parea un tigru !

― Nu , continua Roy , nu suntem decat noi cinci si personalul .

„ Noi cinci ” ? Ah , da , isi amintea ca ziarele pomenisera de un frate mai tanar , dupa cate se spunea , cam de varsta ei .

― Cand traiau parintii nostri era altfel , isi urma vorba Roy . Un du-te-vino permanent , afaceri , dineuri , lucruri de f elul asta . (Ofta .) Kett prefera sa conduca afacerile departe de casa . Cu toate acestea s-ar putea ca mai tarziu sa se schimbe , s-au scurs prea putine zile , abia sase luni , de cand au murit .

― Stiu , spuse ea cu glas scazut .

O privi mirat .

― Stii ? repeta . Vrei sa spui ca moarte lor a starnit valva in ziarele din Franta ?

Ea confirma printr-o inclinare a capului .

― Dar erau ziare englezesti , se grabi sa explice . Tatal meu a insistat sa cumpere Dally Gazette inca de cand s-a casatorit cu mama si ea l-a convins ca Franta este cel mai bun loc in care sa aduci pe lume un copil !

– Pricip ! (incepea sa se dumireasca) Ai o ascendenta mixta . Asa se explica faptul ca ai un colorit atat de minunat ?

– Asta-i o problema de gust personal .(Zambi cu tristet.) Tata a fost intodeauna suparat ca mama la tras pe sfoara , dupa cum spunea ei , impunandu-i o sedere in Franta timp de douazeci si cinci de ani , pana sa apar eu .

Roy chicoti .

– Asadar , esti rezultatul unei idei venite prea tarziu ?

– Ba dimpotriva ! Mai curand al unui gand continuu , doar ca a fost unul care , pentru a se materializa , a avut nevoie de ceva timp .(Izbucni in ras , amintindu-si .) Era o gluma permanenta intre prietenii lor . Tata obisnuia sa spuna : „ Va pot asigura ca-n micuta asta am investit multa gandire .Trebuia sa ma asigur ca o sa iasa cu o infatisare intoc-mai ca a mea “ .

Cand conacul incepu sa se zareasca printre copaci , Isabelle isi dadu seama ca ajunsese la capatul drumului ce taia colinele . Stomacul incepu sa se contracte de ingrijorare si se cufunda din nou in tacere , in timp ce Roy coti la stanga , pe un drumeag de tara ingust , apoi iar la stanga , pana ce opri in fata unor imense porti din fier forjat , cu denumirea „House du Frazer “ inscrisa , ca un blazon , deasupra .

Roy cobora din jepp si se duse sa deschida poarta . Tacuta Isabelle il urmari cu privirea . Devenea tot mai ingrijorata . Daca ei vor crede despre ea nu-i decat o aventuriera , pornita la vanatoare de averi ? Ziarele nu mai dadusera nici o indicatie la cat de mare era de fapt mostenirea ramasa in urma familiei lui Stuart . Iar in ceea cel privea pe acesta , su-biectul nu fusese niciodata discutat si , din cate stia ea , niciodata nu primise vreo renta de intretinere . Bineinteles , era posibil sa i se fi oferit una si el

sa n-o fi acceptat. Oricum ei nu i se daduse nici o indicatie la cat anume valora el , socotind in bani lichizi .

Isi aminti cu amaraciune cat trebuisera sa se lupte pentru a o scoate la capat cu cheltuielile cotidiene . De felul in care mama ei , pentru a reusi sa faca fata greutatilor, cand si talentul lui Stuart nu se dovedise pe masura asteptarilor si el nu mai putea vinde desenele , fusese nevoita sa transforme caminul familiei intr-o pensiune . Ea insasi castigase atat cat putuse , avuse , de fapt , mai mult succes decat Stuart , dar banii nu fusesera suficienti pentru a le asigura , la toti trei , un trai confortabil . Si atunci , sigur ca Frazer-ii ii era datori cu ceva , nu-i asa ?

Roy urca din nou in masina si conduse incet , de-a lungul aleii asternute cu pietris , spre impunatorul conac. Isabelle il vazu apropiindu-se si tremura tot mai tare, parandu-i-se ca , pe masura ce distanta pana la ea scadea , cladirea acoperita de vita salbatica devenea tot mai mare .

― Am nevoie sa merg la baie ! striga de pe bancheta din spate un glascior ingrijorat .

Isabelle ofta cu usurare auzind aceasta binevenita diversiune si-si indrepta atentia spre micuta ce se zvarcolea . O ridica si , saltand-o peste spatar , o aseza in poala ei.

Ochii lui Roy trecura usor de la ea la fetita si inapoi spre casa . In curand , jeep-ul se opri in fata intrarii principale .

Isabelle nu-si putu dezlipi privirea de la uriasa usa din lemn de mahon , adapostita sub o arcada umbrita de o superba vita salbatica . Se intreba pentru ce venise aici .

― Iata-ne ajunsi ! exclama voios Roy , ridicand copilul de pe genunchii ei si punandu-l jos , pe pietrisul aleii .

Apoi lua mana Isabellei si o ajuta sa coboare .

― Geamantanele mele ! tipa ea deodata . Le-am lasat in Renault !

— Nu intra in panica , o linisti el . Voi trimite pe cineva sa le ia . Ai unde sa locuiesti ? o intreba apoi curios .

— Nu prea , baigui ea , dorind sa-si fi amintit de bagaje , scutind cuiva oboseala unui drum .

— Atunci o sa vad daca Sadie poate recomanda vreun loc. (Se intoarse , ridicandu-si privirea catre casa.) Cred c-ar fi mai intelept sa intram prin spate , o sfatui el , si-i explica , aratandu-i-o din ochi pe fetita : — Tinand seama de urgenta .

Ea zambi , apoi surasul ii muri pe buze , fiind inlocuit de incruntare , cand zari jumatatea din spate a unei limuzine albe decapotabile , parcata la o oarecare distanta de ei , dincolo de coltul casei . Scutura din umeri , alungand gandul ca proprietarul ar putea fi strainul grosolan pe care-l intalnisera mai inainte .

Il ajunse din urma pe Roy , care incerca sa tina pasul cu Delphine . Aceasta pornise inainte , alergand si scotand in franceza exclamatii de incantare provocate de frumusetea florilor si abundenta fluturilor si uitand , pentru moment , de urgenta nevoilor ei firesti .

— E ceva fascinant sa vezi un copil care stie sa vorbeasca in limbi straine , remarca Roy cu admiratie si , imediat , Isabelle se simti cumva jenata , ca si cum ar fi fost putin prea inteligenta .

— Unul din avantajele de a fi produsul unei casatorii mixte , conveni ea , de parca a-r fi incercat sa se scuze pentru istetimea copilului sau . Desi cei mai multi dintre copiii francezi invata engleza de la o varsta foarte frageda .

— Intotdeauna am considerat ca-i rusinos cat suntem de lenesi , in tara asta , in ceea ce priveste astfel de lucruri . S-ar zice ca suntem convinsi ca-i un drept al nostru ca toate celelalte nationalitati sa invete engleza , in loc de a face noi un efort sa ne insusim alte limbi .

In timp ce mergea , Isabelle s-e uita in jur , admirand rondurile mari , cu flori in culori asortate , inconjurate de tufe de rhododendron , si aleile strajuite de copaci . In departare zari un gradinar ingenunchiat si cu mainile adancite mult in pamant , statea cu spatele la ei si , spre a se apara de soare , purta o palarie cu boruri mari , asa ca nu-i putea vedea fata .

□ Qui a dessine□ les jardins? Iarta-ma , se corecta imediat. Puterea obisnuintei . ― Cine a desenat gradinile ?

― La inceput , mama , dar in ultima vreme au ramas in grija gradinarului nostru , Duncan , desi , uneori , ii da o mana de ajutor si sotia mea , ii place sa gradinareasca, dar , din pacate , nu dispune de prea mult timp . Probabil chiar in clipa aceasta le ajuta pe doamna Jenkins si pe Mary , si tocmai de aceea am propus sa folosim intrarea de serviciu , mai mult ca sigur , acum se afla toate trei la etaj si nu-i de crezut c-ar fi prea incantate sa fie obligate sa coboare pentru a deschide usa . Au un fel de grafic saptamanal . Astazi fiind miercuri , as putea pune pariu ca la rand sunt dormitoarele . Ah , iata c-am ajuns .

Isabelle privi inapoi , spre gradina , cercetand cu ochii terenul in cautarea Delphinei . Constata ca fetita il observase si ea pe gradinar si se dusese drept la el . Ii putea vedea capsorul ridicandu-se si aplecandu-se in timp ce sporavaia vrute si nevrute .

― Sper ca si-a amintit sa vorbeasca in engleza .

Arunca o privire rapida spre Roy , chicotind amuzata la gandul mutrei nedumerite pe care-ar fi facut-o bietul om daca fetita ar fi uitat . Atat gradinarul cat si copila erau prea departe pentru a putea fi auziti , dar il zari pe batran scarpinandu-si crestetul , ceea ce constituia un indiciu ca probabil intampina greutati .

― Delphine !

Fetita isi inalta capul , fluturand din mana si apoi , cu oarecare regret , porni in directia lor .

― Il cheama Duncan , maman ! striga ea cantandu-si cuvintele , in timp ce topaia spre ei . El singur a acut sa creasca toate aceste flori frumoase .

― Ai descoperit o multime de lucruri , o felicita Isabelle , sorbind din ochi chipul surescitat al copilei . Dar nu cred ca-i frumos sa-i spui pe numele mic . (Se uita la Roy .) Care este numele lui intreg , astfel incat sa i se poata adresa cum se cuvine ?

Roy zambi cu indulgenta .

― Il cheama Duncan Maclaine , dar sunt sigur ca doar Duncan va fi perfect acceptabil . Aici nu suntem prea ceremoniosi , mai ales nu fata de personal .

Isabelle parea sa aiba indoieli .

― Nu vreau sa capete obiceiuri proaste . Intotdeauna a fost invatata sa se poarte politicos .

― Si asta se si vede, aproba el , impingand usa s-o deschida si intrand in casa . Iar manierele ei sunt incantatoare .

Isabelle il urma in bucataria goala si fu uluita de dimensiunile ei uriase . Stuart ar fi trebuit sa-i spuna multe lucruri . Nici nu banuise asa ceva !

― Exact cum imi inchipuiam ! exclama Roy pe un ton de scuza . Toata lumea este la munca .

Delphine scoase brusc un tipat de suprema incantare si porni in fuga spre celalalt capat al incaperii .

― Maman , uite , au pisoi ! Multi pisoi mici !

Strigatul ei o facu pe Isabelle sa intoarca repede capul si sa-si atinteasca privirea spre cosul de rachita adapostit langa un cuptor innegrit de fum , aflat in coltul unei vetre de moda veche . Simtea deja accelerarea amenintatoare a batailor inimii la gandul d e a se afla in apropierea unei

feline . Cum isi mai blestema fobia , care ii aparuse in copilarie , cand fusese atat de prost informata incat se indragostise de o pisica de la teatru de papusi ! Cu cata claritate isi amintea si acum socul si oroarea pe care le simtise cand descoperise ca blana aceea moale nu era reala , ci continea trupul unei papusi de paie . Suferise cumplit si niciodata nu se mai increzuse in pisici , amintirea unui cap mustacios manuit de un brat imblanit ramanandu-i adanc sapat in minte .

― Pot lua in brate unul din ei ? se ruga fetita , nebagand in seama expresia mamei sale , propriu-i chip stralucind de emotie .

― Ma tem ca pisica-mama nu va fi incantata , draga mea, ii explica Roy cu blandete . Cu toate acestea , cand vor fi destul de mari pentru a fi despartiti de ea , vei putea lua unul , care sa fie chiar al tau .

Gandul acesta o umplu de groaza pe Isabelle .

― Nu vei putea ! exclama cu un glas mai taios decat intentionase . Deocamdata nu avem nici unde locui si , in afara de asta , va fi cu neputinta sa-l iei cu tine acasa la bunicul .

Ignora privirea ironica a lui Roy , fierbinteala care-i intepa pielea si senzatia de sufocare din gat constituau un avertisment suficient ca inca nu era in stare sa faca fata unor astfel de situatii , desi stia ca in felul acesta risca sa deterioreze si increderea in animale a propriului ei copil .

Era atat de stapanita de senzatia de oroare , incat nu-si dadu seama ca avea un nou tovaras decat in momentul in care un glas cu timbru grav rasuna din prag .

― Ma bucur sa vad ca Sadie a reusit sa gaseasca un camin pentru pui . Cand termini aici , Roy , as vrea sa discut cu tine ceva , in birou .

Isabelle intepeni . Cunostea vocea aceea, ba chiar nu era probabil s-o uite prea repede , dupa ce fusese izbita , pe sosea , mai intai de automobilul posesorul ei , si apoi de tirada de cuvinte alese . Se pare ca avuse dreptate si ca limuzina alba parcata pe alee de intrare ii apartinea unuia si aceluiasi personaj . Recapatandu-si curand stapanirea de sine , se rasuci pe calcaie pentru a-si confirma ei insesi banuiala , dar ramase cu ochii fixati asupra celui ce vorbise , sub efectul unui soc si al unei surprize si mai mari.

Chipul brun , desi necunoscut , ii era familiar : maxilarul colturos avea un contur mai ferm , suvita de par negru ce-i umbrea ochii albastri erau doar o idee mai carliontata , dar cu toate a cestea , in fata ei avea dovada ca Stuart si Kett erau gemeni .

Fu surprinsa de un sentiment de neputinta . Oare de ce nu-i spusese Stuart ? se intreba deznadajduita . Poate daca ar fi facut-o , s-ar fi gandit de doua ori inainte sa vina aici si sa fie confruntata cu amintiri atat de vii .

— Nu este vorba de ceea ce ai presupus , Kett , ii explica Roy luaind bratul Isabellei si impingand-o in fata . Dinsa este Isabelle Erskine , si nu se afla aici datorita pisoilor , a venit sa discute cu tine .

— Sa discute cu mine ?

Isabelle inghiti un nod , simtindu-se aproape ca un copil cand privirea mohorata si intunecata a lui Kett o invalui .

— Asta-i ceva cu neputinta , nu cunosc nici o Isabelle..... protesta , inaltandu-si intrebator sprincenele .

— Erskine , completa ea indatoritoare .

— Ei bine , Isabelle Erskine . Si , de fapt , ar trebui sa te cunosc ?

— Ne-am intalnit o data , astazi , ii raspunse dupa o oarecare deliberare interioara . Adica ... aproape ne-am ciocnit unul de altul .

Zambi , ca o incercare de a sparge gheata , dar Kett continua s-o studieze , sprincenele ramanandu-i incruntate .

Ochii de un albastru intens se luminara cand isi aduse aminte , si incruntarea sprincenelor se destinse .

— Desigur ! (Isi amintea perfect .) Esti femeia aceea infernala care a-ncercat sa-si vare masina intr-a mea .

Cu fata din nou intunecata , ramase in picioare in fata ei, fulgerand-o cu privirea .

Imediat , Isabelle isi dadu seama ca , desi erau gemeni, Stuart si Kett nu semanau deloc , ca barbatul care statea acum la doar cativa metri de ea era rece si arogant , si ca ea nu stia nimic despre firea lui .

— Nici gand sa fi facut asa ceva , riposta cu indignare . Ai tasnit din curba drept in mijlocul drumului . Eu ma abatusem doar putin . Ma aflam inca pe banda mea .

— Aha ! exclama el triumfator . Asadar recunosti ?

— Nu recunosc nimic , replica ea manioasa , infruntandu-i fara sa clipeasca privirea de otel si ignorand fiorul ce-i alerga pe sira spinarii .

— Nu-mi spusesesi c-ati avut un accident , interveni Roy , manifestandu-si ingrijorarea.

— A fost un noroc ca n-am avut , clarifica ea lucrurile , recunoscatoare pentru prilejul ce i se oferea de a scapa de sub privirea scrutatoare a lui Kett .

Acesta se uita imbufnat la amandoi si completa :

— Asta numai datorita reflexelor mele rapide .

In mod evident , era hotarat sa aiba ultimul cuvant , constata Isabelle silinduse sa-si retina replica manioasa . In schimb , spuse :

— Iata ce-i , domnule Frazer , trebuie sa discut cu dumneata . Exista vreun loc unde am putea s-o facem ?

Il urmari cum sta in cumpana si se intoarse sa vada cu ce se indeletnicea Delphine . Dar fetita se varase cu totul in cosul pisicilor , si fata sa , atat de asemanatoare cu a tatalui ei , era ascunsa privirilor celorlalti .

Kett isi infipse adanc mainile in buzunarele jeans-ilor sai bleumarin . Ea ii vazu muschii incordandu-i-se pe brate si stiu ca pumnii ii erau inclestati .

Oare de ce se temea de ea ? se intreba ; sau poate nu de ea, ci de toate femeile .

— Atunci , mai bine vino cu mine , spuse el in cele din urma , pe chip inca citindu-i-se profunda nemultumire pe care i-o provoca venirea ei nepoftita . Poti lasa fetita aici , Roy o va supraveghea .

Isabelle ii arunca o privire rapida lui Roy , care-i facu cu ochiul si dadu din cap exprimandu-si acordul , si cand se uita iar spre Kett , constata ca acesta iesea deja pe usa , pornind cu pasi mari in lungul coridorului . „ Tot atat de nerabdator pe cat este de neprietenos “, il categorisi in gand , inversunata , si se grabi sa-l ajunga din urma .

In timp ce mergea , ii studia spatele . Umerii ii erau mai largi decat ai lui Stuart , aprecie Isabelle , dar nu atat de garboviti si , dupa distanta dintre capul ei si barbia lui , ar fi zis ca era cu cativa centrimetri buni mai inalt decat el , avea cel putin un metru si optzeci .

Barbatul se opri brusc si ea aproape ca se izbi de el , insa Kett paru sa nu o bserve si deschise o usa aflata la stanga sa , facandu-i semn sa intre .

Isabelle trecu repede pe langa el , dar dupa primul pas se opri mirata .

― Ce incapere atragatoare ! exclama , plimbandu-si privirea admirativ peste grinzile de stejar innegrite si asupra intregului mobilier .

― Reflecta caracterul casei , rasuna replica .

Dar din tonul moracanos cu care rostise cuvintele , ea intelesese ca stapanul locului nu dorea sa prelungeasca discutia mai mult decat strictul necesar . Oare care era problema lui ? Fusese cumva ranit de cineva , si acum ii era teama sa accepte ca existau si femei ?

― Daca s-ar putea , ar fi bine sa ajungem la motivul pentru care ati venit aici , doamna Erskine . Sunt un om ocupat si n-am timp de pierdut cu fleacuri .

Vorbele lui taioase ii intrerupse sirul gandurilor si , dintr-o data , simti ca-i lipsea curajul sa-i spuna de-a dreptul ce anume o adusese in Scotia si ca nu vroia ca el sa-si faca o parere rea despre ea . Ce ciudat este ? reflecta ; ca , mai ales dupa modul in care o tratase , avea astfel de sentimente fata de omul cu care , de fapt , venise sa discute .

Inspira adanc si isi lua inima-n dinti .

― In realitate , sunt domnisoara Erskine , si sperasem ca mi te vei adresa numindu-ma Isabelle .

Isi ridica ochii spre el si , cand ii vazu expresia cinica asternuta pe fata , nu mai fu in stare sa continue .

― Si de unde ti-a venit ideea ca as avea pofta sa fim in relatii atat de apropiate ?

Se uita la sprincenele negre ce se ridicau ironic si se pierdu cu totul . Singura solutie era sa abordeze problema de-a dreptul .

― Sper ca nu-ti vei face o parere prea proasta despre mine , daca am venit astazi ....

― De ce mi-as face ? o intrerupse calm . Nici macar nu te cunosc .

— Poate ca nu , replica ea manioasa , dar pe fratele dumitale , pe Stuart , eu il cunosteam foarte bine .

Chiar in timp ce rostea cuvintele , fu izbita de implicatia ca Stuart era fratele lui geaman . Se bazase pe presupunera ca Stuart fusese fiul mai mare . Se simti brusc cuprinsa de disperare . Venise aici pregatita sa ceara , in numele Delphinei , ceea ce apartinuse tatalui acesteia . Din recenta sa descoperire reiesea ca ziarele gresise , conacul Dungarin era deja ocupat de mostenitorul de drept . Barbia ii cazu in piept si dezamagirea o cople-si cand prin fata ochilor ii pluti imaginea tatalui ei suferind .

— Il cunosti pe Stuart ? (Ii apuca umerii si o puternica emotie i se intiparii pe fata .) Nici nu stii cat de mult inseamna asta pentru mine ! Unde este ? E sanatos ?

Isabelle isi ridica privirea spre chipul insufletit si inima i se umplu de tristete . Bineinteles , ce prostie din partea ei ! Familia nu avea cunostinta de moartea lui Stuart , cum ar fi putut avea ? Singurul motiv pentru care ea se afla acum aici spre a le-o anunta era acela ca , citind articolul din ziar , isi schimbase parerea in legatura cu promisiunea facuta lui Stuart si incepuse sa considere familia Frazer ca pe o sansa de fericire pentru tatal ei si pentru Delphine .

— Imi pare rau , spuse sovaitor , si intrebandu-se cum va primi el vestea . Fratele dumitale a murit .

— A murit ? (Se retrase ca si cum ar fi fost lovit , iar pe fata i se intipari durerea si neincrederea .) Nu se poate sa fie mort . Dac-ar fi murit as fi stiut , as fi simtit.....aici .

Isi retrase mainile de pe umerii ei si isi batu pieptul cu pumnii , oarecum teatral . Simti ca inima i se incalzeste pentru el . Era tot atat de nepregatita sa asiste la emotia lui pe cat fusese sa descopere ca Stuart avea un frate geaman . De fapt , auzindu-l pe Stuart vorbind dispretuitor despre familia care nu-l dorea , crezuse ca o proasta ca lor nu le-

ar pasa , ca nu-i va interesa decat sa-si ia fiecare partea lui din averea familiei,ceea ce se gandise sa impedice facandu-si astazi aparitia impreuna cu copilul lui Stuart.

― Ma tem ca-i adevarat . S-a intamplat in urma cu doi ani , cand Delphine nu avea decat doi anisori .

Ochii intunecati pareau inghetati din cauza durerii , dar cand o mentiona pe Delphine vazu in adancul lor o sclipire de viata .

― Delphine , repeta el ca ametit . Ai fost casatorita cu fratele meu ?

Sub intensitatea privirii lui , ea se misca stanjenita de pe un picior pe altul , presimtind ca el nu va aproba situatia .

― Nici unul din noi n-a considerat c-ar fi fost necesar sa ne casatorim . (Isi ridica barbia , ca o sfidare .) Ne aveam deja unul pe celalalt si o aveam pe Delphine , era de ajuns .

Ii vazu ochii umbrindu-se , apoi devenind duri .

― Asadar , dumneata nu ai dreptul la nici o pretentie asupra averii . (Tonul i se inaspri , in timp ce-si varsa mania asupra ei .) Cat despre Delphine.....cum poti dovedi ca apartine clanului Frazer-ilor ?

Isabelle tresari sub dispretul evident din vorbele lui , apoi isi ridica din nou barbia .

― Nu pot fi invinuita pentru moartea fratelui dumitale . A contractat un virus , a fost ingrijit cum nu se poate mai bine . Numai ca medicii au declarat ca nu-l pot salva .

― Ar trebui sa ramana aici , in loc s-o stearga in nu stiu ce tinut asa de nenorocit , unde , fara-ndoiala , ingrijirile medicale sunt sub orice critica . (Isi dadu la o parte suvita de par ce-i cazuse peste ochi , dar aceasta sari inapoi si i se carlionta de-a curmezisul fruntii .) Am fi putut sa-l salvam. Aveam bani ! (Ochii i se ingustara si o privi acuzator.) Dar asta o stii deja , caci nu pentru asta ai venit ? Pentru a stoarce cat poti, bazandu-te pe o scorneala?

— Nu , nu-i adevarat ! riposta aprinzandu-se , cu pumnii inclestati pe langa trup si cu ochii stralucind de revolta . (Dar oare chia asa era ?) Uiti ca nu mai poate fi vorba ca Delphine sa mostenească , desi acesta este , intr-adevar , motivul pentru care , la inceput , am venit aici : pentru ea. (Isi indrepta umerii , inaltandu-si cat putea trupul si simtindu-se totusi descumpanita constatand ca , si asa , abia ii ajungea pana la barbie.) Cat despre a-i fi acordat sau nu o ingrijire adecvata fratelui dumneavoastra la Saint Malo , afla ca medicina franceza este printre cele mai bune din lume . Noi toti am facut tot ce ne statea in puteri .

— Asta se poate....(Se intrerupse , se apropie de ea cu un pas si-i sfredelii chipul cu privirea.) Dar , in final , ramane faptul ca el a murit , iar dumneata te afli aici cu .....cu bastarda lui ! Prin urmare , ce anume doresti ?

— Sa – nu – mai – folosesti – niciodata – cuvantul -acesta- referindu - te - la - fiica - mea! rosti ea scandand silabele , aproape scuipandu-i-le in fata , intr-atat era de furioasa .

Cum de indraznea ? Trupul incepu sa-i tremure si , brusc , fu coplesita de oboseala . Odata cu usoara relaxare a mintii , simti usturimea lacrimilor sub pleoape . Clipi repede si-si intoarse capul , astfel ca el sa nu vada cat era de vulnerabila , sau ca nu cumva sa creada ca vrea sa-i forteze simpatia . Lucrurile stateau mult mai prost decat isi inchipu-i-se . Stiuse ca avea sa fie o batalie , dar nu cu cineva care intruchipa o amintire atat de vie a lui Stuart.

— Ma ierti ? intreba el stanjenit . Asta nu era necesar s-o spun . Nu exista scuza , doar ca totul a constituit un soc prea puternic , atat de curand dupa ce parintii mei.....

Imediat , Isabelle se inmuie : el ii oferea o ramura de maslin . Cine era ea ca sa refuze un asemenea gest ?

— Stiu cum trebuie sa te simti , ii spuse ridicandu-si privirea spre el zambindu-i cu blandete . Am auzit ca a-ti

pierde un frate geaman e ca si cum ti s-ar amputa un brat. (Facu o pauza , vazandu-l cat de mult seamana cu un baietel ratacit , si se intreba ce altceva ar putea spune pentru a-i potoli suferinta.) Banuiesc ca , desi nu l-ai vazut un oarecare timp inainte de moartea lui , durerea este la fel de mare .

El incuviinta inclinand capul , paru recunoscator pentru intelegerea ei , dar era evident ca nu gasea putere sa vorbeasca . Isabelle il cerceta cu privirea in timp ce el facea eforturi sa se impace cu gandul unei pierderi atat de cumplite, si pe masura ce diferitele emotii i se citeau pe fata , ea ajunse la concluzia ca , poate , solutia cea mai usoara era sa continue conversatia . La urma urmei , daca ar fi intrerupt-o acum , cine stie daca ar mai avea vreodata prilejul sa discute in termeni prietenesti .

― Am citit in ziar despre accidentul parintilor dumitale si despre faptul ca toata averea a fost lasata fiului mai mare , Stuart . (Zambi cu tristete.) Ceea ce uitasem era cat de mult exagereaza ziarele . Probabil s-au gandit ca articolul avea sa fie mai incitant daca pe jurnal se lafaiau titluri mari de-o schioapa , anuntand moartea mostenitorului .

― Dar Stuart chiar era mostenitorul , interveni el cu glas obosit .

Il privi uluita .

― Je ne comprends pas ! spuse incruntandu-se . Doar sunteti gemeni !

Kett ridica din umeri , abatut .

― Stuart era mai mare decat mine cu o jumatate de ora . Dupa cat se pare , eu nu m-am grabit , nu mi-am facut aparitia decat la douasprezece si douazeci si cinci , pe 1 ianuarie . Ceea ce inseamana ca datele noastre de nastere nu sunt numai in zile diferite , ci si in ani diferiti !

Expresia lui chinuita ii stranse inima . Trebuia sa fi existat o sansa la un milion pentru ca asa ceva sa se intample .

― Vrei sa spui ca parintii dumitale au socotit ca un interval de timp asa de scurt era important ?

― Bineinteles . Aici e vorba de averea familiei , si asta ne readuce la dumneata . (Paru sa-si revina , revenind stapan pe sine ; expresia i se inaspri si , din nou , nu mai fu decat un strain.) Si de fapt , ce vrei de la noi ?

O raceala de gheata o cuprinse auzindu-i cuvintele , si se hotara sa-si inabuse compatimirea care-o impinsese sa-i arate simpatie . Daca el putea fi crud , ei bine ! cruda putea fi si ea .

― Am venit aici pentru a cere drepturile de mostenire ale Delphinei , declara cu indrazneala , incercand sa para cu mult mai mult tupeu decat avea in realitate .

― Niciodata ! (Ii intoarse spatele si incepu sa strabata cu pasi mari incaperea.) Fata nu poarta numele nostru , nu va capata nimic .

― Ah , Kett , te inseli , ii poarta . (Fu extrem de satisfacuta vazandu-l ca-si intrerupe mersul si ca se intoarce incet s-o priveasca in fata.) Numele ei intreg este Delphine Francoise Frazer .

Cand ii vazu buzele tremurand usor , aproape ca-i paru rau ca rostise cuvintele cu atata manie . Dar apoi el isi recapata sangele rece , revenind personajul trufas de mai inainte , si antipatia ei se redestepta .

― Sa nu-ti inchipui ca dandu-i numele de botez al mamei mele si inscriind-o in registrul de nasteri cu acela de Frazer vei reusi sa ne pacalesti , varandu-ne-o pe gat .

― Intreci masura , Kett Frazer . Nici macar nu te-ai uitat la fetita; dac-ai fi privit-o , ai fi vazut ca este leit taica-sau .

Isi ridica geanta pe umar si-i intoarse spatele , adaugand :

— Dupa acest scurt episod , cred ca am avut destul de-a face cu familia Frazer , cat sa-mi ajunga pentru tot restul zilelor .Te las cu bine , nu te voi mai deranja .

Scuturandu-si parul de un rosu Tizian , iesi din camera .

Capitolul 2

Manioasa , Isabelle intra ca o furtuna in bucatarie , constata ca era goala , si se opri brusc in loc . Enervarea incepu sa i se potoleasca , fiind inlocuita de ingrijorare . Unde se dusese Delphine ? In mod normal , intr-o casa necunoscuta n-ar fi trebuit sa se dezlipeasca de langa ea , si in orice caz nu intr-o tara straina . Se simti usurata vazan-du-i pe Roy ca revine .

— A fost o intrevedere dura ? o intreba , intrand in bucatarie dinspre gradina si privind-o cu simpatie cand isi dadu seama de starea ei de agitatie . N-ar trebui sa pui prea mult la inima purtarea lui , este adevarat ca maraie fioros , dar nu musca .

Isabelle incerca sa zambeasca de felul in care Roy se referea la manierelede tigru ale lui Kett , insa , cu moralul ei scazut , surasul nu reusi sa-i ajunga pana in priviri .

— A fost putin cam taios , admise , dar ce sa-i faci , poate il judec pe nedrept . Recunosc ca vestile pe care a trebuit

sa i le aduc ar fi rascoli t la fel pe oricine altcineva in locul lui.

In ochii lui Roy se aprinse o stralucire de curiozitate , dar inainte ca el sa-i ceara vreo lamurire , ea schimba repede subiectul .

― Unde-ai ascuns-o pe Delphine ? Incepeam sa ma ingrijorez serios .

― Si-a amintit ca avea o nevoie fireasca , raspunse Roy zambind bland . Se afla in per-fecta siguranta , nu trebuie sa-ti faci griji . Mary a dus-o la baie .

Ii raspunse printr-un zambet , apoi se intoarse ca sa intampine copilul care tocmai intra in bucatarie , topaind si tinandu-se de mana unei fetiscane de vreo optsprezece ani, dupa cum aprecia Isabelle . Ce frageda parea acum o asemenea varsta , si cand te gandesti ca si ea fusese tot atat de tanara cand o nascuse pe Delphine !

― Maman , ne-am intors ! striga micuta , parasind mana lui Mary si repezindu-se in bratele ei .

Raspunse cu aceeasi caldura imbratisarii fiicei sale , apoi isi ridica privirea spre Roy .

― Simt ca trebuie sa-ti dau niste explicatii , incepu , indreptandu-si trupul si indepartand-o usor pe fetita , dar continuand sa-i tina strans manuta . As vrea sa ti-o prezint pe Delphine , copilul fratelui dumitale Stuart .

Apoi ii astepta reactia . La inceput nu fu diferita de a lui Kett , chipul lui exprimand surprinderea , apoi neincrederea si stanjeneala . Insa dupa aceea fu cu totul altceva : scoase un chiot de bucurie , lua fetita in brate si ii privi fetisoara .

― Ar fi trebuit sa stiu . Este fara discutie o Frazer . Are ochii si parul nostru , cel putin acesta-i coloritul lui Stuart , se corecta imediat , adaugand : ― Si al lui Kett .

Lasa copilul jos si-si reintoarse atentia spre Isabelle .

— Si Kett nu s-a bucurat cand i-ai spus ca ati facut atata cale pentru a ne cunoaste ?

Ea isi trecu gretatea trupului de pe un picior pe altul , vadit stanjenita . Dumnezeule , situatia devenea clipa de clipa tot mai dificila . Doar nu avea sa fie obligata sa le impartaseasca vestea funebra fiecaruia , pe rand !

— Nu chiar , raspunse .

— Dar pentru asta ai venit nu-i asa ? Sau exista un alt motiv ? (Apoi fu izbit de un gand .) Pentru ce nu te insoteste Stuart ? V-ati despartit? De-asta n-a fost incantat Kett?

Nu exista nici o iesire usoara din aceasta situatie . Prefera sa termine mai repede .

— Imi pare rau , Roy , dar fratele vostru a murit . (Vazandu-l ca deschide gura sa vorbeasca , ridica mana oprindu-l.) Inainte de a spune ceva , sa lamurim un lucru : n-a fost vina meaca a murit , sau ca n-a vrut ca familia lui sa afle . Hotararea de a nu lua legatura cu voi i-a apartinut chiar lui Stuart .

— Se potriveste cu el , comenta cu glas coborat Roy , petrecandu-si degetele prin carliontii neastamparati ce pareau a fi o caracteristica a familiei . Probabil se gandea ca nu va fi prea bine privit , dupa cearta pe care-o avuse cu Kett chiar inainte sa plece .

Isabelle il privi cu simpatie . Nu-l puteasa-l lase sa-si inchipuie tot ce-i mai rau.

— De fapt , niciodata n-a vorbit urat despre voi , aproape nici nu stiam de existenta voastra , atat de putin pomenea despre familia lui .(Inspira adanc , ca un suspin .) Si , mai ales , nici nu banuiam macar ca ar avea un frate geaman , asta a fost un adevarat soc pentru mine , te asigur .

— Imi pot inchipui c-a fost , incuviinta el , zambind trist . Si totusi , desi fizic se aseamana , crede-ma ca , aldminteri ,

erau gemenii cei mai putin asemanatori pe care ti i-ai putea imagina . Forte diferiti ca temperament . Stuart era mult mai bland , si in multe privinte mai „ artistic “ decat Kett . Dar asta ai descoperit deja si dumneata .(Ochii lui o cercetara rapid , cu curiozitate.) Evident , el era mult mai in varsta decat dumneata. Cum ati ajuns sa va intalniti ?

― Eram impreuna la colegiu . Eu urmam niste cursuri de belle-arte , iar el era unul dintre asistenti .(Gandurile i se inapoiara la evenimentele pe care si le reamintea cu atata claritate.)Eram foarte tanara , recunoscu .Abia saisprezece ani . Dar impartaseam aceleasi interese , aveam aceleasi gusturi in domeniul muzicii si al artelor plastice .

― Vei constata ca , in schimb , Kett nu prea isi bate capul cu ceva de felul acesta . E cu picioarele pe pamant , dupa cum spune el . Mai implicat in partea practica a afacerilor , desi are o slabiciune pentru curentul „ Art Nouveau “ .

― Atunci are ceva in comun cu stramosii mei francezi , deoarece cateva piese deosebit de frumoase au provenit din Franta .

― Sa nu-l uitam pe Charles Rennie Mackintosh ! se auzi din prag un glas sec , lipsit de veselie . Si nici contributia lui , ca unul dintre „ Cei patru din Glasgow “ .

De fapt , de cata vreme statea acolo , se intreba Isabelle , si cat auzise despre trecutul ei ? Isi musca buza si , curajoasa , se intoarse sa-l priveasca-n fata desi , chiar mai inainte de a-l vedea , stia ca expresia ii era in mod sigur dusmanoasa . Nu avea sa fie dezamagita : atitudinea lui neimblanzita si trufasa continua sa predomine .

― Bineinteles ca stiu cate ceva despre el , replica , reusind sa-si pastreze calmul doar printr-un mare efort de vointa ; si adauga :

— Oricine a studiat istoria artei a auzit cat de cat de el . Si de , alminteri , avusesem intentia de vizita , cat timp m-as fi aflat aici , biblioteca de la Scoala de Arte din Glasgow , ale carei planuri arhitecturale au fost desenate de el .

O privi cu asprime . Ea ii intoarse privirea fara sa clipeasca , chiar si cand urmatoarele lui cuvinte sunau de parca o gonea din casa :

— Credeam ca pana acum ai si plecat.....sau nu m-am exprimat destul de clar ?

Ciudat , reflecta ea , cu cat calm putea rosti cuvinte atat de ucigatoare , mai ales cand in joc era intregul viitor al unui copil .

— Hei , Kett , potoleste-te ! protesta Roy .

Nedorind sa provoace o alta cearta in familie , Isabelle se grabi sa intervina :

— E-n ordine , Roy . Kett mi-a dat deja de inteles cat se poate de limpede ca pe el nu-l intereseaza copilul fratelui sau .

Ii arunca o privire crunta lui Kett , a carui expresie ramase neshimbata .

— Ei bine , pe mine ma intereseaza ! exploda Roy . Consider ca purtarea ta grosolana este monstruoasa , Kett. Cum le poti trata in felul acesta pe rudele lui Suart ?

Ochii posomorati ai lui Kett straluciau dispretuitori in timp ce o intreba ; informandu-si totodata fratele in legatura cu situatia ei matrimoniala .

— Pentru ce nu-i spui lui Roy , asa cum mi-ai adus la cunostinta mie , ca n-ai incetat niciodata sa-ti folosesti numele de fata , Erskine , si ca nicicand n-ai fost maritata cu Stuart ?

Simti ca sangele ii infierbanta obrajii in timp ce se lupta din nou sa-si invinga mandria , cand de fapt tot ce-si dorea

era sa se duca la el si sa-i stearga cu o palma ranjetul arogant de pe fata . Cum de putea sa ramana atat de calm , s-o alunge fara macar a face un cat de mic efort de a incerca sa le cunoasca mai bine ? La urma urmei , ea era ultima legatura cu fratele sau .

Privirea ii trecu asupra fetisoarei Delphinei , si vazu interesul viu cu care fetita urmarea aceasta scena . Desi micuta nu scosese nici un cuvant de cand Kett navalise in camera , Isabelle stia ca e ra atenta si astepta sa-si joace propriul ei rol .

Tocmai atunci , Roy o impinse pe Delphine catre personajul arogant si dusmanos , insotindu-si gestul de un apel sfidator .

― Uita-te la fetita , Kett . Nu poti nega ca este o Frazer . Orice om posesor al unor perechi de ochi poate vedea ca are trasaturile bietului nostru frate .

Isabelle stiu ca batalia se incheiase .

Urmarindu-i cum se uitau unul la altul , simti un nod in gat ; scotisnul inalt si arogant , incercand cu disperare sa-si pastreze o infatisare dura , in timp ce era ingenun-chiat de mica editie feminina a clanului , care flirta cu el in mod nerusinat , ca si cum ar fi vrut sa-l sileasca s-o placa .

Isabelle il urmarea pe Kett cum lupta sa-si stapaneasca emotiile , stiind ca nu va mai fi in stare sa renege copilul fratelui sau , si in clipa aceea isi dadu seama ca tocmai acesta era motivul pentru care se ferise sa se uite la fetita . Stiu , din clipa in care ochii lui se umbrira si o expresie de tristete si dor i se asternu pe chip , ca invinsul era el si ca victoria ii apartinea ei .

― Tu esti unchiul meu Kett ? intreba glasciorul de copil. Arati intocmai ca taticul meu , in fotografie .

Cuvintele ei nevinovate adusera un neasteptat nod in gatul Isabellei . Fusese constienta ca fetita isi va uita repede tatal daca ea nu-i va pastra vie amintirea . Si facusec acest lucru tinand la vedere o fotografie mare a lui Stuart si reamintindu-i adesea Delphinei pe cine reprezenta .Ramanea totusi tristul fapt ca , pentru Delphine , tatal ei nu era decat un strain dintr-o fotografie. Kett ar fi putut reinvia pentru copil acea imagine , dar era o prostie din partea ei sa-si inchipuie asa ceva . Caci oare nu se convinsese deja ca , desi cei doi barbati aveau aceeasi infatisare , nu semanau deloc unul cu altul ?

Roy tusi , dregandu-si glasul .

― Cred ca , pentru Isabelle , cea mai potrivita ar fi camera albastra din a ripa de vest , nu-i asa , Kett ? (Si fara a astepta raspunsul fratelui , adauga.) Alaturi mai este o camaruta . Ar fi perfecta pentru copil .

― Inca nu mi-am dat acordul pentru sederea ei aici , zise Kett imbufnat , parand sa-si fi regasit brusc vocea .

― Dar eu mi l-am dat deja , replica Roy pe un ton ferm . Nu asa se trateaza un musafir mai ales cand face parte din familie . A batut tot drumu l din Franta pana la noi si , daca nu te-ai fi purtat ca un magar , ai fi observat ca-i gata sa cada de oboseala .

Isabelle se uita la el recunoscatoare . Pornise la drum la sase dimineata si acum era aproape cinci si jumatate seara . Se simtea intr-adevar epuizata . Isi indrepta din nou ochii spre Kett si-l surprinse privind-o fix intr-un mod atat de ciudat , incat inima incepu sa-i bata mai repede . „ Ce sa insemne asta ? “se intreba in sinea ei , imediat in defensiva .

Aproape instantaneu masca dura isi relua locul si Kett isi recapata atitudinea controlata . Inclina usor capul in

directia ei , apoi se rasuci pe calcaie si , cu pasi hotarati , iesi din incapere .

Fata Delphinei se schimonosi , gata sa planga .

― De ce nu ma place ? intreba cu lacrimi in ochi , si Isabelle o stranse in brate , in timp ce Roy ii soptea cuvinte de alinare .

― Te place , iubita mea , dar asa-i felul lui . Vei vedea , pana maine se va obisnui cu ideea de a avea o nepoata si va fi bunatatea intruchipata .

Isi indrepta trupul si peste capul aplecat al fetitei , ii zambi complice Isabellei .

― O sa vezi daca n-am dreptate ! Ii plac copiii . Se topeste dupa Russ .

Isabelle ii inapoie zambetul , dar inca mai era tulburata. „Sper din toata inima sa aiba dreptate “ , gandi cu ingrijorare . Delphine mostenise sensibilitatea tatalui ei , daca barbatul acesta o respingea , copila nu-l va ierta niciodata .

♥♥♥♥♥

Urca scara in urma doamnei Jenkins . Cand ajunse in camerele ce-i fusese destinate si isi vazu geamantanele puse cu grija langa perete , pe coridor , ochiii se marira de uimire. Macar Roy isi respecta cuvantul , constata in gand, recunoscatoare . Intra in dormitor dupa menajera , dar se opri imediat in loc .

― Doamne ! dar este extraordinar de dragut ! exclama , intorcandu-si spre insotitoarea ei chipul pe care i se citea

incantarea . Atat de luminos si de aerisit , si mobilat cu atata gust.....

Se intrerupse si se duse la fereastra , sa admire privelistea gradinii stralucitoare de culori si a tinuturilor mlastinoase de dincolo de ea .

― Aveti propria dumneavoastra camera de baie , o informa zambind menajera , strabatand incaperea si deschizand usa spre o alta , alaturata dormitorului principal . Cu siguranta va veti simti bine aici .

Zambi iar , vazand cat de incantate era u amandoua , apoi se intoarse sa plece , nu mai inainte de a adauga :

― Va las sa va instalati .Cina va fi pe la sapte si jumatate, asa ca aveti suficient timp sa va odihniti .

― Priveste , Delphine , spuse Isabelle , indata ce usa se inchise in spatele batranei . Au o cada , intocmai cum spunea papa ca exista in Scotia .(Apoi vazu cabina dusului si declara :)Perfect , ma fille , maman poate sa faca un dus, asa cum este obisnuita acasa . Dar in ce te priveste , cred ca o baie este mai buna , te poti juca putin , lasand intre timp sa ti-se inmoaie praful de pe trup .

Micutei nu-i trebui o a doua invitatie . Cat ai clipi isi scoase hainele , sarind intr-un picior in timp ce astepta umplerea cazii cu apa la temperatura cea mai potrivita .

De indata ce fetita se instala in baie . jucandu-se fericita cu sapunul si cu cutiuta ce continea periuta de dinti , Isabelle se dezbraca si intra sub dusul cald . Ramase in picioare , complet nemiscata si cu ochii inchisi , lasand apa sa curga in cascada peste membrele ei obosite , reflectand intre timp asupra intamplarilor zilei . Fara sa vrea , gandurile i se indreptara spre Kett , si aproape imediat , fara nici un avertisment , un fior ii alerga in lungul sirei spinarii . Lasa senzatia aceasta sa-i invaluie trupul , sa-i

cuprinda insasi sufletul si , incetul cu incetul , amintirea lui Stuart se estompa , pierzandu-si importanta .

O brusca racire a apei coincise cu intepatura unui sentiment de vinovatie ce-i spunea ca nu poate uita atat de usor scopul pe care-l urmarise venind astazi aici . Fiorul care-i scutura acum trupul semana mai mult cu un frison , si se grabi sa iasa de sub dus si sa se stearga cu un prosop . Sa-l ia naiba de om ! O tulbura , desi abia de curand il intalnise . Explicatia era , probabil , ca-i aducea aminte de trecut , chiar daca in adancul sufletului stia ca se minte singura si ca atractia era mult mai mare decat ar fi justificat-o o asemenea explicatie .

― Vino , Delphine , incerca sa o convinga cu glas bland , ridicand-o din baie . Ne vom imbraca si vom cobori la masa , si ve-i face cunostinta cu noua ta ruda , copilul lui Roy .

Micuta paru interesata .

― Copilul lui Roy este fetita , maman ?

― Nu , draga , Russel este baiat , nu l-ai auzit pe unchiul Roy vorbind despre el ?

Delphine clatina din cap cu tristete .

― Nu-mi plac baietii , maman , as dori sa fie fetita .

„Macar o concluzie este certa , amandoua gandim la fel “, isi spuse Isabelle in gluma , caci pentru moment , exista un anume „baiat “ pe care nu-l indragea cine stie cat .

― A dori nu schimba cu nimic lucrurile , Delphine . Acum , vino aici si lasa-ma sa-ti pieptan parul .

Micuta se supuse si statu cuminte in timp ce Isabelle ii perie si-i trase spre spate parul negru , impletindu-l intr-o coada si legandu-i-l cu o paglica galbena ca lamaia , ce se potrivea cu rochita ei fumurie .

― Da-mi voie sa te privesc . Da , cred ca asa e bine. Acum fii fetita cuminte , cat se pregateste si maman .

Copila incuvinta printr-o inclinare solemna a capului , apoi se repezi la fereastra si se uita afara .

― Il vad , maman ! exclama , intorcandu-si capul extrem de surescitata. Il vad pe varul meu , este acolo , jos . Hello , verisorule ! ii striga , agitandu-si energic manuta .

― Taci Delphine , nu te poate auzi de aici , de sus.

― Ba poate, maman ,uite ca tocmai scoate limba la mine !

Isabelle isi retinu repede un zambet .

― Atunci , asta-i foarte urat din partea lui , si trebuie sa nu-i acorzi atentie si sa pleci de la fereastra .

― Nu , maman ! protesta micuta . Vreau sa ma uit la florile astea dragute .

Nu-i putu rezista .

― Foarte bine , spuse cu oarecare retinere , stiind totusi ca intentia fetitei nu era numai de a admira gradina . Dar sa nu-i mai atragi atentia asupra ta .Sunt convinsa ca se va simti foarte prost cand il vom intalni si-i vei fi prezentata ca fiind verisoara lui .

♥♥♥♥♥

Cand mai tarziu , parasi dormitorul si cobori splendida scara in spirala , cu trepte de marmura , Isabelle se pomeni ca gandurile i se indreptau din nou spre Kett , si se intreba daca il va reintalni cu prilejul cinei . De fapt isi dadu seama ca spera cu ardoare sa-l revada . „ Ai venit aici spre ai aranja viitorul copilului “, se dojeni ea , „nu pentru a te distra cu un alt barbat , mai ales nu cu unul atat de grosolan si arogant incat abia asteapta sa te vada parasindu-i casa si iesind din viata lui “. Acest ultim gand , care o dezmetici , i se paru si mai nelinistitor decat faptul

ca mintea ei dadea semne ca-i hotarata sa se concentreze asupra lui Kett , excluzand orice alta persoana din casa . Dar apoi se consola , spunandu-si ca inca nu-i intalnise pe toti .

Abia ajunse la picioarele scarii , ca doamna Jenkins si aparu in holul vast , iesindu-le repede in intampinare spre a le conduce in marea sufragerie ce se deschidea in dreapta lor . Isabelle o urma pe femeia durdulie si grijulie ca o mama si trecand prin usile frumos scluptate , constata ca Roy deja se afla acolo si tocmai isi umplea paharul , pregatindu-se sa bea , in timp ce un barbat mai tanar , in mod neindoios un alt Frazer , statea in picioare langa el, la randul sau cu un pahar in mana .

Ezita , intarziind in prag , dar o femeie se ridica de la masa si veni in graba spre ea . O astepta sa se apropie , banuind ca trebuie sa fie sotia lui Roy.

― Hello , Isabelle, eu sunt Sadie . Ma bucur ca , in sfarsit, ne intalnim . Roy mi-a spus totul despre tine .

In sinea ei , scoase un oftat de usurare . Pana acum , Kett era singurul pentru care sosirea ei parea sa-l supere . Inca a data simti in inima tot mai familiarul junghi ce insotea aceasta constatare . Se stradui cu disperare sa-i ignore semnificatia si silindu-se sa zambeasca , stranse mana pe care i-o intindea Sadie .

― Si eu ma bucur sa te cunosc .

Imediat o simpatiza pe Sadie pentru felul ei simplu de a se purta si pentru privirea prietenoasa si fu multumita sa vada ca locul ei de la masa fusese stabilit alaturi de ea .

Ideile ei preconcepute despre Russel se dovedira totusi complet gresite . El sosi totusi cand se pregateau cu totii sa se aseze la masa , gafaind si transpirat , iar camasa lui alba era plina de pete de noroi .

— Ai intarziat , Russel , il mustra Sadie , facand tot posibilul sa para severa . Si uite in ce hal iti este camasa ! Pun prinsoare ca iar ai alergat dupa Trixie . Ti-am spus s-o lasi in pace ; daca-si pierde laptele , pisoii vor muri de foame .(Se intoarse spre Isabelle , explicandu-i :) Trixie este pisica familiei.

Dar Isabelle intelese asta si simtea furnicaturi intepatoare pe tot corpul .

Pe urma ii fu prezentata unui Russel spasit , care-i abatu gandul de la Trixie si-i con-firma primele presupuneri cum ca baiatul era de fapt binecrescut . Cu toate acestea , de indata ce nu mai fu in centrul atentiei si cand crezu ca nimeni nu se mai uite la el , limbuta lui isi facu din nou aparitia , de data aceasta insotite de niste degete ce se agitau, rasfirate , de fiecare parte a capului sau brun . Incepand din acel moment , ii maimutari pe toti cei de fata, un spectacol ce starni hohote de ras ale fetitei pe toata durata cinei .

Isabelle decise ca , fara-indoiala , cea mai buna politica era sa se prefaca a nu-l fi vazut , asa ca se intoarse spre Sadie . Si totusi se pregatea s-o intrebe daca era probabil ca si Kett sa ea parte la cina , cand insusi cel care-i ocupa gandurile deschise usa si intra in sufragerie .

Era imbracat impecabil , intr-un smoking negru si pantaloni de aceeasi culoare , iar parul sau carliontat fusese periat , reusind sa para cat de cat ordonat , si pieptanat peste spate , astfel ca ochii de culoarea cobaltului nu mai erau ascunsi de un breton ondulat, ci o priveau drept in fata .

Simti ca un fel de vraja ii tulbura mintea si inima porni sa se zbata intr-un mod neplacut . Cu un gest inconstient lua un servetel si-l framanta cu degetele nervoase , incercand sa-si capete stapanirea de sine . Si nu-si desprinse

privirea din ochii lui tot timpul cat ii urmari drumul de la usa la masa .

Mai devreme , infatisarea lui , avuse un puternic efect asupra ei, desi il vazuse imbracat cu haine de lucru , chiar putin neglijent . In costumul de acum parea incredibil de atragator si reprezenta chintesenta a tot ce dorise ea vreodata de la un barbat . Ce pacat ca avea maniere atat de arogante ! Deodata se simti brusc rusinata ca niste ganduri denigratoare reusise sa i se strecoare in minte tocmai in momentul in care se bucura de atentia lui si cand isi dadu seama de faptul ca s-ar fi putut insela crezand ca era posibil ca un barbat atat de uluitor de frumos sa aiba vreun cusur .

Privirea lui trecu de la ea la fetita , si chipul ii exprima un asemenea dor incat , intr-o strafulgerare , Isabelle intelese pentru ce il supara venirea ei aici : ii tulbura linistea sufleteasca . Isi dadu seama ca era gelos pe timpul petrecut de Stuart impreuna cu ea ,
gelos pe copila rezultata din unirea lor , pentru ca aceasta era o amintire atat de dureros de vie a fratelui sau si fiindca era , de fapt , tot ce ramasese de la acel frate geaman .

Pe sub genele aurii plecate , il urmari cum ocoleste nonsalant masa , si fu dezamagita cand constata ca el intentiona sa se aseze in fata ei .Nu era o decizie inteleapta, isi spuse in gand , iritata . Acum va fi incapabila sa mai inghita ceva , cu el la o departare doar de un metru si uitandu-se la fiecare bucatica de mancare pe care-o va baga in gura .

Fara a banui ca prezenta lui o condamnase la regim , Kett intinse mana si lua platoul cu legume asortate .

— Doriti cateva , domnisoara Erskine ? o intreba amabil, oferindu-i-l .

— Nu ,multumesc ,baigui ea, perfect constienta de accentul pus atat pe cuvantul „ domnisoara “ cat si pe numele de „ Erskine “.

Asadar , parea decis s-o faca sa se simta o intrusa , si spre durerea ei chiar reusea . Ei bine , isi zise in gand , ridicand sfidator micuta ei barbie si intinzand mana spre platoul cu cartofi , putin ii pasa daca el isi inchipuia ca purtarea lui o va alunga inainte de a rezolva problema pentru care venise . Se servi cu o portie generoasa de cartofi noi , urmata de cateva felii de friptura de vita . In tot timpul acest a era constienta de ochii fixati asupra ei, si-i simti privirea amuzata cand isi ridica gratios furculita si isi umplu gura cu ditamai imbucatura .

Kett inalta o sprinceana .

— E clar ca nu esti vegetariana , remarca pe un ton batjocoritor , punand la loc platoul si aruncand o privire spre putina friptura ramasa . Constat ca nu impartasesti vederile lui Stuart cu privire la uciderea fiintelor nevinovate .

— Las-o in pace , isi dojeni Roy fratele . Ce va crede despre noi ?

„ In mod cert , nu cine stie ce despre tine “ , i se adresa Isabelle in gand lui Kett , fluturandu-si genele si simtindu-se foarte nefericita . Acum stia ca venirea ei aici fusese o greseala . De fapt , daca nu se gandea la tatal care-o astepta rabdator acasa , in Bretania ar fi parasit Scotia chiar in minutul acela si niciodata nu s-ar mai fi intors . In definitiv , nimic nu o lega de aceste locuri pe care tatal ei le iubea atat de mult .

Se uita spre partea centrala a mesei , unde Delphine si Russel injghebasera deja o prietenie si chicoteau impreuna . Oare de ce n-o prevenise Stuart ca avea un frate geaman cu temperamentul unui tigru fioros ? Nu era de mirare ca

intre ea si Kett exista o stare conflictuala si ca prezenta lui ii facea pielea ca de gaina . Dat fiindca avea fobia felinelor mai mici , isi spuse in gand , zambind rautacios , bineinteles ca tigrii mancatori de oame-ni erau de departe cei mai rai .

― Vad ca ai gasit ceva care te amuza ? (Kett se apleca spre ea , blocand vederea celorlalti cu umerii lui largi , astfel incat Isabelle era nevoita sa priveasca in ochii albastri , intunecati .) Nu vrei sa ne impartasesti tuturor motivul veseliei ?

Tonul lui era batjocuritor , dar ea constata ca este fascinata , neputandu-si lua privirea de la el , si in timp ce vraja o invaluia intr-un val de incertitudine , se simti de parca sa-r fi scufundat in niste adancimi intunecoase . In clipa aceea nu mai exista in camera decat ei doi , si Isabelle nu putea crede ceea parea ca-i spunea el . Fluxul miraculos pluti imediat intre ei , expresia barbatului era plina de admiratie mangaietoare , iar ea ii raspunsese cu o privire incarcata de promisiuni , strecurata pe sub genele cu sclipiri aurii .

― Asadar , Isabelle , rupse Roy vraja , cat timp intentionezi sa ramai aici ?

Clipa pieri brusc . Kett se rezema pe spatarul scaunului sau , si chipurile tuturor celorlalti isi recapatara consistenta .

― Planuisem sa stau cateva saptamani .(Se uita in fuga spre Kett , spre a-i verifica reactia , dar el isi ridica la buze paharul cu vin si paru ca nu asculta .) Cu toate acestea , s-ar putea sa ma inapoiez acasa mai curand , depinde .

― De ce anume depinde ? intreba Sadie , curioasa . Poti sta aici cat de mult vrei . Vom fi bucurosi sa va avem printre noi .(Li se adresa apoi lui Roy si fratelui mai tanar, Neil , ignorandu-l pe Kett .) ― Nu-i asa , baieti ?

— Asa ceva nu se poate ! exclama Kett , impingandu-si scaunul la o parte si ridicandu-se in picioare .

— Si ma rog , de ce nu ? protesta Roy . Acum este membra a familiei, si n-ar trebui tratata in felul asta .

— Nu-i nevoie sa ma aperi , interveni Isablle pe un ton calm . Nu intentionez sa ma las gonita chiar atat de usor , nu mai inainte de a-mi fi atins scopul venirii aici . (Ridica din umeri .) Daca asta inseamna sa plec de la voi si sa gasesc alt loc unde sa ma adapostesc , atunci asa voi face .

Urmatoarele cuvinte i se adresa direct lui Kett , si desi o durea sa le rosteasca , stia ca nu puteau fi ocolite .

— Mi-ai dat de inteles, foarte limpede, ca nu ne vrei aici : maine voi pleca sa caut alta locuinta .

Isabelle se lasa pe spatarul scaunului , simtindu-se dintr-o data slabita , ca golita de viata . Nu mai putea suporta continua lupta sufleteasca starnita de constatarea ca nu era in stare sa-l priveasca pe acel barbat fara a-si aminti de pierderea tatalui Delphinei . Si totusi , pe Stuart nu-i mai iubise , ceea cei lipsise fusese apropierea lui si faptul de a o creste impreuna pe Delphine . Ce pacaleli stranii iti face soarta cand iti lasi jos garda !

— Nici sa nu te gandesti la plecare , protesta Sadie zam-bind. Nu lua seama la Kett , foarte curand va depasi socul pe care i l-ati provocat , tu si copilul .(Pentru confirmare , se intoarse spre Roy .) De obicei este mai amabil , nu-i asa , Roy ? Singura explicatie pe care o pot gasi este ca pierderea fratelui sau a avut asupra lui un efect mai puternic decat ne-am inchipuit noi .

— Daca ar fi incercat sa ia legatura cu Stuart cand acesta inca mai traia , poate ca acum n-ar fi suportat atat de greu moartea lui . Isabellei nu-i era deloc usor sa-si exprime simpatia si intelegerea , cand nu-i putea iesi din minte cat de evidenta era hotararea lui de a le da afara.) Asa cum s-

au petrecut lucrurile , eu n-am stiut nimic despre existenta voastra pana cand n-am vazut articolul acela din ziar , in urma cu cateva luni .

— Dar Kett incercat sa descopere unde a plecat Stuart , spuse Neil .

Isabelle se intoarse spre el , surprinsa . Cel mai tanar dintre frati abia daca scosese o vorba in tot timpul mesei . Acum lua apararea lui Kett , si chipul ii era ravasit de emotie .

— Kett a reusit sa-i dea de urma pana la colegiu , dar cei de-acolo nu i-au indicat nici o adresa ulterioara , asa ca eforturile lui s-au impotmolit .

Stia ca cele spuse de el erau adevarate , deoarece chiar ea avuse ideea de a nu lasa pe nimeni sa afle ceva de legatura lor , si asta mai ales pentru al apara pe Stuart de scandalul pe care l-ar fi iscat relatiile dintre o studenta si profesorul ei . Dupa cate se parea , tot ea constituise motivul care-l impedicase pe acesta sa reinnoade legaturile cu familia lui .

— In cazul acesta , ii datorez scuze lui Kett , ii raspunse lui Neil . Bineinteles ca , atunci cand am aflat de existenta familiei, mi-am inchipuit tot ce-i mai rau . Am presupus ca fusese tratat ca un soi de paria .

— Asta n-a fost in intregime vina lui Kett , ii explica Roy . Kett sperase ca Stuart i se va alatura la conducerea afacerilor familiei , dar el avea alte idei in cap si asa ceva nu-l interesa . Incercarea de a-l convinge a devenit in cele din urma o cumplita cearta de familie , incheindu-se prin ruperea relatiilor ,insa vina a fost a lui Stuart in aceeasi masura ca a lui Kett , deoarece , dac-ar fi vrut , ar fi putut sa ia legatura cu noi . Macar el stia unde ne aflam .

Isabelle nu-i facea placere sa gandeasca ceva rau despre cel decedat , dar trebuia sa fie de acord cu tot ce-i spunea

acum Roy . Stia de asemenea ca Stuart , desi avea o fire blanda , poseda si o doza de incapatanare .Tot asta dusese si la smulgerea unei promisiuni din partea ei ca nu va pomeni nimanui de boala care-l dobora. Bineinteles ca , fara ajutorul lui , oricum n-ar fi fost in stare nici macar sa-i gaseasca rudele , lasand la o parte faptul ca , la vremea respectiva , nici nu banuia ca familia Frazer era atat de bogata , si nici ca poseda un domeniu atat de vast .Daca ar fi cunoscut aceste lucruri , pentru a gasi conacul Frazer ar fi fost suficient sa se intereseze in zona despre care-i vorbise de-atatea ori Stuart .

— Si , de fapt , in ce constau afacerile familiei Frazer ? intreba , curioasa .

— Facem negot cu textile , ii explica Roy . Articole de imbracaminte , furnituri de croitorie , lucruri de felul asta .

— Prin urmare , Stuart ar fi putut sa-si foloseasca talentul in directia artei si designului ?

Dupa cum tot asa ar fi putut face si ea ! ii trecu prin minte, in timp ce Roy inclina din cap , in semn de aprobare. Ce pacat ca Stuart nu-i marturisise toate acestea !

Isi sterse degetele pe un servet alb , scrobit , si impinse scaunul mai departe de masa .

— Cred ca acum o voi lua pe Delphine sus , s-o culc , daca nu va supara .

Nu tinu seama de protestele fetitei si adauga :

— Amandoua am avut o zi foarte lunga si obositoare , iar ea nu-i obisnuita cu atatea emotii .

Sadie paru dezamagita .

— Dar tu vei cobora iar , nu-i asa ? Vrem sa auzim totul despre Bretania ta natala si , bineinteles , despre Stuart , si cum ati dus-o in tot cursul anilor in care am pierdut legatura .

Inainte de a raspunde , Isabelle sovai . Nu voia sa le raneasca sentimentele , insa de cand parasise Kett incaperea orice altceva isi pierduse atractia .

― Mi-ar fi placut sa ma culc devreme , spuse in cele din urma . Cred ca voi vedea cum ma simt dupa ce va adormi Delphine .

― Doamna Jenkins ar putea avea grija de fetita in locul tau , insista Sadie , sperand s-o convinga sa mai ramana . Cu Russ se descurca foarte bine .

― Nu , iti multumesc , esti foarte draguta , dar prefer sa ma ocup eu insumi de copilul meu . Ne-am obisnuit una cu alta .

Trase de langa masa scaunul fetitei si o ajuta sa coboare.

― Ureaza-le tuturor noapte-buna , draga mea .

― Noapte-buna tuturor, repeta micuta , pe chip citindu-i-se regretul ca-l parasea pe Russ .

Isabelle ignora expresia imbufnata de pe fetisoara ei si o zori sa iasa din sufragerie si sa urce scara . Isi simtea inima ciudat de grea ; brusc , isi dori sa fie acasa , in bratele tatalui ei . „ Cum se poate sa-ti fie dor de casa “, se mustra singura , cand abia de curand ai ajuns aici .

Nu incerca sa se inapoieze la parter dupa ce adormise fetita . Dupa oarecare deliberare interioara , hotari ca , pentru o zi , era satula de cate explicatii daduse , asa ca prefera sa se bage in pat . Peste cateva minute adormea adanc , oboseala spunandu-si cuvantul .

Capitolul 3

Isabelle statea intr-un loc de unde nu putea fi vazuta de Kett , absorbit intr-o discutie serioasa cu Delphine . Stia ca el ii arata micutei insecte, tufe si flori , explicandu-i dife- procedee de gradinarit ale lui Duncan. Stia , pentru ca atat domeniul inconjurator cat si conacul insusi constituisera in saptamana trecuta principalele lor subiecte de conversatie. Mai stia ca si ambele subiecte erau mai degraba elevate pentru un copil de varsta Delphinei , dar isi dadea seama ca Kett folosea acel timp pentru a o cunoaste mai bine pe fetita .

Si tocmai acesta era motivul pentru care nu dorea sa-i tulbure , desi , in ceea ce o privea , era dezamagita de mo- dul in care continua s-o trateze de parca n-ar fi fost acolo. Aproape ca nu dadea semne c-ar fi constient de prezenta ei cu exceptia unei scurte inclinari din cap seara la cina , iar contactul „ ochi-in-ochi “ din sambata in care sosise nu se mai repetase .

O saptamana intreaga , isi spusese cu oarecare tristete , si nu progresase cu nimic in a sti ce anume facea sa bata inima acestui barbat si daca avea sau nu s-o ajute pe Del- phine . Toata atentia aceasta pe care i-o acorda era foarte frumoasa , dar ce s-ar intampla daca s-ar sfarsi brusc? Mi- cuta ar fi distrusa , increderea ei in oameni , spulberata . Pentru ca nu exista nici o indoiala: era incantata de priete- nia lor si nu inceta sa vorbeasca despre el .

Ce-ar trebui sa faca? Nu putea sta la panda toata ziua aici, in spatele azaleelor si rhododendronilor si in afara de asta ar trebui sa discute cu Kett problemele , sa afle ce

anume intentiona sa faca pentru ele doua , daca avea o astfel de intentie .

Sosise o noua sambata , si asta insemna ca mai dispunea doar de o saptamana in care sa descopere daca Kett luase o decizie . Niciodata nu va avea un prilej mai bun ca acum, isi spuse iesind de dupa tufe si strabatand cu pasi hotarati pajistea verde , in directia celor doua siluiete . Sper ca de asta-data Kett sa nu recurga la obisnuita lui disparitie in clipa care-o vedea. Chinuita de temeri , isi iuti pasul. Scurta inclinare a capului , in chip de salut , dar pe care putea s-o interpreteze si ca pe o concidiere a ei , urmata de o rasucire pe calcaie si de plecarea lui , ii devenise mult prea bine cunoscuta .

Se comportase asa in fiecare zi de dupa venirea ei . Si purtarea asta o tulbura pe Isabelle , deoarece ea trebuia sa discute despre viitorul lor , sau el putin despre cel al fiicei sale , si inca destul de urgent, astfel incat sa se poata inapoi in Franta cu cateva raspunsuri clare pentru tatal ei . Daca Kett continua s-o ignore , asa cum parea fotarat sa faca , niciodata nu avea sa mai ajunga la o solutie multumitoare .

Il vazu pe Kett ridicandu-si privirea cand ii auzi pasii , dar dar de data aceasta nu-i intoarse spatele luand-o la fuga , ci , spre surprinderea ei , ii urmari apropierea cu o aparenta liniste si cu o evidenta intentie de a ramane pe loc

Vazu capul fiicei sale rasucindu-se spre ea si fetisoara luminandu-i-se. Apoi fetita se smulse din mana barbatulu isi alerga in intampinarea ei cu bratele larg desfacute .

― Maman , vino sa vezi cum cresc floricelele ! Kett m-a invatat cateve lucruri despre asta , asa ca , atunci cand va avea nevoie de mine , ii voi putea ajuta pe Duncan .

Incruntandu-se , constata ca Kett o convinsese pe copila sa renunte la titlul de unchi , si asta n-o prea incanta . Copiii trebuie invatati sa fie politicosi si respectuosi , dar

nu avea chef sa incepea tocmai acum o discutie in contradictoriu , deoarece insusi faptul ca el n-o luase la goana constituea un indiciu ca sosise intr-adevar timpul sa stea de vorba .

Te rog , Kett , nu te grabi sa pleci , il implora , intinzand mainile ca pentru a-l retine . Trebuie sa discut cu dumneata cat mai curand despre ceea ce urmeaza sa se intample cu Delphine . Cred ca merita o oarecare consideratie , si vad ca voi doi va impacati foarte bine .

Se uita la Kett cum isi infunda mainile in buzunarele pantalonilor largi din bumbac bej , un gest ce-i devenea tot mai familiar cand era agitat .

Kett statea privind-o , la o departare nu mai mare de un metru si ceva .

― Deocamdata nu am de gand sa plec , spuse pe un ton voit nonsalant . Si eu socotesc ca a venit vremea deciziilor .

Isabelle inghiti cu greu . Acum ca-l convinsese sa-i acorde atentie , aproape ca-si dorea sa n-o fi facut , caci ochii lui intunecati se uitau tinta la ea in asa fel incat avea impresia ca vede pana-n strafundurile sufletului ei . Mana i se incorda pe umarul Delphinei . Simtea nevoia sa stie ca fetita se afla in siguranta , alaturi de ea , deoarece inca nu era convinsa ca putea avea incredere in acest barbat care-i privea copilul cu atata dor si tristete .

― Ce fel de decizii ? intrba in cele din urma, cand nu mai putea suporta durerea lui aproape tangibila .

― Deciziile pe care le-am luat, in decursul saptamanii trecute , cu privire la viitorul Delphinei .

Simpatia i se spulbera fiind inlocuita de indignare . Individul era impertinent , trecand peste sentimentele ei cu tot dispretul fata de eventualele-i pareri . Dar cine-si inchipuia ca este ? Avea si ea tot atatea drepturi ca si el, daca nu mai multe . Despre viitorul Delpinei discutau si, ca

mama a ei , orice planuri referitoare la copil ar fi trebuit s-o includa si pe ea .

― Si ce anume intentionezi sa faci pentru fiica mea , domnule Frazer ?

Tonul ii deveni in mod deliberat stapanit , dar ii era extrem de greu sa-si pastreze calmul , cand de fapt nu dorea decat sa se apropie de el si sa-i palmuiasca mutra aroganta cu toata puterea . Isi lua privirea de la el , cautand-o din ochi pe Delphine , caci fetita o zbughise de langa ea cand o zarise pe Trixie , pisica mare si cenusie, care isi facea plimbarea zilnica , si acum alerga dupa ea . Isabelle abia avu timp sa vada fluturarea unei cozi , urmata de funduletul fiicei sale disparand printre tufisuri . Se infiora cand se gandi la trupul imblanit si la capul mustacios , apoi isi indrepta din nou atentia spre Kett , care o privea amuzat .

― Constat ca ai revenit la modul de a mi te adresa cu „ domnul Frazer “. Ei bine , poate ca asa si este preferabil , deoarece am a-ti face o propunere de afaceri . Faptul de a pastra relatiile oficiale ar putea evita o inutila manifestare emotionala .

Isabelle fu strabatuta de o presimtire , stiind prea bine ca se refera la emotiile ei, el insusi parand sa nu aiba asa ceva

― Si la ce fel de propunere te gandesti ? il intreba , incercand sa-i descifreze expresia .

Dar ochii albastri nici nu clipeau , iar chipul bronzat avea impasibilitatea unei masti .

― Sunt gata sa platesc pentru educatia ei si intretinerea Delphinei , si s-o recunosc ca pe o membra a familiei Frazer ....

La auzul vorbelor lui , inima i se incalzi si pentru prima data de cand il intalnise , dori sa-i cuprinda cu mainile umerii largi si sa-l stranga la piept . Dar imediat rasuna si urmatoarele cuvinte :

— ...cu conditia ca dumneata sa renunti la orice responsabilitate si sa-mi incredintezi mie tutela ei .

Isabelle nu-i venea sa creada ca individul vorbea serios . Glumea, desigur ! Cu toate acestea, o scurta privire asupra fetei lui ii spunea ca intocmai asta gandea .

— Cum iti inchipui ca as putea face asa ceva ? Cuvintele ii tasnira intr-o explozie de manie si indignare .

— Asta din cauza ca, in mod evident , nu crezi ca un copil trebuie sa fie conceput in cadrul unei casatorii . Dar ma poti corecta daca gresesc .

Dumnezeule ! ce urmarea el de fapt ? Oare incerca sa-i tina o predica referitoare la morala ei ? Poate isi inchipuia ca ea nu este demna de a fi mama .

— Asculta , Kett Frazer , ceea ce fac eu nu-i treaba ta (Lasa o scurta pauza , uitandu-se crunt la el.) Pentru ce motivele mele de a ramane necasatorita ar fi cat de cat diferite de ale dumitale ?

Il vazu tresarind puternic , ca si cum vorbele ei l-ar fi ranit profund . Fir-ar sa fie ! pentru ce el isi putea permite sa-i spuna tot ce poftea , dar cand incerca si ea sa-si exprime punctul de vedere, reusea s-o faca sa se simta vinovata!

Ochii albastri ai lui Kett capatara sclipiri de otel, si , fara sa vrea , Isabelle se infiora.

— Nu am nici un motiv sa ma insor , declara el cu raceala . Relatiile mele nu au dat nici un fel de roade , si asa va fi si in viitor .

Asadar nu intentiona sa aiba si el copii ? Si atunci , ce insemna toata obsesia asta , de a-i lua fetita ? Isi dadu seama ca el se straduia sa-si stapaneasca sentimentele. Sentimentele pe care le presupuse a fi manie datorata ataculuiei impotriva lui .

— Ceea ce poate fi corect cand nu exista decat doua persoane , continua el , inceteaza de a fi astfel cand in scena apare un copil .

Asta chiar ca era ultima picatura ! De unde stia el cat suferise el ca mama ? Sosise timpul sa afle adevarul despre fratele sau , despre viata ei dupa ce fusese conceputa Delphine .

— Nu stii nimic despre mine , Kett Frazer ! (Cuvintele i se revarsau de pe buze intr-o explozie de furie plina de pasiune .) Aveam doar saptesprezece ani cand mi-am dat sea-ma ca sunt gravida . Iti poti imagina cat de speriata eram ? (Se lupta sa-si controleze spaima pe care , chiar dupa tot acest timp , inca o mai traia .) Eram necasatorita si asteptam un copil . In partea de lume in care locuiam asta inca mai constituia o rusine .

(Ochii ei pareau ca privesc undeva departe , in timp ce-si amintea totul,asa cum fusese.) Dar il avea pe Stuart .

Credeam ca pot conta pe ajutorul lui . Eram convinsa ca ne vom casatorii si vom creste copilul impreuna . (Se uita la Kett , dar expresia acestuia nu se schimbase.) Stuart gandea altfel . Nu era pregatit sa se insoare . „ Sunt prea tanar “, spunea . „ Poate gasim alta solutie “. Asta insemna sa scap de sarcina . Cat despre a fi prea tanar , el avea douazeci si cinci de ani , era barbat , pe cand eu eram inca un copil.

Se intrerupse iar , se uita la Kett , intrebandu-se daca nu spusese deja prea mult , dar acum nu se putea opri , trebuia sa destainuie cuiva care-i erau adevaratele sentimente fata de trecut .

— Nici nu ma gandeam sa scap de copil . Stuart este profesorul , el era cel care ar tre-bui sa stie ce facuse si sa-si ia raspunderea pentru faptele sale . (Ofta din adanc .) Acum imi dau seama ca imi sucise mintile , dar pe atunci

credeam ca ceea ce simteam pentru el era dragoste . Parintii mei au fost de acord sa nasc copilul acasa . Si cand la colegiu s-a auzit despre aventura amoroasa a lui Stuart , l-au dat afara si l-am luat la noi . Imi era mila de el , intelegi ? Si , in afara de asta , era tatal copilului meu , si ca atare merita o oarecare consideratie . Dupa aceea , vietile noastre s-au echilibrat si in tot cursul celor 2 ani inainte de moartea sa , ne-am descurcat destul de bine .

Fu scuturata de un fior , apoi paru sa-si aminteasca brusc unde se afla si ce anume o indemnase sa faca aceasta neasteptata confesiune ; isi indrepta trupul si , pe un ton definitiv , ii declara lui Kett :

― Nu m-as fi desparti de copilul meu inainte de a se naste , asa ca , daca-ti inchipui ca m-as desparti acum , te inseli amarnic .

Kett paru sa revina deodata la viata . Isi scoase mainile din buzunare si , mai inainte ca Isabelle sa-si dea seama ce are de gand , o cuprinse in brate si o tinu atat de strans lipita la pieptul sau incat abia mai putea respira .

― Sarmana fata , ii spuse cu glas linistitor . Ce urat s-a purtat fratele meu cu tine ! Nu mi-am imaginat .

Isabelle statea rigida langa trupul lui si se straduia cu disperare sa-si potoleasca bataile dezordonate ale inimii . Era uluita de aceasta brusca demonstratie de afectiune si nu se simtea defel indemnata sa primeasca vreo consolare din partea unui barbat care fusese in mod deliberat atat de dusmanos . Nu avea incredere in el . Si in plus , toata aceasta revarsare de mila fata de trista ei situatie venise cu cinci ani prea tarziu .

Kett ii simti impotrivirea si se retrase , lasandu-si iar bratele in lungul trupului . Ea urmari expresiile ce i se asterneau succesiv pe fata , neputandu-le prinde nici uneia intelesul .

— Tot ce pot face este sa-mi cer scuze pentru fratele meu, spuse el in cele din urma. Nu aveam cum sa stiu ca te-a tratat in felul acesta .

Isabelle ridica din umeri .

— Cum ai fi putut sti ? Daca n-ai fi venit cu o propunere atat de ridicola , nici acum nu ti-as fi spus .

Kett inalta , ironic , o sprinceana .

— Oferta ramane in picioare .

Dar cand ea deschise gura sa protesteze , o opri ridicand o mana :

— Inainte de a-mi aduce la cunostinta hotararea dumitale finala , te rog sa te gandesti bine la propunerea mea . Este in joc viitorul fiicei dumitale . Dator sunt numai fata de ea deoarece , oricat de dur ar parea , oricat de mult regret purtarea lui Stuart fata de dumneata , de vreme ce nu ati fost casatoriti , familia Frazer nu-ti datoreaza dumitale nimic .

— Delphine ramane cu mine , rosti ea cu hotarare . Daca vrei un mostenitor pentru averea familiei , n-ai decat sa-ti faci unul dumneata insuti. Pe fiica mea n-o mai intereseaza problema aceasta .

El nu izbuti sa ascunda indeajuns de repede durerea chinuitoare care, pentru cateva clipe, ii schimonosi trasaturile la auzul replicii ei manioase . Isabelle ii intoarse imediat spatele , incapabila sa suporte atat suferinta lui cat si pe-a sa , si porni spre tufisurile in care o vazuse disparand pe Delphine , in goana ei dupa pisica .

Nu se uita inapoi , desi tare ar fi vrut . Ii era teama ca pe chipul lui va citi mila , si asa ceva nu putea accepta . Ea si Delphine se puteau descurca fara milostenia lui , asa cum se descurcasera intotdeauna .

Isi aminti de tatal ei si incerca sa nu-si imagineze dezamagirea lui . Nu era vina ei ; facuse tot ce putuse . De

unde era sa stie ca bunatatea pe care-o manifesta Kett fata de Delphine in cursul saptamanii trecute, timpul pe care-l petrecuse cu ea , izbutind s-o cunoasca si sa-i castige increderea , nu constituiau decat manevre in scopul atingerii propriului sau plan , ca ea insasi nu avea sa-i revina nici un loc in planurile lui si ca o va da la o parte , asa cum facuse si fratele sau ?

O coplesi un brusc sentiment de singuratate si se transe inima . Cand il vazu pentru prima data pe barbatul acesta , crezuse timp de cateva clipe ca viitorul ii va fi asigurat . Cand intelesese ca era fratele geaman a lui Stuart i se paruse ca traieste vremurile fericite pe care le petrecuse cu acesta inainte de a-si fi dat seama de slabiciunile caracterului sau . Acum stia fara nici o indoiala ca , dintre cei doi , Kett era incontestabil cel mai pu-ternic ; ca el nu avea astfel de slabiciuni ; ca intotdeauna va fi tare si ca avea s-o iubeasca pe mama copiilor lui asa cum dorea ea sa fie iubita .

Se clatina pe picioare cand adevarul o izbi ca o lovitura de trasnet : era indragostita nebuneste de Kett . Ii apartinea lui cu trup si suflet , si asta nu avea nici o legatura cu faptul ca el era fratele geaman al lui Stuart . De fapt , cu cat reusise sa-l cunoasca mai bine , cu atat ajunsese sa-si dea seama ca , in realitate , ei erau total diferiti , atat ca purtare cat si ca infatisare .

Apoi veni inevitabila durere care insotea o astfel de recunoastere . O invalui si ii sfasie fara crutare pana si cele mai adanci strafunduri ale sufletului . Ar fi vrut sa nege ca asa ceva se intamplase, totul era atat de lipsit de speranta Suferea crunt si se simtea tremuranda si nesigura pe picioare . Cum de ajunsese sa se indragosteasca de omul acesta ? Oare nu invatase o data lectia ? El n-o iubea , de fapt , nu si-l putea inchipui indragostit de absolut nimeni ,

prea era obsedat de averea familiei . Cu toate acestea , acum ca se intamplase , era clar ca nu mai putea ramane in aceeasi casa cu el , asta n-ar face decat sa-i sporeasca durerea .

Si ce se va intampla cu fiica ei ? se intreba cu spaima . Era si ea indragostita de Kett ca si ea insasi , si nu inceta sa vorbeasca de el cu entuziasm .

Delphine alese tocmai acel moment pentru a aparea din tufisuri, gafaind din cauza eforturilor facute si tinand foarte strans o mata care protesta impotriva unui asemenea tratament .

— Am prins-o , maman ! Trebuie sa-si hraneasca puii...

Apoi scoase un tipat ascutit cand pisica o zgarie , obligand-o sa-i dea drumul .

— Trebuie sa te porti mai bland , o dojeni pe fetita . Pisica se va intoarce cand va voi ea .

Citeva clipe micuta paru dezamagita , apoi se lumina la fata si cerceta cu ochii imprejurimile .

— Unde-i Kett ? Nu-i vad , maman , constata incruntandu-se . Unde s-a dus ?

— Nu stiu , ii raspunse , abia acum avand curaj sa se uite in spate , spre locul unde statuse el .

Nu mai era acolo . Fara indoiala plecase , cu coada lui de tigru intre picioare . Si Isabelle astepta inevitabila durere care , acum stia , avea sa urmeze acestor ganduri .

♥♥♥♥♥

Dupa ce petrecu o noapte fara sa inchida ochii , Isabelle se hotara sa-l caute pe Kett si sa incerce sa realizeze un soi de impacare . Dar el parea sa nu fie nicaieri , astfel ca se multumi s-o caute pe Sadie , care se afla in bucatarie , ajutand la alcatuirea meniului pentru masa de seara .

— Nu-l gasesc nicaieri pe Kett , Sadie , l-ai vazut tu pe undeva ?

Sadie isi ridica privirea si-i facu cu ochiul .

— Citva timp nu-l vei gasi . A plecat intr-una din scurtele lui escapade .

Isabelle fu strabatuta de o presimtire si trebui sa faca un effort pentru a pune urmatoarea intrebare pe un ton cat mai nonsalant cu putinta :

— Nu inteleg . De fapt , despre ce fel de escapade e vorba ?

— Nimeni nu stie cu precizie . Pur si simplu , din cand in cand dispare . Nu mai avem nici o stire de la el vreme de cateva saptamani , si pe urma se inapoiaza de parca nimic nu s-ar fi intamplat .(Zambi cu inteles.) Am eu propriile mele banuieli , unde anume se duce .

— Chiar banuiesti ?

In mod clar , se simtea stanjenita si nu stia daca dorea intr-adevar sa stie .

Dar orcum , Sadie era hotarata sa-I spuna .

— Cred ca are pe cineva , ascuns pe undeva .

— Pe cineva? repeta ea prosteste, silindu-se sa nu intelea-ga ce anume sugera Sadie .

— Stii tu , o fata ! chicoti aceasta . Kett al nostru este cam sensibil , dar nu-i soi rau . Merita putina fericire , dupa cat munceste pentru a facee prospere afacerile familiei .

— Presupun ca ai dreptate , baigui Isabelle , simtindu-se nespus de nefericita .

Nici nu-i trecuse prin cap ca era posibil ca el sa fie deja indragostit de altcineva . Cum ar putea suporta o aseme-nea eventualitate ?

— Si , totusi , nu mi-l pot inchipui insurandu-se vreodata (Sadie isi ciocani barbia cu creionul , in timp ce cantarea aceasta posibilitate .) Niciodata n-a parut interesat sa pre-

lungeasca o legatura . Ni se parea mereu ca , de indata ce o fata incepea sa dea semne ca se asteapta sa fie condusa la altar , el isi pierdea interesul , si niciodata nu mai auzeam ceva despre sarmana dezamagita .

— Au fost multe fete ?

— Au fost cateva , cand era mai tanar , dar nu prea multe in ultima vreme . De-asta cred ca acum le tine ascunse undeva . Probabil se teme ca am incerca sa-l insuram cu de-a sila .

O descumpanea se descopere ca Kett avusese legaturi atat de libere . Si totusi , se consola ea , la urma urmei era un barbat de treizeci de ani , cum altfel ar fi fost de presupus sa capete experienta ?

Lua o hotarare : daca urma ca el sa fie plecat cateva saptamani , nu-i ramanea de facut decat sa se intoarca acasa .

— Ma gandesc sa ma inapoiez in Bretania . Se pare ca nu prea are rost sa mai raman aici .

Sadie isi exprima dezamagirea :

— O sa-mi para rau vazandu-te ca pleci . Ai fost o companie placuta,si-ti vom duce cu totii dorul. Cand intentionezi sa ne parasesti ?

— De indata ce pot gasi un bilet de avion . Maine , sau poate marti .

Sadie ramase ganditoare .

Daca lasi pe marti , Roy te va duce cu jeep-ul pana la Aberdeen . Asa vei fi scutita sa mai inchiriezi o masina .

Isabelle isi facu repede socotelile . In acest fel ar beneficia de cateva zile in plus in care Kett si-ar putea face aparitia .

— Ar fi foarte dragut din partea lui.Crezi ca s-ar supara?

— Bineinteles ca nu . Ii va parea rau ca te-ai decis sa ne parasesti . (Se ridica de la masa , o ocoli si , venind la Isabelle , ii stranse bratul.) Este o rusine ca tu si Kett n-ati

putut ajunge la o intelegere . (Ofta resemnata .) Roy a incercat sa-l convinga sa faca ceva , insa decizia trebuia s-o ia Kett . El detine intreaga putere si , ca atare, lui ii apartine votul hotarator .

― Nu trebuie sa-ti faci griji Sadie , Delphine si cu mine ne-am descurcat intotdeauna foarte bine , si asa vom face si in continuare ; vei vedea .

― Vei tine legatura cu noi , nu-i asa , acum cand ai aflat unde locuim ?

― Sigur ca da , o incredinta . Abia astept sa revenim candva , in vacanta . Nici n-am apucat sa vizitez locurile pe care doream sa le vad , desi tata imi daduse o intreaga lista cu asemenea obiective .

Insa singurul regret real in legatura cu plecarea din Scotia era acela ca niciodata nu avea sa-l mai vada pe Kett. Fiindca decisese deja ca , punand marea intre ei , ii va fi mai usor sa-l uite .

Capitolul 4

— Ti-am pus geamantanele in porbagaj , o informa Roy pe Isabelle . Putem porni la drum in clipa-n care-mi spui .

— Sunt deja gata , raspunse ea repede , strangand-o in brate pe Sadie pentru ultima oara . Va multumesc pentru cat de buni ati fost cu mine , nu va voi uita niciodata .

— Nici nu ne-a fost greu , cu cineva asa ca tine ! exclama Sadie , stergandu-si o lacrima. Cand o sa-l vad pe cumnatul ala al meu , o sa-i spun cat de prost il consider .

Isabelle tresari la simpla mentionare a lui Kett .

— As prefera sa nu-i spui nimic , zise , pe un ton mai taios decat intentionase .

Sadie o privi ironic .

— Ar merita sa-i spun , declara in final , cu ciuda . Acum vino-ncoace , Delphine , si sarut-o de ramas-bun pe matusica Sadie .

Isabelle fu recunoascatoare cand , in cele din urma , se aflara in masina , gonind spre Aberdeen . Era mai bine asa isi spuse in gand , visatoare . O desprindere brusca e mai putin dureroasa . Atat ea cat si Delphine puteau incepe sa uite totul despre individul acela .

Ea privea fara sa vada prin fereastra avionului , aproape incordandu-se cand acesta decola . Ce va crede Kett cand va afla ca ea plecase ? Va fi oare dezamagit ? Numai din cauza Delphinei , isi spuse cu tristete , nu pentru ca nu va mai fi ea prin preajma .

Fetita se agita pe scaunul alaturat .

— Burtica mea se poarta ciudat , maman , scanci ea .

Isabelle zambi , ii batu usor cu palma manuta , linistind-o , apoi isi lasa gandurile sa zboare din la Kett . Stia ca n-ar fi putut sta acolo , pentru ca nu mai avea incredere in el. Il iubea , dar nu se mai simtea in stare sa creada ca el n-ar scorni vreun nou plan prin care sa-i ia copilul . Avea bani , si acestia insemnau putere . Cine stie daca nu existau legi

vechi , potrivit carora un mostenitor putea fi despartit de parintele sau legal ? Poate undeva exista o astfel de lege , care stabilea ca o parte interesata putea fi numita tutore al fetitei , cu conditia de a-i fi ruda . Se cutremura , daca existau asemenea legi , Kett ar putea sa le impuna, deoarece avea banii necesari pentru ai plati pe avocati , pe cand ea nu avea nimic cu care sa lupte ; si ca atare , era mai in siguranta acasa , in Franta , unde el n-ar putea pune mana pe ea sau pe Delphine .

Venirea in Scotia fusese o greseala .Tot ce reusise sa faca era ca se pusese atat pe sine cat si pe fetita intr-o situatie primejdioasa . Si nu avea decat ceea ce merita , daca acum suferea chinurile dragostei ; asa-i trebuia , de ce fusese atat de slaba ?

Si totusi , se gandi cu oarecare satisfactie , ar fi fost interesant sa-i vada fata , cand se va intoarce din calatoria aceea neasteptata care-l indepartase de conac. Intr-adevar, ar fi interesant sa-i vada reactia cand va descoperi ca amadoua isi luasera zborul din cuib . Un fior rau-prevestitor ii aluneca in lungul spinarii , si zambetul rautacios ii pieri de pe fata cand prin minte ii trecu deodata gandul ca el ar putea , pur si simplu , sa vina sa le caute . Apoi alunga aceasta idee , socotind-o prosteasca . Nu-si va bate capul , isi spuse cu dispret . Era mult prea absorbit de propriile afaceri pentru a se preocupa de ea . Nu ! Zicala cu „ ochii care nu se vad se uita ” va fi probabil incheierea intregii aventuri .

Se rezema de spatarul scaunului sau si isi stranse picioarele , plina de sperante . Va incerca sa se concentreze asupra altor lucruri , astfel incat calatoria de trei ore sa se termine fara a-si da seama cand , si in curand se vor apropia de aeroportul Charles de Gaulie , pentru aterizarea lor la Paris.

Dar nu izbutea . Mintea ei refuza sa se gandeasca la altceva decat la Kett si la faptul ca fiecare mila si fiecare ceas o indepartau de el tot mai mult .

Pe neasteptate , o manie necontrolata ii umplu inima . Cum indraznea el s-o trateze in felul acesta ? ! Sa dispara fara nici un avertisment si s-o indurereze pe Delphine in halul asta ! Fetita era tulburata , nu putea intelege pentru ce el nu se mai afla in preajma ei . Intrebase de el intruna . Acum nu mai dorea decat sa se duca acasa , la mult-iubitul ei bunic . Kett n-ar avea decat ceea ce merita , daca fata aceea , impreuna cu care se spunea c-ar fi , l-ar trata la fel de rau pe cat parea el s-a intentioneze sa se poarte cu ele .

Avionul ateriza la Paris la trei si jumatate dupa-amiaza . Erau amandoua obosite , caci Delphine nu reusise sa se potoleasca , sacaita ba de agitatia emotiei , ba de raul de avion. Isabelle facu un calcul mental . Avionul spre Nantes urma sa decoleze la patru , ceea ce insemna ca nu va ajunge acolo decat la cinci , cel mai devreme . Pana va trece prin vama si va gasi o masina de inchiriat se va face cel putin sase . In nici un caz nu putea infrunta drumul de patru ore la volan , pana la Saint Malo , asa cum facuse in sens invers , cand pornise spre Scotia .

Lua o hotarare : isi va continua voiajul luand de la Paris trenul . In felul acesta nu vor fi nevoite sa astepte prea mult in gara si vor putea fi acasa chiar in seara asta , pe la noua

Se uita in jos , la fetisoara palida .

— Vino , iubita mea , ii spuse fetitei , luindu-i manuta si conducand-o spre poarta de iesire . O calatorie cu trenul, frumoasa si fara zguduituri , va fi foarte linistitoare pentru burtica ta .

♥♥♥♥♥

Trecuse bine de noua cand Isabelle si Delphine ajunsera la casuta bretona , din piatra, aflata in micul catun , chiar la iesirea din Ille - et - Vilaine . Trenurile avusera cateva intarzieri , si cand Delphine incepuse sa devina artagoasa , ceea ce nu-i statea in fire, Isabelle se intrebase ingrijorata daca alesese solutia cea mai buna .

Acum , slava Domnului , erau acasa , si suspina usurata in timp ce conducea copilul pe jumatate adormit in lungul potecii care ducea spre intrarea din fata.Inca mai era amarata la gandul ca nu izbutise sa obtina un rezultat pozitiv , si odata cu acest gand isi dadu seama ca nu avea senzatia de fericire pe care i-o trezea de obicei intoarcerea acasa. „ Si asta nici nu-i de mirare “se mustra ea „ de vreme ce ti-ai lasat inima la Dungarin. ”

Deschise usa de lemn vopsit si pasi in micutul hol de intrare .

— Am venit , papa ! striga , multumita ca reusise sa-i telefoneze de la gara , anuntandu-i sosirea lor .

Faptul ca se intorceau acasa mult mai curand decat era de asteptat constituia macar un soi de avertisment ca lucrurile nu mersese conform planului .

Delphine , acum treaza de-a binelea , porni inaintea ei , si deja ajunsese la usa camerei de zi cand un barbat in varsta aparu in prag , sprijinindu-se greu intr-un baston . Parea si mai fragil decat atunci cand il parasise , isi spuse ingrijorata Isabelle, inghitind un nod ce-i strangea gatul .

— Asadar , micuta mea copila , ai venit in sfarsit acasa, sa-l vezi pe batranul tau bunic, nu-i asa ?

Intr-o clipa Delphine fu in bratele lui , cu manutele ei delicate incolacite strans in jurul gatului slab al batranului

Isabelle il privi induiosata , daruindu-le numai lor acele clipe , si abia pe urma spuse bland :

― Hello , papa , sper c-ai avut grija de tine ?

― Fata mea draga ! Vino aici sa te pot vedea .

Intinse spre ea bratul , continuandsa se rezeme zdravan in baston , si Isabelle se duse spre el si se lasa invaluita de caldura si intelegerea imbratisarii pline de dragoste a scotianului . Nu era nevoie de cuvinte , explicatiile aveau sa vina mai tarziu , cand ei toti isi vor recapata suficienta stapanire de sine pentru a putea vorbi .

In cele din urma , batranul le indeparta pe amandoua de la pieptul sau si o informa pe Isabelle :

― Madame Leclare a lasat niste friptura rece si salata , pentru cina voastra .

Apoi , luandu-i bratul si tanand manuta Delphinei , le conduse in camera de zi , unde le intampina focul primitor din vatra deschisa a semineului .

Isabelle statea in fata focului si-l privea pe tatal ei . Desi in ultimii patruzeci si sapte de ani traise in Franta , accentul lui era mai puternic decat al lui Kett si avea sa fie o continua aducere-aminte a ceea ce tocmai lasase in urma.

― Dragut din partea doamnei Leclare , dar am mancat ceva *en route* si , in afara de asta , nu creda ca ar fi o idee buna ca Delphine sa manance atat de tarziu . Trebui sa se duca drept in pat .

Slava Domnului ca se putea baza pe frantuzoaica aceea , grijulie ca o mama ! Era in-totdeauna incantata sa fie de ajutor , acum , cand propriii ei copii crescusera mari , si se putea vedea ca , in timpul cat Isabelle fusese plecata , se ingrijise bine si de casa si de ba-tranul scotian .

Isi plimba privirile in jurul camerei primitoare , simtindu-se reconfortata sa se afle intre peretii ei . Urmatoarele cuvinte ale tatalui ei ii spulbera insa imediat starea de multumire .

― In timpul cat ai fost tu plecat am avut un vizitator , draga mea . Dragut baiat , se trage de undeva de pe langa Aberdeen , ca si mine . Am avut o multime de lucruri in comun , oh , da ! Chiar c-am avut !

In mintea Isabellei rasuna un clopotel de avertizare care o facu sa intepeneasca . Alarmata , se uita la tatal ei cu ochii mariti de uimire . Cu siguranta , asa ceva nu era cu putinta ? ! Dar trebuia totusi sa puna intrebarea .

― Cum a spus ca-l cheama , papa ?

Astepta nerabdatoare cat timp tatal ei isi freca usor barbia , cantarindu-si raspunsul intr-un mod ingrijorator de lent .

― Nu-mi pot aminti , declara in cele din urma . De fapt, nu cred ca tanarul a precizat cine era , dar am sporovait foarte placut despre colinele noastre unduioase .

Isabelle simti cum un cleste incepe sa-i framante maruntaiele . Ceva nu prea era in regula . Trebuie sa fi fost Kett , macar asta era sigur , dar ce-l adusese oare aici? Ochii i se indreptara fara voie spre Delphine , ghemuita langa bunicul ei .

― O voi duce la culcare pe Delphine , papa , si pe urma vom putea vorbi despre toate acestea .

― Da , fetito , micuta doarme de-a-n picioarelea . Du-o sus , iar eu o sa pun la fiert ibricul . Dupa aceea vom putea sta frumusel de vorba la o ceasca de ceai .

Isi privi cu duiosie tatal in timp ce acesta isi lua bastonul. Har Domnului ca se putea baza pe *madame* Leclare ! Stiind cat de mult tinea buna femeie la batran , isi permitea sa-l

lase pe mana cu deplina incredere , fiind sigura ca are sa-l ingrijeasca bine .

Urca impreuna cu Delphine scara de lemn ce ducea spre dormitoare si remarca inca o data cat de curat era totul si la etaj , stiu ca si aici era mana maternei frantuzoaice .

Dupa ce Delphine fu culcata si invelita in patutul ei , Isabelle cobora obosita la parter , unde fu intampinata de chipul ingrijorat al tatalui ei .

― N-am gresit cu nimic , nu-i asa ? baigui el oarecum speriat , acum ca avuse timp sa se gandeasca la reactia fiicei sale .

Isabelle ii zambi cu dragoste , observand ca , datorita emotiei , accentul ii devenise si mai puternic .

― Sigur ca nu , draga , il linisti , invinuindu-l in minte pe Kett pentru cate se intamplase pana acum . (Se apropie apoi de el si-i inconjura umerii cu bratul , adaugand :) Nu-ti reprosez nimic ce ti-ar fi putut scapa . Exista insa motive pentru care am preferat sa nu vorbim despre toate astea de fata cu copilul .

― Am pus ibricul la fiert , fetito , tot ce ai de facut este sa torni apa in ceainic , iar in cutia de tabla sunt cativa biscuiti .

Isabelle se duse in bucatarie , zambind . Instructiunile pe care i le dadea , desi nu fusese plecata mai mult de cateva saptamani , o induiosau . Pregati un ceainic cu ceai proaspat si-l puse pe o tava , impreuna cu farfurioarele si biscuitii . Multumi cerului ca-n urmatoarea saptamana nu aveau in pensiune oaspeti de care ar fi trebuit sa se ocupe .

Se asigura ca pentru aceste cateva saptamani nu se inscrisese nimeni , asa incat sa fie libera pentru calatoria ei in Scotia , si in imprejurarile de acum ii prindea bine . Noi oaspeti urmau sa soseasca sambata , ceea cei lasa timp suficient spre a pune totul la punct pana atunci . Oricum ,

in cadrul indatoririlor sale de menaj , *Madame* Leclare pregatise deja camera de inchiriat si Isabelle considera ca femeia merita pe deplin banii pe care i-i platea .

Duse in camera de zi tava si o puse pe masuta lunga din lemn de mahon, speciala pentru servitul ceaiului si cafelei . In atmosfera plutea mireasma placuta raspandita de focul din vatra , amestecata cu aroma dulce a pipei lui Douglas . Se uita cu mila la tatal ei . Era evident ca acum intelesese pe deplin ca drumul lor in Scotia nu daduse roadele pe sperase . Aceasta intelegere , la care se adauga teama ca, in vreu fel , ii spusese strainului care-l vizitase ceva ce n-ar fi trebuit , il indemnase fara indoiala sa-si aprinda pipa, ceea ce , in ultima vreme facea arareori , si numai cand era agitat .

― Acum iti pot servi ceaiul , papa ?

El dadu din cap , in semn de incuviintare.

― Da , si o sa iau unul din biscuitii acestia . O sa alunece bine pe gat , cu bautura fierbinte.

Isabelle se incrunta .

― Dar ce afcem cu continutul in zahar , papa ? Oare este bine sa mananci asa ceva ?

― Eh , fetito , nu ma dadaci tot timpul . Un biscuit mic nu-mi face nici un rau .

♥♥♥♥♥

In ciuda indoielilor sale , se indupleca , presimtind ca efectele discutiei ce avea sa urmeze vor fi si mai daunatoare decat ale zaharului . Ii servi ceaiul si se aseza si ea in

fata lui in fotoliu imbracat in creton , pereche cu al tatalui sau .

― Si acum , papa , spune-mi cum arata barbatul acela ? Era inalt si brunet ?

Se intrerupse brusc si arunca o privire spre rama de lemn pusa pe polita . Trase adanc aer in piept si adauga :

― Semana cumva cu Stuart ?

Raspunsurile lui Douglas veneau cu o incetineala chinuitoare . Isi supse pipa , isi freca ganditor barbia si-si ingusta ochii , sa se uite mai bine la fotografia din celalalt colt al camerei .

― Ei bine , fetito , spuse in cele din urma , ochii mei batrani nu mai sunt la fel de buni ca odinioara . Pe cinstite, nu pot spune ca l-am vazut asa de limpede .

Facu o pauza pentru a lua o gura de ceai , si Isabelle se stradui sa ramana cat mai calma cu putinta , dar fu nevoita sa-si vare mainile sub ea pentru a le impiedica sa tremure . Cand batranul isi relua vorba , ii intari presupunerea .

― Era inalt si brunet , da , asa era , si avea un chip atragator si maniere placute . Dar nu stiu daca semana sau nu cu Stuart al tau ; chiar asta zau ca nu pot spune .

Isabelle se simtea golita , ca un balon din care iesise aerul Poate ca daca totusi banuiala ei nu era intemeiata ; poate ca vizita necunoscutului era doar o coincidenta .

Urmatoarele cuvinte spulberara si aceasta teorie , facando sa-i inghete sangele-n vene.

― Tot repeta ce copil incantator este Delphine . Zice ca tare ar dori s-o revada si sa petreaca pe viitor mai mult timp cu ea .

Isabelle privi chipul roscovan cu inima cuprinsa de panica . Vizitatorul tatlui ei fusese cu siguranta Kett . Nu exista nici o alta explicatie a faptului ca le cunoastea pe amandoua si in plus nimeni nu si-ar fi exprimat sentimen-

tele in felul acela.Era evident ca inca mai incerca sa ajunga la copil . Parea sa insiste cu planul sau de a le desparti .

Se ridica din fotoliu si ingenunche in fata taciunilor ce palpaiau , gata sa se stinga , la picioarele tatalui sau .

― Papa , este important sa-ti amintesti tot ce i-ai spus barbatului aceluia Ii apuca bratul si i-l scutura usor , spre a-i grabi raspunsul .

Douglas o privi cu prudenta .

― Nu i-am spus nimic important , fetito , de asta poti fi sigura . Tot ce-am zis este ca voi erati deja in Scotia , incercand sa aranjati cu rudele legale ale Delphinei in asa fel incat sa ne lase sa stam la ele , printre colinele mele dragi . Pana cand nu imbatranesc prea mult pentru a le putea revedea .

In sinea ei Isabelle gemu . Stia prea bine ca tatal ei nu avea cine stie ce tact , desi pana in clipa de fata nu-i facuse necazuri de acest fel . Ba chiar fusese intotdeauna destul de mandra de faptul ca el era un scotian dintr-o bucata . Dar acum incepea sa aiba unele indoieli .

― Si cum a reactionat el , papa ? Este important sa-ti amintesti .

― Ce sa zic , nu i-am putut vedea prea bine fata, intelegi; dar cred ca ideea i sa parut tare amuzanta , pentru ca pe urma , pe toata durata micii noastre flecareli , a zambit in-truna .

„ Bineinteles ca a zambit “ , isi spuse ea in gand , cumplit de nefericita . Daca ar fi pastrat vreo cat de vaga speranta ca intr-un fel sau altul ei doi s-ar mai fi putut intelege , de data aceasta era lucru cert ca tatal ei pecetluise situatia. Acum cand Kett stia care-i fusesera planurile , era clar ca-si inchipuia c-a prins-o in vizuina lui de tigru .

Trasaturile lui Douglas se imblanzira cand vazu cat de inspaimantata era .

— Il vei putea intalni tu insati , fetito , astfel incat sa indrepti orice greseala ar fi facut limba mea . Pentru ca va reveni maine-dimineata .

— De dimineata...? repeta ea prosteste , de parca nu reusea sa-si creada urechilor .

— Da , i-am placut atat de mult , incat spunea ca ma va mai vizita . Zicea ca , daca nu va fi nevoit sa se ocupe de alte treburi , vom petrece mai mult timp impreuna .

Inima ei nu lua seama la ce-i spunea propriai intelepciune si tresari de speranta si bucurie . „Ce surpriza te asteapta, Kett Frazer , cand ma vei vedea aici ! “ chicoti Isabelle in sinea ei , imaginandu-si cat de descumpanit avea sa fie el .

In ciuda indelungatei calatorii si a oboselii care nu voia s-o paraseasca , in noaptea aceea Isabelle aproape ca nu pusese geana pe geana . In capul ei se invarteau atatea in-trebari , incat ii fu imposibil sa se relaxeze .

Cobori din pat odata cu revarsarea zorilor si in ciuda eforturilor depuse de *madame* Leclare , trebalui prin toata casa , pana cand se asigura ca Kett nu va putea vedea nici cel mai mic firicel de praf . Toata aceasta activitate era destinata sa-i redea increderea , dar nu avu darul s-o linisteasca , deoarece isi dadea seama ca rezultatul muncii ei era un factor lipsit de importanta in batalia dintre ea si barbatul pe care , pe neasteptate , ajunse-se sa-l iubeasca .

Pana la ora la care , *madame* Leclare aparu in bucatarie pentru a lua list de cumparaturi a lui Douglas , Isabelle le servise micul-dejun atat Delphinei cat si tatalui ei , si tocmai se pregatea sa se duca la etaj spre a face un dus si a-si schimba rochia in vederea vizitei lui Kett .

— *Tu es deja revenue* ? exclama *madame* Leclare ridicand-si mainile in aer , dupa obiceiul teatral al francezilor . Nu te asteptam mai inainte de sfarsitul saptamanii .

Felul in care Douglas se uita pe furis la femeie , peste rama ochelarilor , ii smulse Isabellei un suras . Stia ca tatalui ei ii era greu sa urmareasca franceza ei rapida , insa ea se descurca cu usurinta. Vorbea frantuzeste tot atat de fluent ca si englezeste dar , din pacate , tatal sau nu reusise niciodata sa stapaneasca aceasta limba. Mama ei il acuzase intotdeauna ca nici nu incearca , dar el protestase de fiecare data sustinand ca izbuteste sa se faca inteles si prin urmare , nu era nici o nevoie sa se straduiasca s-o invete .

Isabelle ii fu recunoscatoare frantuzoaicei cand aceasta se oferi s-o ia la ea acasa pe Delphine , pentru toata ziua, in felul acesta avea sa fie departe de ghearele lui Kett cand dumnealui va binevoi sa-si faca aparitia .

Dupa ce le vazu plecate si indata ce tatal sau se instala multumit in fotoliu sa-si citeasca ziarul , ea se repezi la etaj sa-si schimbe imbracamintea . Alese o rochie de un galben pal, care i se mula pe corp , facand-o sa para si mai subtire decat era . Apoi isi stranse parul intr-un coc si-l prinse cu un pieptene de baga , hotarand ca pieptanatura aceasta ii dadea o infatisare mult mai sofisticata .

Isi petrecu intreaga dimineata patruland prin fata ferestrei si uitandu-se pe furis in lungul potecii din gradina . Isi intrerupse panda doar atat cat sa pregateasca un pranz usor pentru tatal ei , dupa care isi relua postul de paza .

Catre sfarsitul dupa-amiezei fu silita sa admita ca musafirul asteptat nu avea sa mai apara , cel putin nu in acea zi si obosita dar mai ales dezamagita , urca iar la etaj sa-si schimbe rochia cu ceva mai comod .

Cand s osi vremea de culcare , era epuizata atat dupa noaptea nedormita din ajun , cat si din cauza framantarii zilei ce se incheia , asa ca adormi de indata ce se viri in pat.

♥♥♥♥♥

A doua zi dimineata se trezi simtindu-se odihnita si inviorata si , cu hotarare , alunga orice gand in legatura cu Kett . „ Ma voi apuca de aranjat gradina “ decise , imbracand o pereche de pantaloni Levi’ s negri spalaciti de soare si o camasa buna pentru treburi gospodaresti „ cred ca un plivit zdravan n-o sa-i strice.“ Isi perie parul aramiu spre spate si-l baga sub o sapca de baseball neagra , apoi se duse la magazie sa-si ea uneltele de gradinarit.

Insotita de Delphine care topaia pe langa ea fericita carand grebla si farasul , Isabelle intra in gradina din fata si incepu sa curete marginile potecii napadite de buruieni .

Trecuse de unsprezece si inca nu reusise sa ajunga la jumatatea uneia din laturile potecii . Delphine o parasise mai devreme , deoarece Jean-Luc , baietelul din vila alaturata, si tatal lui reusise s-o convinga sa nu mai stea la soare si sa le faca o scurta vizita .

Isabelle continuase cu munca pe care si-o impusese, simtise nevoia sa-si cheltuiasca energia emotionala in singurul mod care-i trecuse prin minte .

Era o zi calduroasa si soarele arsese fata Isabellei colorandu-i obrajii de obicei palizi si accentuindu-i pistruii de pe varful putin obraznic al nasului . Stand in genunchi , se lasa pe calcaie si cu mana inmanusata isi dadu la o parte cativa carlionti care scapasera de sub sapca e baseball, rezultatul fiind o dara neagra chiar sub ochiul stang . Era incalzita si insetata asa ca gandul la un pahar mare cu limonada rece in care sa plutеasca bucatele de gheata o indemna sa-si acorde o pauza. Isi inchise ochii spre a-i apara de stralucirea soarelui si-si imagina senzatia ghetii pe

buzele ei , neluand seama la scartaitul pietrisului sub niste pasi care-o avertizau ca nu mai era singura .

― Hello , Isabelle ! (Glasul lui o facu sa tresara , trezind-o din visare .) Nu ma asteptam sa te gasesc intr-o ipostaza atat de neobisnuita .

Auzul vocii lui fu de ajuns pentru ai starni zbaterea nebuneasca a inimii, desi se sili sa pastreze o aparenta calma. Sari in picioare , simtindu-se ingrozitor de nefericita ca o gasise in asemenea hal . Cu o miscare sfidatoare isi ridica barbia azvarlind de pe cap sapca si eliberand astfel un val de carlionti stralucitori care i se rasfirara pe umeri .

― Ai un par de culoarea cuprului lustruit , ii spuse el . Niciodata n-am mai vazut la cineva o culoare atat de minunata .

Dar cuvintele acestea nu o consolau . Era o simpla amabilitate din partea lui , isi spuse, constatand ca se afla in dezavantaj fata de el , care arata impecabil , ca de obicei in pantalonii lui bleumarin si cu camasa scrobita si stralucitor de alba .

Se apleca si ridica de jos sapca aruncata , apoi isi indrepta trupul si regreta ca nu-si incaltase pantofii cu tocuri de cinci centimetri in locul tarlicilor de panza alba. Marea diferenta de inaltime dintre ei o facea sa se simta si mai dezavantajata .

― Nu trebuie sa te silesti sa pari amabil , Kett , replica intepata . Stiu prea bine cum arat . Daca totusi ti-ai fi respectat intelegerea stabilita cu tatal meu, m-ai figasit cu o infatisare mult mai prezentabila .

― Mie mi se pare ca arati foarte bine , replica el , dezinvolt . Parcai fi o fetita . Cat despre ziua de ieri , trebuie sa-mi cer scuze , dar , intelegi , a intervenit ceva neprevazut care m-a impedicat sa vin .

„ Bineinteles c-a intervenit “, riposta ea in gand , ironic . Fara indoiala , luase legatura cu cei de la Dungarin si descoperise ca ea si Delphine plecasera deja , si asa se explica faptul ca nu parea surprins s-o vada acasa , in satul ei natal .

― Cred c-ar fi mai bine sa intram si sa discutam in casa , ii propuse , pornind inaintea lui pe poteca , pe langa un maldar de buruieni smulse si ghivece de flori rasturnate . Banuiesc ca-ti datorez o explicatie . Suntem singuri in casa, cu exceptia tatalui meu, pe care desigur, l-ai cunoscut deja. Delphine a plecat la plaja cu familia vecina.

In timp ce vorbea se uita peste umar , remarcand ca Kett ii asculta cuvintele fara a da vreun semn din care sa reiasa ca era incantat sau dezamagit ca fetita nu avea sa fie acolo

Isabelle il pofti in sufragerie , il vazu pe tatal ei motaind cu un ziar deschis peste piept , si se grabi sa schimbe direc-tia , aratandu-i drumul spre bucatarie .

― Sper ca nu te deranjeaza sa stam aici ? isi ceru scuze , invitandu-l sa se aseze pe un scaun .

― Absolut deloc , replica el , in timp ce ea punea cu lingurita cuburi de gheata n doua pahare inalte , pe care apoi le umplu cu limonada .

Isabelle ii evita ochii , care-i urmareau amuzati fiecare miscare , si se intreba pentru ce se inversunase el s-o caute. Nu reusea sa priceapa . Si , poftim ! Iata-l aici , rece , calm si stapanit , in vreme ce ea trepida toata .

― Este posibil ca tatal meu sa-ti fi spus lucruri care nu-s cu totul adevarate , incepu ea vorba , fara a-si ridica ochii .

― Si chiar nu sunt , Isabelle ?

Uimita de reactia lui , se intoarse si se sperie constatand ca el se apropiase si se afla la nici un metru de ea .

Sprincenele negre se arcuira intrebator deasupra ochilor expresivi.

― Atunci , continua Kett , presupun ca tatal dumitale a inteles gresit, pentru ca el chiar credea c-asa stau lucrurile.

― Si ce urmaresti de fapt ? il intreba, privindu-l pe furis si silindu-se din rasputeri sa ignore apropierea fetei lui pe care se citea suferinta .

El se apleca si mai aproape si Isabelle simti parfumul slab de after-shave .

― Crede-ma ca nu pricep ce vrei sa spui , il auzi zicand.

Dar ea stia ca pricepea prea bine si ca incerca s-o descumpaneasca . Si chiar izbutea , recunoscu in gand , cand binecunoscutii fiori ii strabatura trupul . Se trase inapoi , brusc speriata de puterea pe care parea s-o aiba asupra ei , de felul in care chimia trupului ei reactiona ori de cate ori el se afla prea aproape .

― Pentru ce ai venit de fapt aici , Kett ? Ti-am declarat in Scotia ca nu cad la invoiala cu dumneata .

― Stiu ca asa ai spus , Isabelle , replica el , rostindu-i numele in asa fel incat il facea sa sune ca o mangaiere . Stiu si ca n-ai batut tot drumul pana-n Scotia numai pentru a face cale-intoarsa la primul semn ca lucrurile nu mergeau tocmai potrivit planului .

Ea se retrase cu inca un pas , spre spaima ei , constata ca acum se afla tintuita de bufet . Ridica spre el o privire neajutorata , si in ciuda faptului ca expresia lui era indescifrabila , clopotelul de alarma continua sa zbarnaie in creier . Indiferent ce plan isi ticluise el , hotari ca cel mai bun mod de aparare era atacul .

― Si ce drept ai sa vii aici asa , din senin , sa-l tulburi pe tata si sa ma controlezi pe mine ? il intreba , cu ochii aruncand fulgere de manie .(Nu degeaba era fiica tatalui ei .)

— Nu prea cred ca l-am tulburat pe tatal dumitale, riposta el calm . L-am considerat un om simpatic . Nu pot intelege de ce ai facut din existenta lui un secret .

Fata Isabellei pali , apoi sangele navali din nou in obraji; numai ca de data aceasta cuvintele lui contineau o farama de adevar .

— N-am incercat sa induc in eroare pe nimeni, protesta. Atata doar ca n-a venit vorba despre asta .

—Poate ca nu , dar acum am discutat cu tatal dumitale si mi-a explicat cum aveati de gand sa aranjati lucrurile astfel incat toti trei sa veniti sa locuiti in casa mea . Desi te asigur ca nici nu banuiam ca la casa mea se referea .

Se apleca si mai mult spre ea , si spre propria-i spaima , Isabelle constata ca nu putea sa se departeze fara a provoca daune fie si-esi , fie manerului de fier forjat de pe sertarul bufetului .

Inghiti cu greu , simtind rasuflarea calda pe obrajii ei , apoi , brusc , se intoarse si se departa de el .

Nu stia bine daca era usurata sau dezamagita cand il vazu ca revine la masa si se aseaza iar pe scaun. Ridica paharele , se duse spre el si le puse pe masa .

— Arata cam jalnic , acum ca s-a topit gheata , baigui , tragandu-si un scaun de lemn scluptat si luand loc de partea cealalta a mesei .

— Te rog , nu te uita asa la mine , o implora Kett , cand ea strecura spre el o privire furisa , pe sub genele aurite de soare . Nu ma aflu astazi aici pentru a te rani in vreun fel, departe de asa ceva . De fapt , am venit pentru a-ti supune atentiei o oferta , una care ar putea constitui o rezolvare multumitoare pentru noi toti .

Mentionarea unei noi oferte o facura sa-si ridice brusc capul si ochii i se ingustara .

— Si cam la ce fel de invoiala te gandesti ? il intreba, izbind masa cu pumnul inclestat , in timp ce fiecare muschi al trupului ii zvacnea din cauza suspiciunilor din nou trezite . Fiindca daca seamana cu precedenta , poti s-o lasi balta de pe acum .

— Linisteste-te , Isabelle , o indemna , aplecandu-se peste masa si acoperindu-i degetele cu o mana neteda si arsa de soare . Trebuie , cu adevarat , sa nu-ti mai faci griji . Credema , nu am de gand sa-ti provoc nici o durere .

Colturile gurii ferme se ridicara usor , pleoapele se incretira in jurul ochilor albastri , si chipul bronzat si slab se transforma instantaneu .

„ Pe fata tigrului a aparut un zambet ! “ o strabatu un gand timid . Oare era sincer sau isi dezvelea coltii , pregatindu-se sa ucida ? Se uita in jos , la mana care-o acoperea pe-a ei . Se misca incet peste incheieturile degetelor , mangaindu-le cu gingasie , starnindu-i senzatii stranii de-a lungul sirei spinarii . Isi ridica privirea spre el , cu sprincenele incruntate si cu o exprsie ostila . „ Probabil isi face calcule “ , se gandi ea banuitoare „ incercand sa inventeze vreun mod prin care sa-si justifice vizita “.

Kett isi retrase repede mana , isi relua o pozitie dreapta pe scaun si spuse :

— Vreau sa vii sa lucrezi pentru mine , Isabelle . Asta-i tot .

Il privi uluita .

— Nu inteleg prea bine , ingaima , regasindu-si glasul . Ce anume ai dori sa fac ?

— Poate-ar fi preferabil sa incep cu inceputul .

Se rezema pe spatarul fotoliului rustic , parand mai in largul lui , acum ca scopul vizitei lui era clarificat .

In timp ce Kett ii dadea explicatii , Isabelle asculta atent si chipul i se lumina iar ochii ii stralucira cand el ii

dezvalui tinta cercetarilor care pusesera stapanire pe viata lui si care insemnau in mod vadit atat de mult pentru el .

— Totul a inceput in urma cu cinci ani , spuse el cu glas scazut si ochii intetosandu-i-se . M-am hotarat sa urmaresc arborele genealogic al familiei mele si sa descoper de unde anume se trag Frazer-ii . In mod destul de surprinzator, am aflat ca radacinile mele se afla in Franta , spre a fi mai precis in Normandia , intr-un catun micut , in apropiere de Neufchatel .

— Ce fascinant ! sopti ea fara sa vrea, adaugand in graba cand el se uita tinta la ea : vreau sa spun , ce ciudat ca avem radacini asemanatoare .

— Iti impartasesc parerea , Isabelle , replica el solemn . Intelegi , am descoperit si un vechi castel al familiei cazut in ruina . Mi-am petrecut ultimii cinci ani dedicandu-ma restaurarii lui , spre a-l aduce la gloria sa de altadata .

Zambi in sinea ei , amintindu-si de presupunerile lui Sadie in legatura cu alta femeie , si deodata isi simti inima mai usoara .

— Credeam ca socotesti ca noi , francezii , nu meritam nici sa se vorbeasca despre noi , il tachina , si acum se pare ca trecuturile noastre se impletesc .

— Eram suparat pe fratele meu , se apara el . Nu pe tara.

— Nu trebuie sa dai explicatii , ii spuse cu blandete . Si-i frumos , castelul dumitale ?

Fata lui capata o expresie inspirata si , pentru o clipa , paru ca se afla undeva , departe de ea .

— Este fermecator , raspunse . Ca un palat in miniatura. Se inalta in mijlocul a patruzeci de hectare de teren impadurit si este inconjurat de un sant de aparare , peste care se poate trece doar cu ajutorul unui pod mobil .

Acum ea se apleca spre el , cu ochii arzand de interes .

— Ce incantator ! exclama soptit , privindu-l extaziata , cucerita de entuziasmul lui .

Kett isi pleca incet capul , concentrandu-si privirea asupra chipului emotionat ridicat spre el . Cat de mult ajunsese sa iubeasca fetisoara asta al carui oval amintea de forma unei inimi , cu barbia ei hotarata si nasul carn !... Cat de adesea ii bantuia visele si-i chinuise ceasurile de ne-bunie , cu dorul ei de viata !... Cat de intens il invidia pe fratele sau mort pentru fericirea pe care o cunoscuse in bratele acestei femei , oricat de scurte il facuse Isabelle sa creada ca fusesera acele momente . Din prima clipa in care vazuse fata ei indignata la fereastra masinii , sub razele stralucitoare ale soarelui , stiuse ca trebuia sa fie a lui . Si cat de complicata devenise aceasta dorinta cand ea isi facuse aparitia acasa la el , tarand in urma-i un copil ! Cat de lipsit de speranta paruse totul cand anuntase ca fetita era a fratelui sau !...

Sub privirea lui , Isabelle se foi stanjenita , emotia pierindu-i de pe fata . Pentru ce se uita asa la ea ? De ce nu o lamurea ce loc ocupa ea in planurile lui privitoare la noul si splendidul camin al Frazer-ilor ? Se hotari sa schimbe subiectul .

— Ce parere a avut Roy si Neil de descoperirea dumitale?

Vazu cum chipul lui isi recapata masca .

— Ei inca nu stiu nimic despre asta .

Il privi , nevenindu-i sa-l creada .

— Dar de ce ? N-ar fi tot atat de emotionati ca dumneata?

El ridica din umeri .

— Vreau ca nimeni din familie sa nu stie , pana cand nu-i voi reda gloria trecuta . Atunci vor avea timp destul sa-si spuna si ei parerea .

— Parintii dumitale ar fi fost mandri , adauga ea bland , dar regreta imediat cand vazu durerea din ochii lui .

— Nu aveam cum sa stiu ca vor sfarsi atat de timpuriu ! exclama el , recapatandu-si insa repede sangele rece . Dac-as fi stiut , le-as fi spus mai curand . Acum nu prea mai are rost sa nu-mi respect intentiile initiale .

Desi Isabelle nu-i intelegea logica , nu se putea impiedica sa-i admire visurile . Oare nu avea si ea visurile sale ?

— In afara de asta , isi continua Kett apararea , lucrarile de restaurare le platesc cu bani din propriile mele investitii In proiectul acesta nu s-a folosit nimic din mostenirea Frazer .

— Dar , cu siguranta , orice ban folosit ar fi o investitie buna pentru familie , nu-i asa ?

— Tot ce se poate , replica el taios . Insa in felul acesta , ramane deocamdata al meu , ceea ce ne readuce la intreba-rea pe care ti-am pus-o .

Isabelle isi indrepta spinarea si se uita la el , asteptand lamuriri . Inca nu putea intelege ce anume il facea sa fie atat de emotionat , poate ca acum totul se va clarifica .

— Vreau sa lucrezi pentru mine . Sa ma ajuti sa redau castelului stravechea lui glorie. Ce zici ?

— Ma vrei pe mine ? gemu ea . Sa te ajut ? Dar in ce fel? Cunostintele mele in domeniul istoriei castelelor franceze sunt limitate . Sunt convinsa ca n-ar fi suficiente sa te ajute la realizarea unui proiect atat de important .

— Esti desenatoare . (Cuvintele lui contineau o nota de nerabdare izvorata din teama ca ea l-ar refuza .) Vreau sa contribui la desenarea mobilierului . Am o multime de carti pe care le vei folosi drept referinta . Nu ne putem permite sa gresim .

Chipul Isabellei se intuneca si ochii se umbrira .

— Si cu Delphine cum ramane ? Cum m-as putea ocupa de ea ?

— Iti voi plati un salariu si voi achita cheltuielile pentru ingrijirea ei . Nu-i departe , nimic nu te va opri sa te duci acasa s-o vezi , oricat de des .(Trasaturile i se imblanzira .) Nu trebuie sa te framanti , mi-am invatat lectia despre incercarea de a desparti un copil de mama lui .

Mintea Isabellei incepu sa lucreze repede . Dorise foarte mult ca Delphine sa mearga la scoala din satul vecin , dar nu avuse posibilitatea sa achite taxele . In felul acesta va putea sa-si implineasca atat dorinta de a-si castiga propriul trai , cat si pe aceea de a-si permite costul unei educatii decente a fiicei sale . In plus , ar fi avut prilejul de a-l cunoaste mai bine pe Kett , iar modul in care inima ii batea cu ritmul unui tren expres in plina goana era o dovada suficienta a sentimentelor ei cu privire la aceasta problema .

— Pot avea un ragaz sa ma gandesc la propunerea ta ? intreba , stiind deja care-i va fi raspunsul .

El isi dadu acordul zambind si se ridica sa plece .

— Sigur ca poti . Ia-ti tot ragazul necesar . (Colturile gurii ii zvagnira si ochii albastri ii sfredelira pe ai ei .) Cu conditia sa ajungi la o concluzie pana vineri, fiindca atunci intentionez sa revin si sa stabilim toate amanuntele .

Ea zambi , apreciindu-i incercarea de a glumi pentru a destinde atmosfera . Dar voiosia ii scazu rapid la gandul ca el pleca si nu mai avea sa-l vada decat la sfarsitul saptamanii .

— Chiar trebuie sa pleci deja ? Nu poti ramane la cina ? Nu va fi nici un deranj .

— Sunt intradevar nevoit sa plec , insista el . Mai am o multime de probleme nerezolvate pe care trebuie sa le limpezesc .

Observa ca vorbirea lui revenise acum la tonul repezit dar politicos al vechiului Kett . Aproape ca si cu s-ar fi temut sa se implice prea indeaproape . Il urma de-a lungul

coridorului pana la usa din fata si-si lua la revedere de la el . Cand , dupa ce inchisese usa , se apropie prin coridor , il auzi pe tatal ei chemand-o . „ Ma intreb ce va intelege din toate astea “, reflecta , grabindu-si pasul spre a-i cere parerea .

Capitolul 5

La o saptamana dupa ce-si daduse acordul la oferta lui Kett , Isabelle se pomeni stand alaturi de acesta intr-o limuzina decapotabila descoperita , gonind prin Bretania in dru-mul lor spre Normandia si „ *Chateau du Fresles* “. Era inca uluita de graba cu care fusese aranjat totul . O cunostinta a domnei Leclare , o femeie de meserie , *mademoiselle* Avril Dupouy , fusese angajata imediat ce prezentase niste referinte excelente , si i se incredin-tase sarcina de a o insoti pe Delphine la si de la *L' Ecole du Sacre Coeur ,* unde fetita deve-nise acum eleva . Obligatiile domnisoarei Avril Dupouy includea si ingrijirea copilului dupa intoarcerea de la scoala si in timpul week-end-urilor , lasand numai grija tatalui sau si a casei in mainile capabile ale doamnei Leclare

Aceste aranjamente o faceau pe Isabelle mai mult decat fericita . O cunoscuse pe batrana frantuzoaica aproape de cand se stia , si era convinsa ca orice recomandatie din partea ei se va dovedi rodnica . In afara de asta , Delphine o simpatiza imediat pe fata , un punct deosebit de important pentru linistea sufleteasca a Isabellei .

Se intinse lenevos pe spatarul inclinat al scaunului tapitat cu catifea si privi dintr-o parte profilul mandru , frumos daltuit , al lui Kett , in timp ce acesta se concentra asupra drumului ce se desfasura in fata lor . Prefacandu-se ca admira peisajul , ii studie maxilarul cu contur colturos , nasul drept si suvitele de par ce i se carliontau sub urechi.

Ca si cum i-ar fi simtit privirea scrutatoare , el ranji brusc .

— Cu toti acesti ani de cand conduc masina in Franta , ar fi fost de crezut ca pana acum sa ma fi obisnuit sa conduc masina pe dreapta .

— Si nu s-a-ntamplat asa ?

El scutura din cap .

— Si nici ca ma voi obisnui vreodata . Toate imi par de-a-ndoaselea .

— Asta numai pentru ca te-ai invatat alminteri , cauta ea o justificare . Si mie mi-a venit destul de greu cand am condus la Dungarin .

— Si de aceea mergeai pe dreapta cand ai fost cat pe-aci sa ma ciocnesti ? o tachina el.

— N-am de gand sa reiau toata discutia , protesta ea . Am fost de acord ca vina a fost a amandoura .

— Doar te necajeam . Ma gandeam sa mergem pana la Caen si sa ne oprim sa luam masa acolo , inainte de a ne continua calatoria . Cum ti se pare propunerea ?

Isabelle socoti in minte c-am cat le-ar lua pana acolo . Trei ore , aprecie , si fusese prea emotionata inainte de plecare spre a reusi sa inghita ceva la micul dejun .

― As fi recunoscatoare daca ne-am opri pentru o ceasca de cafea si niste cornuri ceva mai inainte....de pilda la Alencon ?

― Desigur , Isabelle , ne putem opri oricand doresti . Spune-mi doar cand , si voi face tot posibilul sa ma conformez . Vreau sa nu te oboseasca aceasta calatorie . Va fi placut pentru amandoi sa ne relaxam unul in compania celuilalt , si asta va netezi drumul catre niste relatii de afaceri cat mai bune .

Ea se cufunda in tacere . „ Relatii de afaceri ?“ Nu se putea minti ca , in ceea ce o pri-vea, ea spera ceva cu mult mai mult decat atat.Kett ii vazu expresia intunecata si o inter-preta cu totul gresit .

― Iti dau cuvantul meu ca nu voi face nimic prin care sa deteriorez ceea ce sper sa fie o prietenie si o intelegere tot mai mare . Poti avea incredere in mine , Isabelle . Vreau sa crezi ceea ce-ti spun .

― Cred , replica ea , nefericita .(Apoi , aproape inaudibil sopti :) Din pacate , prea bine .

Restul calatoriei se desfasura in mod placut iar Isabelle devenea tot mai constienta de cat se amuza si grijuliu putea fi adevaratul Kett atunci cand isi punea in minte sa i-o dovedeasca . Se pomeni dorindu-si sa nu se sfarseasca niciodata aceea calatorie ; asta pana-n clipa in care intra pe un drum de tara infrunzit si vazu pentru prima data visul lui Kett .

Chateau du Fresles **se inalta inaintea lor ca un castel in miniatura . Isabelle simti ca i se taie rasuflarea in fata straniei frumuseti a castelului , cu fermecatoarele lui**

turnulete, cu santul de aparare inconjurator si cu intinsele terenuri impadurite pe care le domina .

― Vai , dar este de-a dreptul minunat ! sopti emotionata cand Kett opri masina si o ajuta sa coboare . Nici nu-mi inchipuiam c-ar putea fi chiar asa . Niste locuri ca din povesti cu zane , atat sunt de pajnice si neatinse .

― Din pacate nu chiar atat de neatinse , zambi Kett cu tristete , luandu-i bratul si con-ducand-o de-a lungul pajistei , catre podul mobil . A fost o munca foarte grea pentru a le aduce iar in starea aceasta . Si inca mai este mult de facut .(Se opri impreuna cu ea si-si ridica privirile spre ferestrele cu obloane trase .) Sper sa reusim sa terminam restul lu-crarilor impreuna . Va fi implinirea visurilor mele .

Cuvintele lui o durara pe Isabelle pana-n adancul inimii.Cat de mult ar fi dorit sa vorbeasca si despre ea cu acelasi dor . Ca obiectul dorintei inimii lui sa fi fost ea , si nu aceasta adunatura de caramizi si mortar care-i umplea visurile .

― Vrei sa intram ? o intreba incet , privind in jos , spre fata ei .(Umbra unui zambet ii tremura in colturile gurii cand adauga : Sa te iau in brate pentru a te trece pragul , ca un cavaler de odinioara ?

― Acesta-i un simbol al posesiunii , replica ea taios , sentimentul de frustrare imprimand cuvintelor sale o asprime mai mare decat intentiona .

― Cum poftesti , riposta el pe un ton rece , luandu-si privirea de la ea si , trecand dinadins inainte , porni cu pasi mari mai departe .

„ Oh , Kett ! “ striga inima ei . „ Pentru ce reusesc intr-una sa stric totul ? Tocmai cand se parea ca ne impacam bine .“

Se grabi sa-l ajunga din urma , stiind ca acum fata lui va fi intepenita intr-o incruntare , pentru a i se potrivi cu rigiditatea usor de remarcat a umerilor .

Isabelle trecu pe urmele lui Kett printr-o arcada cu cadru metalic si apoi prin ingustul coridor care lega holul de intrare cu imensa sala de bal . Kett se opri brusc in prag , si aproape ca se ciocni de spatele lui . Dar el se intoarse spre ea cu chipul insufletit de pe care pierise orice urma de ostilitate .

Aceasta-i principala incapere a castelului , ii explica. Toate camerele sunt legate intre de ea intr-un punct sau altul .

O lua de mana si o trase in incapere , insotindu-si gestul de o reverenta . Dintr-o data ea se simti transportata intr-o epoca din trecut .

Atmosfera era creata de razboiul de tesut si de uneltele medievale ce ocupau un intreg perete . Cel din fata era impodobit cu tapiserii reprezentand marile batalii ale epocii , ce sporeau autenticitatea unor vremuri demult apuse . Pe tot perimetrul salii se intindea un balcon in care se deschideau mai multe usi .

Isabelle se roti incet , ochii ei inregistrand fiecare centimetru al splendidei incaperi , de la podeaua de parchet lustruit si pana la scenele pictate pe tavan .

Incheie o rotire completa si reveni cu fata spre Kett , cu ochii umezi de emotie .

— Ai realizat ceva cu adevarat minunat , spuse in cele din urma . Desi numai dumnea-ta poti aprecia cum se cuvine munca depusa , deoarece esti cel care l-a vazut in stare de ruina .

— Am cateva fotografii pe care le-am facut la inceput , spuse ganditor . Le poti vedea si dumneata . Te vor ajuta sa-ti dai mai bine seama ce eforturi s-au facut .

— Mi-ar placea sa ma uit la ele , dar nu-i necesar .(Ofta din adanc .) Nu trebuie decat sa privesc in jurul meu pentru a vedea ce-ai realizat .(Se incrunta.) Nu reusesc sa pricep ce nevoie poti avea de ajutorul meu . Dupa cate se pare , pana acum ai reusit sa faci grosul trebii fara nici o asistenta .

— Este o cladire mare , interveni el repede . Mai este mult de munca . Unele incaperi necesita atat priceperea unei femei , cat si ochiul unui desenator .

Nu-l credea intrutotul , dar totusi era fericita ca el declara c-ar avea nevoie de ajutorul ei , astfel ca lasa lucrurile asa . Cand el ii lua bratul si o conduse pe toata lungimea salii , in inchipuire se si vazu locuind in luxosul castel impreuna cu Kett . „Cu Kett “ isi repeta ea in gand cuvintele , si inima incepu sa-i bata mai repede . Macar de s-ar fi intalnit in alte imprejurari , relatiile dintre ei ar fi avut o sansa mai buna .

— Aceasta va fi camera dumitale , o informa Kett deschizand o usa la dreapta lor . Sper ca ti se va parea confortabila . Cred ca m-am gandit la toate , dar dac-am uitat ceva , nu ezita sa-mi dai de stire .

Isabelle intra dupa el in camera , apoi se opri brusc. Cu mare atentie remarca dragostea si grija cu care acestei incaperi i se redase stralucirea originala , draperii moi , de cu-loarea galben pai, care impodobeau ferestrele, cuvertura asortata si asternuturile proaspete de pe patul cu baldachin , covoarele raspandite aparent la intamplare ce completau perfect mobilierul , in timp ce-n coltul din capatul celalalt al incaperii se afla un birou antic, din lemn de stejar , cu sertarul din stanga deschis spre a lasa la vedere tot ce even-
tual i-ar fi fost ei necesar pentru a o ajuta in munca de restaurare .

Se intoarse incet spre Kett , cu ochii sclipind de incantare .

― Este o incapere minunata , sopti . Atat de bine conceputa ! Si , fara indoiala , totul este opera dumitale ?

― Pana-n prezent a trebuit sa fie .(Zambi usor , si inima ei tresari .) Acum , ca esti aici , cred ca lucrurile vor deveni mult mai usoare .

Isabelle se ingrijora constatand cat de mult parea el sa se bazeze pe ajutorul ei .„ Ma-
car de m-as putea ridica la nivelul sperantelor sale “, isi spuse-n minte . Apoi zambi cu tristete . Macar daca sperantele ei s-ar putea indeplini !

― Ce-nseamna expresia aceasta ironica ? o intreba , intorcand capul spre ea .

„ Doamne dac-ar sti !“ gandi , simtindu-se vinovata , si obrajii i se inrosira ca focul.

― Sper numai sa mai existe ceva ce eu as putea imbunatati , dua tot ceea ce ai realizat deja .(Parea ca se indoieste .) Marturisesc cinstit ca nu inteleg pentru ce ai avea nevoie de mine . Tot ce am vazut pana acum este cu adevarat superb , asa incat sunt convinsa ca , dac-ai fi continuat , te-ai fi descurcat foarte bine si fara mine .

― Tin sa-ti spun, tanara doamna , ca daca esti in cautare de complimente , vei fi dezamagita .(Se indrepta spre usa .) Ma duc sa-ti aduc bagajele , astfel incat sa te poti pregati pentru cina . Si , eventual , dupa aceea vom discuta impreuna cateva probleme , desi , pentru a incepe ceva concret , as prefera sa asteptam pana maine . In felul acesta am avea amandoi posibilitatea de a ne destinde dupa oboseala calatoriei , iar eu ti-as explica mai bine ce doresc de fapt de la dumneata .

Isabelle il urmari cu privirea in timp ce se indeparta , apoi se duse sa se uite afara , pe fereastra . Observa ca

aceasta dadea spre partea din spate a castelului , unde se aflau dumbrava si riul sopotitor . Un brat ingust se despartea de principalul fir al apei , formand un paraias distinct , ce curgea incet printre copaci si pe sub fereastra ei . Zari o miscare in apa, si se apleca mai mult, desprinzand carligul ce fixa fereastra si deschizand-o de tot , astfel incat sa poata cerceta mai bine undele cristaline si sa priveasca pestisorii ce se zbenguiau prin apa , incercand sa inoate impotriva curentului . Ramase cateva minute absorbita de frumusetea locului , apoi ofta si parasi fereastra. Cum de era in stare sa se bucure de toata aceasta frumusete , cand inima ii batea atat de ingrijorata la gandul ca nu stia ce dorea in realitate Kett de la ea ?Tinea la el , chiar mai mult decat isi dadea seama c-ar fi intelept , si totusi , el nu parea sa fie constient de ea in acelasi fel . Este drept , la un moment dat crezuse ca incepea s-o indrageasca , dar el parea hotarat sa mentina intre ei o bariera , si totul numai din cauza fratelui sau .

Usa se deschise si Kett intra .

― Iata-ti lucrurile , ii spuse zambind si lasand jos , pe pardosea , geamantanele ei . Ma tem ca trebuie sa te parasesc pentru un scurt timp , caci am cateva probleme de rezolvat in satul vecin , dar ma voi intoarce pentru cina .

Inima ei se stranse si fata ii exprima ingrijorare .

― Nu fi atat de tensionata , Isabelle , nu voi intarzia mult si , de fapt , astfel vei avea posibilitatea de a te familiariza cu locurile .(Cu mana pe clanta , adauga :) Daca vei avea nevoie de ceva *madame* Valbray va fi bucuroasa sa te serveasca . La revedere .

Apoi usa se inchise incet in urma lui si Isabelle ramase singura .

Se intoarse din nou la fereastra , dar nu mai fu in stare sa aprecieze frumusetea privelistii.Oare de ce se simtea atat de trista numai pentru ca el fusese chemat in alta parte? Reveni in camera si se aseza pe marginea patului , cu sentimentul ca inima ei cunostea raspunsul si ca tristetea ce-o coplesea nu avea nici o legatura cu faptul ca se afla intr-un loc ciudat , inconjurat de un peisaj nefamiliar. Nu i-ar fi pasat unde se afla , atata vreme cat Kett se afla langa ea . Calatoria de astazi , desi lunga , o facuse sa se simta ca-n rai , stand alaturi de el , constienta de asprimea hainei lui langa umarul ei si imaginandu-si barbatul ce purta acea haina .

― Vino-ti in fire ! se dojeni singura cu glas tare , sarind in picioare si indreptandu-se spre locul in care Kett depusese geamantanele ei elegante . Daca-l vrei pe barbatul acesta , mai intai trebuie sa-i dovedesti de ce esti in stare , si poate atunci te va considera mai mult ca pe-o fiinta cu propria-i personalitate si mai putin ca pe mama copilului fratelui sau .

In seara aceea Isabelle se pregati cu multa grija in vederea cinei. Pentru a se imbraca, alese o rochie din voal de culoarea fildesului , cu un corsaj al care-i pliuri moi se adunau in talie , de unde o fusta dreapta ii mula trupul zvelt . Ce mult ii placea rochia aceasta ! O facea sa se simta senzuala si feminina ; poate avea sa aiba acelasi efect si asupra lui Kett .

Adresa un zambet timid imaginii reflectate in oglinda , isi aranja cu gesturi usoare parul si se indrepta spre usa . „ Sa speram ca , asa cum a promis , Kett se va inapoia la timp pentru cina “ , alminteri toata aceasta preocupare pentru infatisarea ei va fi zadarnica . Aruncand o ultima privire prin incapere , o parasi si porni spre parter .

Isabelle deschise usa confortabilei sufragerii in care se ajungea din principala sala de dans . Intra , facu cativa pasi , apoi se opri , chipul luminandu-i-se de bucurie , caci Kett se afla deja acolo , rezemat intr-o pozitie lenesa de polita de marmura a semineului . Stralucirea focului din mica vatra ii lumina fata , rumenindu-i tenul , in timp ce fumul se incolacea in valatuci moi , trecand pe langa el si disparand in sus , pe cos .

Ii remarca atitudinea nonsalanta , felul in care degetele i se rotunjeau in jurul unui pahar in timp ce cealalta mana si-o tinea adancita in buzunarul pantalonilor negri calcati fara cusur . Intreaga lui infatisare grava dadea impresia de dezinvoltura , desi costumul ii era impecabil iar camasa de un galben citron pal nu prezenta nici urma unei cute . Menajera lui era , in mod evident , foarte priceputa la lenjerie , constata Isabelle in gand , in vreme ce inainta spre el .

Expresia de reala placere ce se asternu pe chipul lui cand ii veni in intampinare ii accelera bataile inimii si clopoteii de avertizare din capul ei reincepura sa sune . „Ce pu-tere ciudata are asupra mea !“ isi spuse Isabelle tulburata desi , tinand seama de felul in care se purtase pana acum , era clar ca sentimentele lui fata de ea nu erau de aceeasi natura ; ar fi fost o adevarata prostie sa-si inchipuie altceva , dar ce putea ea face ?

― Isabelle , arati superb ! exclama el entuziasmat , cuprinzandu-i mainile in degetele lui lungi , brune , si strangandu-i-le usor . Presupun ca te-ai instalat in camera dumitale si ca te simti bine ?

― Foarte bine , multumesc , sopti ea , incercand sa se concentreze asupra cuvintelor , si nu asupra senzatiilor pe care degetele lui le trezeau in trupul sau . „ Ce prostie !“ se mustra in gand , in timp ce el o conducea la masa . Omul

acesta nu vroia nimic mai mult decat o prietenie . Acum macar recunostea legatura dintre fratele lui si ea, ceea ce reprezenta un mare progres fata de inceputurile mai degraba dure ale relatiilor dintre ei .

― Cred ca vrei aprecia felul in care gateste *madame* Valbray , spuse Kett , ajutand-o sa se aseze la un capat al mesei frumos aranjate si ocupandu-se de aprinderea lumanarilor dispuse in mici buchete de flori roz si albe . Faptul de a-mi asigura serviciile ei a constituit un fel de izbanda deoarece , inainte de a o convinge ca ar fi in avantajul sau sa lucreze doar pentru mine , era extrem de solicitata in zona , fiind obligata sa se ocupe de menajul mai multor familii . Monsieur Valbray ,Jacques, constituie si el o achizitie valoroasa pentru felul in care intretine gradina si rezolva treburile mai grele .

― Este o femeie foarte placuta , fu de acord Isabelle , zambind de entuziasmul lui si privindu-l pe deasupra flacarilor tremuratoare ale lumanarilor . A fost cat se poate de primitoare si o aparatoare insufletita a cauzei dumitale . In mod evident , te apreciaza foarte mult .

Omise sa adauge ca femeia respectiva ii amintea de propria ei mama deoarece , in afara de faptul ca a-r fi fost o marturisire dureroasa , se temea ca lui Kett ideea aceasta i s-ar fi putut parea inhibitoare , daca ar fi ajuns sa vrea ca relatiile dintre ei sa devina mai apropiate , chiar daca , pentru moment , insusi gandul la asa ceva era o adevarata fante-zie din partea ei . Avuse impresia ca *madame* Valbray dorea ca Kett sa aiba pe cineva apropiat lui , cu care sa-si impartaseasca visurile , dar simtea si ca exista o bariera,ca femeia parea sa-i ascunda ceva . Dar avea destul timp pentru a descoperii despre ce era vorba , daca intradevar avea lucruri de ascuns . Si , in afara de asta , impotrivirea lui Kett fata de ideea unei apropieri intre ei

marea provocarea , ii sporea emotia si hotararea de a izbandi . Fiindca acum stia ca in Kett gasise tot ce dorise la un barbat si ca , pentru Delphine , el ar fi un tata cu mult mai potrivit decat fusese fratele sau .

— Sa-ti umplu paharul cu vin , Isabelle ? (Kett se ridica de pe scaunul sau si se duse la o masuta pe care sticla astepta intr-o galetusa plina cu gheata .) Este un soi foarte apreciat , de fapt provine din propria mea recolta , si-i fabricat si imbuteliat la castel .

— Ai multe talente ascunse , Kett , glumi ea , mirandu-se singura de brusca sa voiosie .

In timp ce ridica sticla , el ii arunca o scurta privire ironica , parand nesigur daca ea il tachineaza sau nu . Turna cu grija lichidul palid in doua pahare de cristal , apoi ii oferi unul din ele .

— Sa bem pentru noul nostru parteneriat , Isabelle , spuse cu glas scazut , ridicandu-si paharul si inclinandu-l spre ea .

Isi ciocni paharul de al lui , apoi il duse la buze si , peste marginea lui , se uita tinta la ochii intunecati si ganditori .

Sprincenele lui se inaltara intrebator .

— Ei , bine ? Ce parere ai ?

Cuvintele erau blande si mangaietoare , si pareau sa nu aiba legatura cu vinul .

Isabelle se simti profund tulburata , si trupul ii fremata ca raspuns la tonul lui intim . Pentru ce continua s-o priveasca in felul acesta , atat de sugestiv ? Dar cand ea ii raspundea , el devenea rece si rigid . Zau asa ! parea ca se teme sa nu se ataseze de ea . Ce sa insemne asta ? Se temea de ceva sau de cineva ? Nu si-l putea imagina fiindu-i frica de cineva . Dar atunci ce-l facea sa se retraga cand ea se apropria ?

Sub privirea lui cercetatoare si admirativa , simti ca obrajii i se aprind .

— Este un vin excelent , reusi in cele din urma sa rosteasca . Face si el cinste talentelor dumitale creatoare .

— Ma bucur ca-l apreciezi .(Expresia ii deveni entuziasta .) Intotdeauna am pastrat in minte ideea aceasta , ca pe o cale prin care sa fac cunoscuta in Franta numele familiei . Poate , candva , voi obtine o productie suficient de mare pentru a lansa pe piata vinurile de la *Chateau du Fresles* .

— Credeam ca doreai sa ramai incognito ? il intreba cu indoiala . Dupa cate-am inteles , doreai mai degraba o izolare in intimitate !

— Izolarea este un lux pe care niciodata nu mi-l voi putea permite . Sunt nevoit sa gasesc un mijloc prin care sa-mi intretin castelul . Fabricarea vinului nu-i decat una din solutiile la care m-am gandit . Ah !...(Se intrerupse cand usa se deschise.) Iat-o pe *Madame* Valbery . Sa uitam pentru moment afacerile si sa ne bucuram de cina gustoasa .

— Am pregatit meniul conform instructiunilor dumneavoastra, il informa menajera pe Kett, punand pe masa platoul de argint si ridicand capacul , pentru a-i ingadu-i sa inspecteze continutul . *Sole Dieppoise* , in sosul meu special, urmata de *poulet Vallee d'Auge* , cu *petits pois* si *flageolets*, pe care le voi servi cand sunteti gata cu primul fel .

— Pare delicios ! exclama Isabelle . Sper ca nu ti-ai dat atata osteneala numai pentru mine ? Am gusturi foarte lipsite de prejudecati si-mi place cele mai mult dintre retetele frantuzesti , dar ma multumesc si cu bucataria simpla englezeasca .

— In felul de a gati a doamnei Valbray nu vei gasi nimic simplu , o asigura Kett cu mandrie .

— Domnul Kett a insistat foarte mult sa facem astfel incat sa va simtiti cat mai bine , intari menajera . Felul acesta de mancare este unul din cele preferate de dansul , cat despre osteneala de al pregati , nu se pune problema , caci este *la specialite du pays* .

— Kett ramase tacut in timp ce buna femeie ii servea apoi , dupa ce ea parasi incaperea , se apleca inainte , cu o expresie grava si de nepatruns .

— Vreau sa fii foarte fericita la *Chateau du Fresles* , sa simti ca , atat cat vei locui aici , castelul acesta este caminul dumitale .(Buzele lui isi pierdura rigiditatea si colturile gurii i se ridicara usor.) Daca exista ceva ce-ti doresti si la care eu nu m-am gandit , iti repet , nu va trebui decat sa-mi ceri .

Pe deasupra mesei , Isabelle ii intoarse privirea . Era un om derutant , si chiar daca ea ar fi avut mai multa experienta in ceea cei privea pe barbati, si nu acesta era cazul , se indoia ca l-ar fi inteles . Purtarea lui era atat de diferita fata de cea la care ajunsese ea sa se astepte , atat de necaracteristica pentru tigrul pe care crezuse ca a reusit sa-l cunoasca ! Pentru ce se hotarase dintr-o data sa accepte legaturile ei cu propria-i familie ? Un lucru ii parea cert: atitudinea lui nu avea nimic de-a face cu cererea de a-l ajuta sa renoveze castelul . Se hotari sa-i testeze reactiile .

— Exista ceva ce as fi dorit cu adevarat .(Ii zambi dulce, incercand sa-si pastreze tonul nostalgic al glasului.) Si anume s-o fi avut aici pe Delphine , sa se bucure alaturi de mine de aceste locuri minunate .

Sorbi o noua inghititura de vin si se simti cum i se imbujoreaza obrajii pe masura ce taria lui i se urca la cap .

— Poate se va intampla si asta curand, spuse el cu blandete . Dupa ce vom fi lamurit problemele noastre de aici ,

adauga intinzand mana si urmarindu-i conturul obrajilor cu degetele lui lungi si bronzate .

Ea se retrase , tulburata . De ce se purta intr-un mod atat de familiar ? Nu mai stia ce sa-nteleaga . Cel mai usor lucru din lume ar fi fost sa-i raspunda in acelasi fel , dar acum devenise precauta , temandu-se , dupa precedenta lui atitudine , sa nu fie din nou respinsa .

― Maninca , Isabelle , adauga el pe acelasi ton bland . Nu trebuie sa te temi de mine , nu-ti voi face nici un rau , macar atat pot sa-ti promit .

Ascultatoare , Isabelle isi lua cutitul si furculita si taie o bucatica de peste . Imediat isi dadu seama cat de foame ii era , fiind tot mai inclinata sa aprecieze bucataria doamnei Valbray , pe masura ce batrana aducea unul dupa altul felurile de mancare .

― Nu mai sunt in stare sa mananc nimic ! exclama in cele din urma , impingand departe de ea farfuria si lasandu-se pe spatarul scaunului .

― Ei , haide ! protesta Kett in gluma . Ai inghitit trei mere coapte si tot atatea pere in aluat , mai ai inca patru !

― Nu! gemu ea, apasandu-si stomacul si facand o grimasa de prefacuta groaza .

Kett o ameninta cu degetul .

― Si mai urmeaza branzeturile si coniacul , sper ca-mi vei tine companie la toate astea .

Isabelle gemu iar .

― Numai gandul la ele si-mi provoaca durere . Nu vei avea decat ceea ce meriti , daca voi sta aici toata noaptea, fara sa ma misc .

Kett zambi , ridicandu-se in picioare .

― Nu-ti merge , Isabelle . Vreau sa stai alaturi de mine pe canapeaua de-acolosi sa-mi spui toate lucrurile privitoa-

re la dumneata pe care , mai inainte , am refuzat sa le ascult .

Indemnand-o sa de-a curs invitatiei sale , ii intinse mana . Uluita , Isabelle i-o lua si se lasa condusa spre semineu.

Acum , stand pe canapea , se simtea usor ametita . Probabil rezultatul vinului prea imbelsugat decise , rezemandu-se pe pernele de catifea maro , si mai era si mult prea cald .

Kett ramase in picioare, sprijinindu-se de polita semineului .

— Ei , bine ? o intreba , inclinandu-si capul intr-o parte. De unde incepem ?

— Chiar ca nu stiu ce-ai vrea sa auzi, protesta ea , tulburata . Ti-am povestit aproape tot despre mine . Si , adauga ridicand din umeri , probabil ca amanuntele pe care nu le stii nu sunt importante .

Usa se deschise si *Madame* Valbray se strecura in camera aducand o tava cu diverse branzeturi , doua mere mari si o carafa cu coniac , puse totul cu grija pe masa , dupa care se intoarse spre a i se adresa lui Kett :

— *Est-ce que tout va bien , monsieur ?*

Kett incuvinta .

— *C'etait tres bon , Madame Valbray .*

— *Nous l'apprecions beaucoup ,* intari Isabelle . *Mersi , Madame .*

— Nu vom mai avea nevoie de dumneata in seara asta , zise Kett , zambind .

— *Je voudrais un grand cafe noir , s'il vous plait ,* interveni Isabelle , adaugand intr-o doara : daca nu va deranjeaza prea mult .

— Absolut deloc , copila mea , raspunse menajera cu un suras . Va voi aduce un ibric mare , astfel incat sa va puteti servi singuri .

Kett se apropie de masa , lua carafa si turna bautura aurie in doua pahare de cristal .

― Poftim , Isabelle, o indemna dandu-i unul din pahare-le umplute cu lichidul de culoarea chihlimbarului, incearca coniacul casei , facut din mere .Va fi mai binefacator decat cafeaua , te va ajuta sa dormi .

― As putea foarte usor sa adorm chiar acum , replica ea . Sper sa ma tina treaza cafeaua , contracarand efectul vinului . Sunt sigura ca n-ar fi deloc intelept sa mai adaug ceva la cat alcool am absorbit .

― O cantitate atat de mica nu-ti va face nici un rau , in-sista el . Incearca , sunt convins ca-ti va placea .

Isabelle duse paharul la buze si sorbi o inghititura . Ar-dea de tare ce era si-i aluneca pe gat facand-o sa tuseasca .

― E-n ordine ? o intreba Kett ingrijorat .

Ea dadu din cap ca „ da “ , apoi ridica iar paharul si , de data aceasta , bau mai mult . Avea dreptate , era destul de bun .

Deja incepea sa se simta mai relaxata si lipsita de griji .

Intoarse capul cand usa se deschise lasand-o sa intre pe *Madame* Valbray si o urmari cu privirea in timp ce aceasta punea pe masa tava pe care adusese cafeaua.In clipa aceas-ta nu mai simtea nevoia cafelei ca s-o trezeasca. De fapt, isi spuse-n gand , sorbind ultima picatura din pahar , ar fi in-clinat mai degraba pentru inca un paharel din lichidul acesta delicios .

Kett ii lua dintre degete paharul , apoi se aseza alaturi de ea , in fata focului ce palpaia in camin .

Acum suntem singuri , sopti , privirea lui ganditoare alunecand peste obrajii ei imbujorati si oprindu-i-se pe ochii caprui si expresivi .

Esti foarte frumoasa , Isabelle , dar imi inchipui ca stii deja asta .

— De ce as sti ? (Parea mirata , si ochii ei mari , putin mai stralucitori decat de obicei datorita alcoolului pe care-l bause , se deschisera si mai larg.) In ciuda a ceea ce crezi , Kett, faptul ca am nascut un copil la o varsta atat de frageda nu inseamna ca posed o vasta experienta in ceea ce priveste barbatii .

— Linisteste-te , Isabelle , nu te indigna asa, nu asta am vrut sa spun.(Glasul ii cobora pana nu mai fu decat o soapta mangaietoare.) Voiam doar sa subliniez ca acum inteleg pentru ce te considera fratele meu atat de atragatoare si,de asemenea , de ce micuta Delphine este un copil atat de frumos .

— Delphine este , fara putinta de tagada , o Frazer , replica pe un ton ferm Isabelle , intrebandu-se care din cele doua bauturi o facuse sa devina atat de combativa . Nu-mi prea seamana mie , cu parul meu rosu si cu pistruii mei .

— Sunt sigur ca ti-a mostenit firea blanda , incerca el s-o impace , luandu-i mana si batandu-i-o usor cu palma . O cunosc destul de bine pentru a-mi da seama macar de atata lucru .

Isabelle voia sa-si smulga mana de sub mangaierea lui. Nu fiindca nu i-ar fi placut , ci mai degraba pentru ca o tulbura prea mult . Cercetandu-i chipul indeaproape , Kett se apleca si-i urmari cu degetul conturul buzelor apoi , mai inainte ca ea sa-si dea seama ce avea de gand sa faca , gura lui Kett ii inlocui degetul si buzele lui le apasara pe ale ei .

Capitolul 6

Isabelle nu opuse rezistenta . De fapt , pe moment nu facu nimic . Era prea uluita de actiunea neasteptata a lui Kett . Foarte lent , vartejul simturilor ei se potoli , si fu inlocuit de o emotie crescanda , insotita de ametitoarea certitudine ca Kett o placea . De altminteri , daca s-ar fi luat dupa ardoarea buzelor lui, si daca fiorii pe care acestia ii trimiteau prin trupul ei si alergau si prin venele lui , atunci se putea afirma ca el o placea chiar mult mai mult decat crezuse ea.

Incepu sa se miste langa el , raspunzand , apasandu-si si mai mult gura de a lui ; apoi il inconjura cu bratele , astfel ca mainile ajunsera sa i se odihneasca pe parul moale si negru ce i se carlionta pe ceafa . Isi infasura suvitele matasoase in jurul degetelor si-i simti trupul arcuindu-se sub atingerea ei , iar mainile lui ii parasira barbia , cautandu-i moliciunea corpului , sub rochia subtire .

Deveni rigida cand palmele lui i se oprira o scurta clipa pe sani , pe urma se relaxa , in timp ce ce isi prelungi mangaierile de-a lungul trupului ei , pana spre sale .

― Esti atat de calda si linistitoare , cu glasul abia mai tare decat o soapta . De-ai sti ce mult doresc sa fac dragoste cu tine !

Se departa brusc de el , uluita . Dumnezeule ! Se parea ca bautura avusese efect si asupra lui . Il privi tinta , cu ochii mari si intrebatori , dar el se multumi sa se uite la ea ridicand o sprinceana si cu o expresie indescifrabila in ochii intunecati .

― Pari surprinsa , Isabelle . Esti chiar atat de inocenta incat nu-ti dai seama de efectul pe care-l ai asupra mea ?

O cuprinse din nou in brate , si nici de aceasta data nu i se opuse . Intreaga ei fiinta ii spunea ca asta era ceea ce-si dorea , ceea ce asteptase inca de cand il zarise pentru prima oara pe acest barbat si isi daduse seama cat de diferit era de fratele sau .

Ii simti degetele alergandu-i prin par , pentru ca apoi sa-i cuprinda cu mana bogatia buclelor aramii , aplecandu-i cu gingasie capul spre spate . Buzele lui ii mangaiara ochii , obrajii , apoi alunecara in jos , spre gatul ei . Pielea o ardea de parca luase foc , si inima ii batea atat de repede incat se gandi ca-i va exploda .

Degetele lui Kett incepura sa-i exploreze trupul cu oarecare nerabdare , rasuflarea lui infierbantandu-i obrajii . Degetele cautara fermoarul de la spatele rochiei si, cand il desfacura , Isabelle simti tesatura subtire slabindu-si stransoarea peste piept . El trase usor rochia , facand-o sa alunece peste umeri si ea se grabi sa-l ajute , luptandu-se cu capsele sutienului , tot atat de nerabdatoare ca si el sa-i simta pe piele caldele mangaieri .

Gemu cand buzele lui Kett ii cautara sfarcurile intarite , inchizandu-se pe rand in jurul fiecaruia din ele , starnindu-i fiori de placere de-a lungul spinarii si umplandu-i de dorinta intregul trup .

El inalta capul .

― Esti frumoasa , spuse cu glas ragusit , ajutand-o sa se ridice in picioare , astfel incat sa-si poata scoate imbracamintea stanjenitoare .

O culca apoi din nou pe canapea , si ea il privi in timp ce se descotorosea de propriile-i vesminte, punandu-le deasupra gramezii crescande de lucruri azvarlite in neorandu-iala .

Asa cum statea pe canapea , putea contempla la lumina palpaietoare a focului trupul lui admirabil proportionat . In clipa urmatoare fu langa ea , sarutand-o , insinuindu-se intre coapsele ei , iar apoi acoperindu-i lacom trupul cu al sau .

Clopoteii de avertizare incepura sa-i rasune in cap si chipul Delphinei i se ivi in fata ochilor .

― Nu pot , Kett , sopti , incercand cu disperare sa se comporte rational , in ciuda pasiunii euforice care o cuprinse si straduindu-se sa-si elibereze picioarele de sub greutatea lui .(Gandul unei alte sarcini neplanificate ii stapanea acum mintea.) Nu am luat nici o precautie si nu in-

drasnesc sa-mi asum nici un risc . (Baigui cuvintele , dar trebuia sa le rosteasca.) N-nu...dupa Delphine .

Kett nu se clinti , nici macar nu paru sa auda . Apoi , de undeva , din adancurile umarului ei , veni raspunsul lui ragusit :

― Nu ai de ce te tem din partea mea , Isabelle . Ti-am mai spus si alta data , nu voi face nimic care ar putea sa-ti provoace cel mai mic rau .

Linistita , reusi sa se relaxeze , simtindu-se in siguranta acum , cand stia ca Kett avea grija de toate . Cand el ii acoperi trupul cu al sau , suspina infiorata si nu mai opuse rezistenta cand el isi apasa cu blandete intre coapsele ei barbatia exacerbata . Apasarea atenta cu care-i patrunse trupul ii smulse de pe buze un geamat ; era ceea ce visase si dorise , penetrarea lui ii unise , acum era un trup si un suflet , in adevaratul inteles al cuvantului .

Degetele ei ii explorara spinarea , simtindu-i muschii umerilor lati incordati de efortul trupului ce se infigea in ea . Isi incolaci bratele in jurul lui , tragandu-l si mai mult spre ea , astfel ca sanii ii erau prizonieri sub puternicul piept barbatesc , acoperit de par , ce-i gadila pielea .

Gura lui se apleca spre ea , gasindu-i buzele , gatul , cautand apoi cutele ascunse ale pielii , pe care le linse si le saruta intr-o frenezie de desfatare patimasa pe care ea nu reusea s-o stapaneasca .

Mult prea repede simti binecuvantata durere nascandu-i-se in josul pantecului , urcand lent , apoi capatand viteza pana ce atinse apogeul printr-o nespus de dulce explozie de caldura ce i se imprastie in tot trupul,lasand-o cu o ciudata senzatie de eliberare .

― Te iubesc , Kett , gemu usor .

Kett n-o auzea . Trupul i se arcuise deja si respiratia ii era scurta si gafaita , transformandu-se apoi , odata cu o

cutremurare , intr-un lung geamat de satisfactie . Se prabusi epuizat pe pieptul ei , carliontii lui bruni rasfirandu-se , transpirati , langa barbia ei .

Cu gingasie , Isabelle isi petrecu degetele prin parul lui, indepartandu-i de pe ochii inchisi suvitele ravasite si ramase asa , culcata langa el , cu trupul impacat . Trecuse mult timp de cand nu mai tinuse in brate un barbat , aproape ca uitase cat de placuta si linistitoare putea fi aceasta senzatie Chiar regreta cand respiratia lui reveni la normal si cand el iesi cu grija din trupul ei . I se parea ca , intr-un fel , miscarea aceasta semnifica sfarsitul apropierii dintre ei , si fu coplesita de o tristete asemanatoare aceleia de a se sti alungata .

Cand , inainte de a se ridica in picioare , el se apleca si-i saruta varful nasului , Isabelle isi spuse sa nu fie proasta , ci sa se bucure de ceea ce traisera impreuna.Dar sentimentul de incantare persista, chiar si cand el o salta in picioare si o tinu strans imbratisata , leganand-o lin .

— O sa-ti aduc un halat , ii spuse , departandu-se in cele din urma de ea si imbracandu-si repede pantalonii . Fara indoiala , inainte de culcare vei dori sa faci un dus . Nu prea are nici un rost sa-ti pui rochia numai pentru a te dezbraca trei minute mai tarziu .

Fara a-i astepta raspunsul , Kett iesi din camera , talpile lui goale aproape nefacand zgomot pe covorul de plus roz .

Isabelle se duse langa vatra semineului si se ghemui pe jos , langa taciunii gata sa se stinga . Pentru prima data in aceea seara , goliciunea ei o facu sa-i fie frig . Se pierdu curand in propriile-i ganduri si nici nu auzi intoarcerea silentioasa a lui Kett , cateva clipe mai tarziu .

El se opri in prag si statu un timp contempland siluieta ghemuita . Arata ca un copil frumos , gandi el cu tristete ,

privirea alunecandu- cu duiosie peste umerii incovoiati , apoi de-a lungul spinarii unduioase si talpile picioruselor ce ieseau de sub coapsele armonios rotunjite . Ceea ce se petrecuse in aceasta noapte n-ar fi trebuit sa se intample niciodata . Ea merita infinit mai mult decat putea el sa-i ofere .

Ca si cum i-ar fi simtit intoarcerea , ea se rasuci spre el, oprindu-si pe chipul lui privirea intrebatoare .

Kett se apropie cu pasi mari si , fara un cuvant , o ridica in picioare si ii infasura umerii intr-un halat de prosop alb . Ea se infiora .

─Imbracamintea mea... incepu , dar deja el ii strangea lucrurile .

─ Du-te repede la baie , exista una chiar langa camera ta . Iti aduc eu astea .

─ Kett ?

─ Da ?

─ Noaptea aceasta a fost minunata . Sper...sper ca si pentru tine !?

El ii puse un deget sub barbie si i-o ridica .

─ Credeam ca a pune o astfel de intrebare constituie o prerogativa a barbatilor ? (Tonul ii era usor zeflemitor.)

─ Tocmai asta-i...(Se intrerupse , nefiind sigura ce voia de fapt sa spuna sau ce anume astepta din partea lui .) Nu prea mai parea sa comunicam acum , dupa...dupa ce am facut dragoste .

─ Descarca-ti sufletul ,Isabelle, si voi incercasa te linistesc .

─ Tin la tine , Kett , si ma tem sa nu ma faci sa sufer .

Kett o trase la pieptul sau , gestul lui indepartandu-i halatul de pe umeri , astfel incat ea ramase din nou goala, strans lipita de trupul lui .

— Stii ca tin la tine , draga mea . (Glasul ii era ragusit din cauza emotiilor.) Numai ca nu vreau sa-ti dau sperante false. Ti-am mai spus ca nu ma pot fagadui nimanui .

Isabelle ii simti pe frunte buzele si-i veni sa planga . Pasiunea disparuse ; el se purta acum mai curand ca un unchi decat ca un amant .

— Te rog sa nu-ti inchipui ca noaptea aceasta n-a insemnat nimic pentru mine , continua Kett . Cred ca a fost ceva ce doream amandoi . Nu a fost si dorinta ta , Isabelle ?

— Sigur ca da , raspunse ea ragusit , desprinzandu-se din bratele lui si aplecandu-se sa-si ridice halatul . O femeie nu face astfel de lucruri cu aceeasi usurinta ca un barbat . (Varandu-si mainile in maneci , se intoarse cu spatele spre el , incercand sa-si ascunda dezamagirea .) Femeile vor fi intotdeauna sexul mai slab .(Reveni cu fata spre el, silindu-se sa zambeasca pentru a detensiona situatia .) Asta in ciuda eforturilor de a ne face sa credem contrariul. Noi ne aruncam cu trupul si sufletul in actul iubirii...Din punct de vedere emotional , pentru noi nu exista diferenta intre actul in sine si insemnatatea lui .

— Isabelle , Isabelle !

Si ea fu din nou in bratele lui , tinuta strans , sarutata patimas dar totodata cu gingasie . Se agata de el , sperand cu toata fiinta ei ca aceea clipa sa nu se mai sfarseasca . Numai in bratele lui se simtea intreaga , alcatuind un singur tot cu acest barbat si cu universul .

O indeparta de el cu blandete .

— Du-te , Isabelle , fa-ti dusul . Si maine este o zi .

Dupa aceste ultime cuvinte , pleca de langa el , fara a mai spune nimic , dar stiind ca ziua urmatoare va fi la altfel. Fiindca acum isi simtea inima sfasiata si totusi , el era blandetea intruchipata .

Poate chiar asa se explica totul, isi spuse ea mai tarziu, culcata sub cuvertura si incapabila sa adoarma . El se purta prea bland , straduindu-se prea mult sa-i menajeze sentimentele . Dar nu asta asta dorea ea . Ceea ce voia era sa-l faca s-o iubeasca atat de mult incat sa nu poata trai fara ea . Sa-i aprinda simturile asa cum nimeni nu mai reusise vreodata . In noaptea aceasta nu izbutise sa faca asa ceva . Nici chiar ultimul fior de iubire nu-i inlaturase o oarecare retinere . Cu acest ultim gand in minte , se intoarse pe o parte si , incercand din rasputeri sa se concentreze asupra chipului Delphinei in loc de a-l revedea mereu in fata ochilor pe acela a lui Kett , se cufunda in cele din urma intr-un somn agitat .

♥♥♥♥♥

De indata ce se trezi in dimineata urmatoare , intamplarile din noaptea precedenta navalira tumultuos in mintea Isabellei , coplesind-o cu o senzatie de nespusa fericire. Pierise orice indoiala ; se simtea impacata cu lumea intreaga .Isi trase cuvertura pana la barbie si-si misca multumita degetele picioarelor , in timp ce retraia in minte felul in care facusera dragoste , savurand fiecare clipa de parca totul s-ar fi petrecut acum din nou . Fie ca-i placea sau nu , prin purtarea lui , Kett declarase ca simte o oarecare iubire pentru ea .

Se ridica in capul oaselor , arunca pledul la o parte si-si azvarli picioarele peste marginea patului . Nu mai avea rabdare sa astepte nici un minut pana sa-l vada si sa verifice aceea noua intimitate existenta acum intre ei .

Facu in graba un dus , imbraca un pantalon albastru deschis peste care isi trase o bluza alba brodata cu buchetele nu-ma-uita , apoi porni spre scara ornamentata ce cobora la parter . Cand trecu pe langa camera lui Kett arunca o privire inauntru dar nu-l vazu , si patul ravasit dovedea ca se sculase in graba .

In drumul ei de-a lungul palierului si al coridorului continua sa cerceteze camerele , dar cautarea ii ramase nefructuoasa, si pana cand ajunse la bucatarie nerabdarea ei se transforma in teama .

Madame **Valbray era foarte ocupata , batand oua intr-un castron mare de sticla , si o privire in jurul incaperii ii spuse Isabellei ca femeia era singura .**

Cand intra , frantuzoaica isi ridica ochii , ii remarca expresia abatuta si puse laolalta doi si cu doi . Pentru ce nu se casatorea baiatul cu una din fetele dragute pe care le aducea aici ? Niciodata nu va intelege cum de putea sa franga atatea inimi tinere . Poftim , de pilda , tanara de-acum ! Crezuse ca de asta data avea sa fie altceva . Paruse sincer indragostit de ea , fusese emotionat cand le vorbise de sosirea fetei , si totusi , acum o parasise fara macar a-si cere scuze .

— Oare *monsieur* Kett se plimba pe domeniu ? intreba Isabelle plina de speranta , desi inima ii spunea ca se agata de un pai .

Madame **Valbray observa obrajii palizi si isi intarzie raspunsul .**

— Ma tem ca *monsieur* a fost chemat in alta parte pentru cateva zile , zise in cele din urma , straduindu-se sa-si ascunda mila , pentru a nu trezi banuielile fetei c-ar mai fi existat si altele ca ea . A spus sa va informez ca a lasat instructiunile sale in biblioteca .(Facu o pauza , clatinand

din cap cu un aer intelept .) Urmeaza sa faceti atat cat puteti , apoi sa va odihniti pana revine el .

― Oh , inteleg .

Dar nu intelegea deloc . Nu fusese avertizata ca avea sa lucreze de una singura . Asta nu se potrivea deloc cu planurile pe care i le expusese . Fruntea i se incrunta . Oare o evita , dupa noaptea trecuta ? Nu respinse ideea aceasta ca fiind lipsita de sens . In definitiv , toate actiunile pornisera de la Kett . Daca ceea ce simtise el fusese numai pofta trupeasca , cu siguranta nu i-ar fi fost greu sa gaseasca pe altcineva cu care sa-si satisfaca nevoile momentului .

** Sunteti gata pentru micul dejun , *mademoiselle* Isabelle ? (Femeia se intrerupse brusc , ducandu-si mana la gura .) *Les croissants !* tipa rasucindu-se pe calcaie si repezindu-se foarte agitata spre cuptor , din care scoase o tava. Aah ! ofta , si chipul ei roscat capata o expresie de usurare. *Ils ne sont pas brules .* Daca vreti sa treceti in sufragerie , *mademoiselle , je vous servirai des oeufs brouilles et du cafe .***

Pot ramane sa mananc aici , cu dumneata ? se ruga Isabelle , strabatand dalele bucatariei si ducandu-se la masa din lemn de stejar scluptat . Nu-i distractiv sa mananci singur . Voi fi bucuroasa de compania dumitale.

Puteti manca unde va place , se invoi menajera , clatinand prietenos din cap , miscare ce-i desfacu buclele negre din esarfa cu care erau legate . *Monsieur* Kett serveste adesea masa aici , cand simte nevoia sa discute o problema, si in bucatarie nu suntem decat *monsieur* Valbray si cu mine .

Isabelle se incrunta .

Este deseori singur ? intreba .

Incercand sa para dezinvolta, amintindu-si totusi ce spunea Sadie despre prietenele lui misterioase .

Madame **Valbray nu raspunse imediat,parand sa se concentreze asupra umplerii unui ulcior de pamant cu ceva ce turna dintr-un ibric mare de arama luat de pe plita cuptorului .**

– De cele mai multe ori , confirma in cele din urma . Se bazeaza pe sotul meu si mine pentru a supraveghea castelul in perioadele cat lipseste .

Isabelle isi exprima surprinderea :

– Asadar , nu locuiti aici , la castel ?

– ***Non , non ,a chere .*** **Avem propria noastra casuta , in apropriere .**

Prin urmare , reflecta ea , noaptea trecuta fusesera singuri dupa ce doamna Valbray servise cafeaua , si acum intelegea de ce Kett , pentru a face dragoste cu ea , alesese sufrageria , care , cu mobilierul sau elegant , imbracat in piele , nu era conceputa in modul conventional al unei incaperi destinate servirii meselor ci , mai curand , ca un salon luxos . Masa si scaunele scluptate pareau mai degraba sa fi fost adaugate ulterior .

– Luati masa impreuna cu mine , ***madame ?***

– ***Non , ma chere .*** **Am mancat deja impreuna cu sotul meu mai devreme , inainte de a veni aici .**

Isabelle se uita cum femeia ii umplu farfuria cu oua jumari si cornuri calde . „ Nu voi fi in stare sa mananc toate astea “ , isi spuse schitand o grimasa , dar in curand se mira ea insasi de uriasa-i pofta de mancare .

Frantuzoaica era un om care stia sa asculte , si Isabelle constata ca se simtea in largul sau taifasuind cu ea, conversatia constand din obisnuitul lor dialog in care se amestecau franceza si engleza .

In caldura placuta a bucatariei , se pomeni spunandu-i totul in legatura cu Delphine , cat de mult ii lipsea si cat de

dor ii era s-o aiba din nou in apropiere , unde putea sti ca-i este bine si are tot ce-i trebuie .

— Dar totusi , *ma chere ,* o consola menajera , fetita nu-i chiar atat de departe , si se poate afirma ca-i norocoasa ca are posibilitatea de a beneficia de ambele moduri de viata , cel francez si cel scotian .

— Se poate , dar acum , cand mama mea este moarta , simt ca influenta ei a murit odata cu ea . Cel putin , in ceea ce o priveste pe Delphine .

— Asta-i o prostie ! respinse doamna Valbray ideea . *Elle va a l'ecole en France , n'est pas ?* Va creste asa cum trebuie , *ne vous inquietez pas .*

Pe fruntea Isabellei se sapa o cuta .

— A-ti creste de una singura copilul constituie intotdeauna o grija , marturisi . Si , bineinteles , exista posibilitatea ca ea sa nu locuiasca mereu in Franta . Ar putea veni vremuri , nu foarte indepartate , cand vom decide sa ne facem bagajele si sa ne intoarcem pe colinele Scotiei .

Ochii negri ai doamnei Valbray se marira de curiozitate.

— Inapoi , la casa stramoseasca a lui *monsieur* Kett ? (Perspectiva aceasta parea sa o emotioneze profund.) Sunteti ruda cu Frazer-ii , *mademoiselle ?*

Isabelle isi musca buza inferioara , intrebandu-se cat din trecutul ei ii putea destainui femeii . Nu dorea catusi de putin sa-l supere pe Kett in vreun fel , dar el parea foarte mult sa tina la cuplul acesta , iar ei pareau sa cunoasca despre el incomparabil mai multe decat stia ea insasi . Cu o oarecare usurare, isi dadu seama ca menajera nu-i asteptase raspunsul , incepand in schimb sa exploreze un alt ungher al relatiilor de rudenie .

— Fara-ndoiala , daca veti parasi frumoasa noastra tara si nu veti avea prilejul de-a o vizita des , exista serioase

sanse ca fiica dumneavoastra sa piarda ceea ce-a mostenit din latura franceza a familiei sale .

― As face tot ce mi-ar sta in putinta pentru a o tine la curent cu toate schimbarile , caci asta se leaga tot atat de mult de propriile-mi drepturi prin nastere , cat si de cele ale Delphinei .(Chipul i se crispa , ingrijorat .) Trebuie sa ma gandesc la tatal meu , intelegeti ? Nu mai este in putere si desi pentru moment am ceva aici de lucru cu Kett , cand voi termina nu voi dispune de nici un mijloc imediat de a castiga bani . Presimt ca in Scotia ar fi mult mai usor .(Te-mandu-se ca a spus deja prea mult , se intrerupse , isi lua farfuria si se duse cu ea la chiuveta.) A fost delicios , *mada-me .* Cred ca acum ma voi retrage , sa ma apuc de lucrarea pe care mi-a incredintat-o Kett , asa ca va voi lasa in pace.

Femeia paru dezamagita .

― M-am bucurat de compania dumneavoastra , ofta . Dar , din pacate , am de facut paturile si de pregatit cina , asa ca procedati bine lasandu-ma sa-mi vad de treaba, caci altminteri mi-as gasi beleaua cu *monsieur* Jacques, cand imi va cere sa-i servescpranzul . O sa va las in frigider o friptu-ra rece cu salata . Ma voi intoarce diseara , la timp cat sa pregatesc cina.

♥♥♥♥♥

Isabelle constata ca desenarea planurilor pentru repro-iectarea dormitoarelor inca neterminate ii ocupa timp pana spre seara . Isi lasa jos creionul si se intinse , obosita. Nu se intrerupse din munca nici macar pentru a pranzi , si acum isi dadea seama ce prostie facuse , caci durerea din

spinare si din picioare ii spunea ca avea mare nevoie de putina miscare . Isi puse ordine in hartii , apoi se apropie de fereastra si privi in afara . Pajistea se intindea in fata ei, parand s-o invite . „ Ma duc sa fac o explorare “, se hotari . „In felul acesta voi prinde doi iepuri dintr- o data , si-mi voi umple mai placut timpul pana la cina “.

Profitand de faptul ca dupa-amiaza continua sa fie cal-duroasa , isi imbraca o jacheta subtire , tricotata , peste pantalonii albastrii si bluza ei alba si , coborand scara , iesi din castel .

Fredonand fericita , merse de-a lungul potecii inguste ce serpuia printre copaci . Vazu florile tarzii ale intinselor ronduri si admira grija si atentia cu care Jacques Valbray trudise pe terenurile castelului .

Erau niste locuri minunate si linistite , reflecta , in timp ce se indeparta alene spre luminisul de la capatul potecii . Dar cat de repede se transformase linistea in singuratate , dupa brusca plecare a lui Kett !

Copacii se rarira , lasand loc unui mic luminis , si de acolo putea vedea ceea ce parea a fi un hambar vechi care, aflandu-se in marginea unui crang des , nu fusese vizibil de la castel .

Se uita in jur , dar prin apropiere nu se afla nimeni . Deodata se simti apasata de singuratate si se intreba daca n-ar fi fost mai bine sa se intoarca imediat in casa . „ Pros-tuto “, □ se dojeni ea insasi □ „si acolo va fi tot atat de pus-tiu, pana cand se va inapoia doamna Valbray sa pregateas-ca cina . Mai bine ai continua sa cercetezi imprejurimile .“ Aceasta decizie odata luata , porni cu pasi hotarati inainte, incetinindu-si-i abia cand ajunse practic in pragul con-structiei lungi care-o intrigase .

― Pare parasita , sopti , gasind o oarecare consolare in sunetul propriului sau glas .

Cu inima indoita , impinse usa prinsa in balamale si fu surprinsa constatand ca ceda sub apasarea ei . Strecura o privire precauta dincolo de usa si aproape sari in sus de spaima cand intalni doi ochi ce o priveau din intuneric .

— *Excusez-moi !* exclama , iesind repede inapoi , la lumina , urmata de proprietarul ochilor care-o speriasera . *Je suis desolee de vous avoir derange .*

Barbatul in varsta , cu pielea arsa de soare , ranji , dand la iveala doua siruri de dinti regulati si albi .

— *Il n'y a pas de quoi , cela ne fait rien .(* O privi mai indeaproape si chipul slab i se lumina cand se dumiri.)

Sunteti musafira , *mademoiselle* Isabelle , nu-i asa ?

— *Qui , je suis Isabelle . (* Ii intinse mana.) Iar dumneavoastra sunteti domnul Valbray , cel care intretine atat de bine domeniile ?

Auzindu-i lauda , Jaques Valbray zambi incantat .

— Fac si eu ce pot , *mademoiselle* , sunteti foarte amabila. Imi pare rau daca v-am speriat .

— N-a fost vina dumneavoastra , numai ca nu ma asteptam sa vad pe cineva , la o asemenea departare de castel . (Izbucni intr-un ras fermecator.) Presupun ca si dumneavoastra ati fost tot atat de zguduit , cand ati vazut o fata aparand in prag ?

Batranul recunoscu , dand din cap :

— In mod normal nimeni nu se osteneste sa se plimbe mai departe de limita gradinii . Aici arata el cu un deget incovoiat cladirea parasita aici incearca *monsieur* Kett sa puna bazele afacerii sale cu vinurile de *Chateau du Fresles* . (Se strecura iar inauntru , facandu-i semn sa-l urmeze.) Cea mai mare parte din procesul de fermentare si de imbuteliere se desfasoara aici , sub acelasi acoperis .

Isabelle intra in intunericul din interior si imediat se infiora . Temperatura era sensibil mai scazuta si locul era

umed si intunecos , fiind luminat doar de cateva lampi cu petrol agatate de tavan . Cand ochii i se obisnuira cu semi-obscuritatea , privi in jur si vazu ca incaperea era plina de butoaie , de numeroase hardaie mari si de ceva ce-i paru a fi sute de sticle afumate . Pe langa pereti se insiruiau raftu-ri pe care se aflau sticle asemanatoare , numai ca acestea erau pline si astupate cu dopuri .

― Nu-i asa ca-i un loc grozav ? o intreba zambind cu mandrie . Intr-o buna zi , familia lui *monsieur* Kett va fi din nou renumita , si asta prin vinurile sale , daca proiectul acesta reuseste sa se infiripe .

In ciuda puternicelor mirosuri ce emanau din diferite puncte ale procesului de fabricatie , atacandu-i narile , Isa-belle se straduisa para entuziasmata . Fu mai mult decat fericita cand batranul se convinse ca-i aratase destule si o conduse iar la lumina soarelui .

― Asa ca-i puteti spune lui *monsieur* Kett ca i-ati vazut „proiectul", declara Jacques , in timp ce inchidea usa in urma lor si rasucea cheia intr-un lacat mare . Veti ramane mult timp cu noi , la castel ?

Isabelle se simti oarecum descumpanita cand el isi inso-ti intrebarea cu o privire piezisa .

― Ma aflu aici pe baza unei intelegeri privind o lucrare pe care trebuie s-o efectuez, ii explica , incercand sa clarifi-ce situatia . Cand lucrarea se va sfarsi , desigur ca si sede-rea mea aici se va incheia . Sovai , apoi , sub un brusc impuls , adauga :) Vin deseori femei care sa locuiasca aici?

La inceput batranul paru ca n-a auzit-o ; apoi capul al-bit incuviinta intelept .

― Au fost cateva , dar niciodata n-au stat mult timp . (Ridica din umeri.) Sotia mea si cu mine am discutat dese-ori despre asta . De ce oare nu se insoara , ziceam , sa se aseze la casa lui cu una dintre fetele dragute pe care le

aduce ? (Capul batran se clatina dintr-o parte intr-alta .) De fiecare data , intr-o buna noapte auzim zvon de cearta si apoi (pocni din degete) a doua zi dimineata au si plecat. Trist , foarte trist . *Monsieur* Kett nu pare sa sufere dupa plecarea lor . De fapt , intotdeauna pare usurat . Tare ciudat !

Batranul si fata strabatu drumul inapoi intr-o tacere prietenoasa , rupta doar cand si cand de Jaques , care-i atragea cu entuziasm atentia asupra diferitelor tufe pe langa care treceau . Isabelle nu asculta decat pe jumatate, cea mai mare parte a mintii sale lucrand ore suplimentare gandindu-se la dezvaluirile francezului . Simtea din nou misterul cel invaluia pe Kett , intrebandu-se iar ce motive il facea sa semene cu un tigru , atunci cand era incoltit . Acum parea ca nu are de gand sa se angajeze fata de cineva , dupa cum se parea si ca intentiona sa nu aiba vreodata copii, ceea ce facea ca enigma sa fie si mai greu de dezlegat . Caci un lucru era clar : el adora copiii , si ea stia fara urma de indoiala ca o iubea pe Delphine , poate cu atat mai mult cu cat era copilul fratelui sau .

♥♥♥♥♥

Isabelle petrecu urmatoarele cateva zile facand insemnari si schite privitoare la reproiectarea ultimelor doua incaperi de la etajul al doilea . Desi stia ca Kett inca nu le ceruse si pe acestea , acum , cand el era plecat , se indarjea sa-si tina mintea ocupata cu munca si nu cu relatiile oarecum instabile dintre ei . De asemenea , era decisa sa castige atat propria-i intretinere cat si pe cea a Delphinei, nevrand sa-i ramana in vreun fel obligata lui Kett , simtind ca , macar astfel , lasa sentimentelor posibilitatea de a se dezvolta pe un teren mai sanatos .

Spre sfarsitul celei de-a treia zile , in timp ce-si punea lucrarile alaturi de precedentele desene in sertarul de deasupra al biroului sau din lemn de mahon , ramase pe ganduri . In definitiv , pana acum Kett nu vazuse nimic din ce lucrase ea , asa ca existau toate sansele ca el sa nu aprobe felul in care vedea ea renovarea din visurile lui .

Trecu incet peste impresionanta insiruire de rafturi ce adaposteau vasta colectie de carti a lui Kett , alegand si dand la o parte pana cand gasi una referitoare la castele franceze si care i se paru pe gustul ei.Instalandu-se confortabil intr-unul dintre cele doua fotolii metalice cu tapiterie din piele , deschise cartea la pagina unu , si la pagina patru dormea deja dusa .

Capitolul 7

Kett se inapoie ceva mai tarziu , intra in biblioteca si o gasi pe Isabelle in aceeasi pozitie , ghemuita si dormind adanc , cu cartea deschisa in poala . Ramase in picioare cinci minute bune , privind cu o dureroasa strangere de inima silueta ca un copil . Era atat de tanara , merita mai mult decat ii putea oferi el ; si totusi , zilele petrecute departe de ea ii demonstrase ceea ce intelesese deja : ca acum nu mai putea trai fara ea . Ii intrase in sange .

Treptat , dar tot mai intens , devenise dependent de atingerea Isabellei , cu dragostea ei fata de el pentru propria lui persoana si nu pentru ajutorul financiar pe care i l-ar fi putut da . Sentimentul acesta ajunsese sa fie predominant. Niciodata nu cunoscuse pe cineva care sa-l iubeasca in felul acesta . Asta , bineinteles daca n-o socotea si pe propria-i mama .

O vazu ca se misca de parca simtea ca este observata ; o privi cum ridica o mana cu degetele stranse si cum isi freaca nasul obraznic si pistruiat . Sesiza o clipa de ezitare mai inainte ca pleoapele cu gene aurite de soare sa fluture , deschizandu-se si pe urma ochii caprui si mirati se atintira asupra lui , mariti de parca nu le venea sa creada . Strigatulei ragusit „Kett , chiar tu esti ?“ il lasa mut , caci stia ca daca i-ar fi raspuns in acel moment , s-ar fi balbait ca un pustan intr-atat suferea la gandul durerii care , in mod inevitabil , avea sa fie pentru ea rezultatul iubirii lor.

― Vai , Kett ! exclama ea , incercand sa se ridice in picioare . Arati ingrozitor . Ca si cum n-ai fi dormit de zile intregi .

Ingrijorarea cu privire la starea lui ii umplea inima si, fara a se mai ridica , intinse bratele , iar el se lasa sa cada in genunchi langa ea si isi ingropa fata in poala ei .

Isabelle ii mangaie cu duiosie parul negru . Oare ce i se intamplase ? Nu se barberise si parea obosit si deznadajduit .

― Nu-ti asteptam intoarcerea mai inainte de vineri . Atunci credea doamna Valbray ca te-ai fi putut inapoia .

― M-am hotarit sa ma intorc mai devreme .(Glasul ii suna aspru , deoarece se straduia sa-si recapete stapanirea de sine.) Exista unele probleme pe care-i necesar sa le limpezim intre noi .

Inima Isabellei se zbatu , invadata de spaima .

— Nu trebuie sa spui nimic , Kett . Inteleg .

— Ba nu intelegi ! striga el , desprinzandu-se din bratele ei si ridicandu-se in picioare . Am fost nevoit sa plec departe de tine .

O strabatu un junghi dureros , care i se reflecta in ochi si pe chip .

— Nu te uita asa la mine , Isabelle . N-am intentionat ca vorbele sa-mi sune asa cum au sunat , dar n-am avut de ales . Aceste cateva zile imi erau necesare spre a-mi lamuri mie insumi niste lucruri . Pentru a decide ce trebuie sa fac in legatura cu noi .

— Nu trebuie sa faci nimic, Kett , replica ea cu simplitate. Cand am facut dragoste , in noaptea aceea , dorinta a fost atat a mea cat si a ta . Nu-mi datorezi nici o recunostinta .

Ii vazu maxilarele inclestandu-i-se si-si tinu rasuflarea , de teama ca binecunoscuta masca sa nu-si rea locul pe chipul lui .

— Vino aici , Isabelle , ii porunci , pe un ton oarecum rigid si oficial .

Ea se ridica si lua mana pe care i-o oferea el , lasandu-l s-o conduca pana la fereastra . Afara se asternuse intunericul , dar inca reusea sa distinga siluietele inalte ale copacilor si sclipirea razelor de luna pe apa ce inconjura castelul.

— Toate acestea ti le pot oferi , spuse in soapta . Castelul, terenurile pe care se inalta , mostenirea Delphinei precum si a mea , dar....(Se intrerupse si-i lua mainile intr-ale sale, intorcand-o spre el astfel incat acum il privea in ochi). Ceti spun este important , Isabelle : ceea ce nu-ti pot oferi sunt eu insumi . Nu in intregime .

Ochii expresivi , deja intunecati de durere , parura sa se adanceasca si mai mult sub ploape , cand el rosti ultimele ganduri ce-l torturau :

— Ma tem , Isabelle ca , dupa un timp , toate acestea nu vor fi de ajuns .

Se intoarse cu spatele . Spusese ce-i trebuia sa-i spuna. Nu avea dreptul sa-i rapeasca posibilitatea de a avea o viata normala ca sotie si mama . Fratele lui facuse asta candva , nu avea de gand sa-i faca , din nou , acelasi lucru.

Isabelle se uita la umerii lui garboviti , si trupul ii tremura de emotie . Oare el nu-si dadea seama ca ea nu dorea din partea lui nimic altceva decat dragoste si respect ?

— Kett , uita-te la mine , te rog .

Incet , se intoarse cu fata spre ea .

— Cand am plecat in Scotia spre a gasi familia fiicei mele, nici nu banuiam ce ar fi putut decurge din asta . Daca-s fi stiut , poate ca m-as fi gandit de doua ori daca sa intreprind calatoria sau , cel putin , as mai fi reflectat la motivele ce ma-ndemnau s-o fac .

Ofta din greu si abia dupa cateva clipe putu continua. Kett nu spuse o vorba , ci o privea , ascultand .

— Te-am intalnit pe tine , Kett Frazer , si din momentul in care te-am zarit mi-ai fost antipatic sau poate dimpotriva ? Poate te-am iubit din prima clipa in care te-am fazut , nu mai stiu .

** Dar , Isabelle....!?**

Ea ridica o mana , ca pentru a evita o lovitura .

** Nu , Kett . Lasa-ma sa inchei , tu ai spus ce aveai de spus , acum este randul meu . Intelegi , acum nici macar nu mai vreau mostenirea Delphinei , daca crezi ca nu are dreptul la ea . Sunt gata sa continui s-o ingrijesc si s-o cresc cu ceea ce pot castiga , fiindca acum totul sa schim-bat . Daca nu-i cu putinta sa te am pe tine , Kett , atunci nu vreau nimic altceva , si cu atat mai putin bunurile tale lumesti .(Izbucni intr-un ras amar :)**

□ Ce ironie □ felul in care se pare ca intotdeauna ne indragostim de cineva care ori nu este omul potrivit , ori nu-i liber □ nu-i asa ? Dar lasa , nu trebuie sa te invinovatesti singur . Mi-ai dat mereu de inteles clar ca nu puteai □ sau nu voiai □ sa-mi raspunzi cu aceeasi dragoste .

— Isabelle , gasculita prostuta ce esti ! (Mai inainte ca ea sa-si dea seama de intentia lui , el o cuprinse in brate si o legana , strans lipita de pieptul sau :)

— Nu-ti dai seama cat de mult tin la tine si la Delphine? Ca as renunta la toate si as trai cu voi pe o insula , daca as crede ca astfel te voi face fericita ? Dar nu-i atat de simplu. Din partea mea ar fi o dovada de egoism daca te-as lega de cineva care niciodata nu te-ar putea face fericita .

— Oh , dar tu m-ai face fericita ! riposta ea emotionata , ridicandu-si spre el ochii stralucitori de iubire . Tot ce ti-as cere vreodata ar fi sa fiu intotdeauna cu tine .

El gemu .

— N-ar duce la nimic bun , Isabelle . Nu te pot ferici nici pe tine , nici pe nimeni altcineva .

— Numai oamenii slabi isi cauta scuze . Nu vezi □ spuse rostind cuvintele chiar langa buzele lui □ nu vezi cat de bine ne potrivim impreuna ?

Isi lipi coapsele de el , miscandu-se alene , si simtind cum creste dorinta in el .

— Inceteaza , gemu Kett . Imi alungi toate argumentele si-mi incetosezi mintea , si nu despre asta e vorba .(Se intrerupse si o saruta cu lacomie .) Oh , Isabelle , macar de-ai sti prin ce chinuri am trecut . Dorindu-te si stiind ca nu aveam dreptul a-ti cere nimic .

Inima ei era plina de cantec .Ce fericire ! O iubea , desi nu voia sa rosteasca de-a dreptul cuvintele . Cu siguranta il

va putea convinge sa spuna ca este de acord sa faca o incercare .

— Nu-mi pasa ce argumente ridici .(Se agata de el , obrajii ei incinsi atingandu-i asprimea barbiei nerase .) Te vreau si tu ma vrei si asta-i tot ce conteaza.

— Nu-i chiar atat de usor , Isabelle , o contrazise intr-un suspin gatuit . Vor fi regrete . Este ceva inevitabil, si atunci ma vei invinovati pentru nefericirea ta .

— Cum te-as putea invinovati pentru orice-ar fi sa fie ? (Nu pricepea , apoi nedumerirea i se preschimba in teama. Se departa de el cu un pas , astfel incat sa-l poata privi in ochi .) Nu pot intelege de ce eziti , decat daca...

Inghiti cu greu , inspira adanc , iar apoi intreba cu precautie , ca si cum de fapt n-ar fi vrut sa afle raspunsul :

— Exista altcineva ? Asta incerci sa-mi spui ?

Intr-o secunda fu iar in bratele lui , si el ii acoperea fata cu sarutari , inchizandu-i gura cu buzele sale , punand capat intrebarilor si temerilor ei . Bataile inimii i se accelerara cand buzele lui ii parasira gura si coborara spre gat , mangaietoare , intretinand focul cei alerga prin vene . Ii cuprinse in maini capul si-i indruma gura mai aproape de partile senzuale ale trupului ei dezgolit . Se simtea deja strabatuta de fiorul dureros al dorintei . Cand mainile lui incepura sa-i exploreze trupul , isi dadu seama ca nu-si mai putea controla senzatiile, si buzele iubite , care acum ii muscau lobul urechii , ii alungara orice urma de rezisten-ta .

— Femeie nebuna , ii sopti el la ureche . Ca si cum ar mai putea exista cineva, acum , cand te-am intalnit pe tine.

— Atunci de ce , Kett ? intreba chinuita de spaima . Ce rost are ezitarea , daca ceea ce vrem amandoi este sa fim impreuna ?

Fara a mai spune un cuvant , o lua de mana si o conduse spre iesirea din biblioteca apoi , de-a lungul coridorului, pana la scara . De acolo o duse in dormitorul sau de la primul etaj .

― Ne vom simti mai bine aici , spuse in soapta , inchizand usa in urma lui . De data aceasta iti voi arata cat de mult insemni de fapt pentru mine !

Statea tremurand in fata lui , in timp ce el incepu sa-i descheie nasturii bluzei de matase . La fiecare nasture desfacut se apleca si saruta pielea ce se oferea privirilor , dezgolita ; apoi , cu un gest nerabdator , elibera sanii din sutienul crem, decoltat , astfel incat ea ramase goala de la brau in sus . El saruta pe rand sfarcurile trandafirii , facandu-le sa se infioare sub atingerea lui .

Cand ea isi arcui trupul , apropiindu-se cat mai strans de el, Kett isi inalta capul, ii cauta buzele si o strivi la pieptul sau intr-o imbratisare patimasa . Fara ca gura lui sa se desparta de a ei , ii simti degetele pe fermoarul de la spate al fustei sale negre , si aceasta isi slabi stransoarea , alunecandu-i apoi pana la glezne .

Se departa de el , facu un pas spre a iesi din fusta cazuta pe pardoseala si , cu indemanare , isi scoase juponul . Ramase in picioare , in fata lui , fara nimic altceva decat niste minusculi chiloti albi brodati si un suras timid .

Cu lacomie , Kett o trase din nou in bratele sale .

― Dumnezeule , cat esti de frumoasa ! exclama intr-o soapta abia auzita . Iti dai seama de ceea ce-mi faci ?

Isabelle simti taria trupului sau apasandu-i coapsele .

― Imi faci si tu acelasi lucru , sopti ea fara a se simti rusinata . Numai ca nu-i tot atat de evident , atata tot .

Kett scoase un geamat usor , cateva clipe continua s-o tina strans lipita de el , apoi o ridica in brate si o purta

pana la pat . O aseza cu gingasie pe cuvertura dupa care , cu gesturi abile , incepu sa-si scoata hainele .

Ii urmarea cu privirea miscarile , simtind cum creste-n ea dorinta . Oare de ce se credea ca numai barbatii au asemenea senzatii coplesitoare legate de actul iubirii ? Sa fi fost ea anormala , daca dorea cu atata putere sa simta trupul lui Kett intr-al ei ? Sau in asta consta adevarata dragoste ?

Dezbracat , Kett urca in pat , alaturi de ea .

― Scoate-ti chilotii , ii ceru in soapta , tragand usor de elastic , apoi coborandu-i in lungul pulpelor si trecandu-i peste picioare . Asa , acum e mai bine , spuse aruncandu-i pe pardoseala .

― Esti a mea acum si te doresc ! spuse ragusit de dorinta cei alerga prin vintre .

Si puse peste trupul ei un picior barbatesc posesiv , in timp ce-si ingropa fata in parul ei , incepand sa-i mangaie corpul cu degetele calde si tremuratoare .

Sub atingerea lui se zvarcoli , simtindu-se ametita si cuprinsa de febra .

― Te iubesc , Kett , ingaima , in vreme ce mangaierile lui dadeau nastere in trupul ei unor valuri de senzatii careo facea sa doreasca in mod dureros eliberarea . Te vreau .

Dar Kett inca nu era gata . Inainte de a trai impreuna actul intim, mai avea sa-i ofere multe alte desfatari. Buzele lui se plimbara de-a lungul trupului ei , sarutand , masand cu limba , pentru a sfarsi prin a poposi pe sani . Cu gingasie linse si supse fiecare sfarc , pana cand ea se zvarcoli sub buzele lui si-l implora s-o ia . Ii raspunse continuand sa-i urmareasca linia trupului cu gura , sarutand-o atitator , muscand mai intai buricul , apoi curbura fiecarei coapse, pentru a se opri la radacina picioarelor lungi si netede , desfacute intr-o patimasa predare .

Kett reveni inapoi spre capul patului .

— Acum te voi patrunde , sopti , intorcand-o pe o parte , astfel incat se aflau fata-n fata . In felul acesta ii explica , va fi mai bine , greutatea mea nu te va incomoda , si vom putea privi unul in ochii celuilalt in timp ce vom face dragoste .

Isabelle nu era obisnuita cu o asemenea consideratie din partea unui iubit si , de obicei , isi tinea ochii inchisi. Acum , cand ii deschise intalni adancimile de cobalt ale ochilor partenerului sau si se simti cuprinsa de un val de euforie .

Kett nu-si lua ochii de la chipul Isabellei cand isi impinse barbatia intre coapsele ei cu blandete , cautand , urmarindu-i reactia daca , fara sa vrea , i-ar fi provocat durere . Era decis ca , de data aceasta, sa fie diferit de cum fusese prima oara . Atunci nerabdarea il facuse sa se grabeasca , sa nu tina seama de nevoile femeii inaintea propriilor sale cerinte .

Isabelle simti taria ce-o explora si-si desfacu coapsele spre a primi trupul ce cauta sa se infiga . Senzatia era tot atat de placuta ca si prima data , dar oarecum diferita , si , deja mai inainte ca el s-o fi patruns complet , simti fiorii ce anuntau placerea eliberarii complete orgasmul .

Kett incepu sa se miste continuu , infigandu-se in ea , intr-un ritm sustinut , si Isabelle se relaxa , lipita de el , lasandu-se in voia sentimentelor si senzatiilor trupului ei .

Cand sosi clipa , intensitatea orgasmului ii smulse un strigat inabusit de buzele lacome ale lui Kett , provocandu-i , la randul ei si acestuia dulcea eliberare .

Isabelle ramase culcata in bratele lui Kett si dormi, trezindu-se spre zori cu incantatoarea senzatie a bratelor lui inca inconjurandu-i trupul . Ii privi ochii inchisi apoi , tot somnoroasa , se cuibari mai aproape de el , apasandu-si

obrajii calzi pe perii negri de pe pieptul lui larg , si se lasa iar furata de somn .

Cand se trezi din nou si se uita la ceas era sapte si cinci minute , iar ea se afla singura in marele pat cu baldachin. Inima i se stranse de ingrijorare□oare plecase iarasi? Avea sa nu-l mai vada cateva zile ? Doar nu era adevarat /

Cobori din pat si se duse la fereastra , care dadea spre partea din spate a castelului . O miscare , jos , ii atrase privirea , si se apleca peste pervaz , tocmai cand Kett intra in raza ei vizuala , insotit de Jacques .

Fu cuprinsa de un val de usurare de o asemenea intensitate incat simti ca-si pierde puterile , si fu silita sa se sprijine de marginea ferestrei . Ce efect avea barbatul acesta asupra ei ! Se parea ca , atunci cand era vorba de el , ea nu mai era in stare sa-si controleze emotiile . Continua sa-l urmareasca din ochi pana cand cei doi pierira din vedere printre copaci . Abia atunci se departa de fereastra si reveni spre pat .

Privi in jos , la trupul ei gol . „Bine ca nu-i nimeni peaproape“, se gandi zambind , „ar putea avea un soc daca m-ar vedea plimbandu-ma asa.“Se intoarse si ochii ii cazura pe halatul de prosop alb , pus cu grija pe spatarul unui scaun . Fu strabatuta de un fior de duiosie □asadar, se gan-dise la dilema in care avea sa se afle . Cat de bine avea sa stie ca el tinea la ea indeajuns de mult pentru a se gandi la halat !...

Isi strecura bratele in manecele acestuia si-si lega larg cordonul in jurul mijlocului , indreptandu-se in lungul coridorului , catre camera de baie .Cand fu sub dus , cu apa calda curgand in cascada peste corp, inchise ochii si se lasa in voia placerii de a simti apa mangaindu-i pielea si de a-si aminti de bratele lui Kett cuprinzandu-i trupul . Minutele

se scurgeau si , pierduta in propria-i reverie , nu lua seama la zgomotul provocat de deshiderea usii baii .

— Asadar , aici erai ?

Tonul de tachinare al lui Kett o smulse din visare . Intoarse repede capul spre el , cu ochii mariti de mirare .

— Ce-ai zice daca-as veni si eu ?

Il privi prosteste , nefiind sigura ca vorbea serios .

— Ei ?

Sprincenele i se arcuiau deasupra ochilor albastri expresivi , iar mainile si le varase adanc in buzunarele pantalonilor sai din bumbac bej .

Se simti cuprinsa de rusine . Oare de ce , dupa cele traite impreuna ? Poate ca inca nu era sigura de cum trebuie sa se poarte cu el . Din fericire , parea mult mai relaxat decat noaptea trecuta , si acum se barberise proaspat si purta o camasa alba , parca abia venita de la spalatorie .

Isi dadu seama ca raspunsul nu-i mai era asteptat, caci Kett incepuse sa se dezbrace . Privi fascinata cum degetele lui indemanatice deschideau nasturii camasii , intre timp el neluindu-si ochii de pe fata ei .

— Sper ca apa e calda , zise el in gluma , cu o urma de veche aroganta , pe care ea ajunsese s-o indrageasca .

— Ai mai vrea sa fii langa mine daca ti-as spune ca nu-i? il necaji, stiind prea bine ca si dac-ar fi fost si rece ca gheata , el tot ar fi varit-o sub dus .

Isabelle nu avu la dispozitie decat cateva clipe pentru ai admira trunchiul musculos si neted inainte ca el sa intre langa ea ,sub dus, cuprinzandu-i in brate trupul ud. Ii simti degetele sensibile alunecand peste pielea ei matasoasa, apoi ridicandu-se si mangaindu-i suvitele de par ce i se lipeau , umede , de obraji .

— Ai un trup senzual , Isabelle , ii sopti langa ureche. Simte si tu ce efect are asupra mea .(Ii lua mana si i-o in-

druma in jos , de-a lungul trupului sau.) Uite , vezi cat de mult te astept ?

Senzatia penisului umflat sub degetele ei o excita, adaugandu-se dorintei care deja o ardea .

― Te doresc si eu , Kett . Intotdeauna te voi dori.

De data aceasta actul lor de dragoste fu altfel , mai senzual,intensificat de senzatia apei alunecand pe sfarcurile iritate de muscaturile excitante ale lui Kett . Atinsera orgasmul impreuna , si Isabelle se pomeni ca , odata cu eliberarea emotiilor inabusite pana atunci , scoase un geamat ragusit si sexy.

― Esti tot atat de galagioasa ca si mine , o tachina el , ajutand-o sa iasa de sub dus si luand un prosop pufos . Uite , lasa-ma pe mine .

― Ma rasfeti , chocoti Isabelle , nespus de fericita .

Se lasa in voia tratamentului la care Kett ii supunea trupul , stergandu-i-l cu apasari usoare , ca si cum ar fi fost facuta din portelan .

― Te asigur ca n-o sa ma sparg , il tachina cu blandete . Hai , lasa-ma sa termin eu , si vezi si de tine .

El era tot atat de putin dornic sa se opreasca, pe cat era ea sa-l lase sa se departeze , dar Isabelle isi dadea seama ca si el era ud si nu avea nici un chef sa-l faca sa raceasca .

Kett ii dadu prosopul , intinse mana sa ia altul si incepu sa se stearga frecandu-se viguros .

― Isabelle , vreau sa-ti fac o propunere .

Ea inceta sa se mai stearga si se uita la el cu teama .

― Ce fel de propunere ?

― Imbraca-te , o ruga zambind rautacios . Cu hainele pe noi ne putem concentra mai bine.Vom discuta problema in timp ce luam micul-dejun .

Sprancenele Isabellei se incruntara usor . Kett se apleca si-i saruta varful nasului .

— Nu fi atat de ingrijorata , va fi spre avantajul tau , iti fagaduiesc .Tu esti cel mai bun lucru care mi s-a intamplat in viata mea. Dar nu-mi pot lua mainile de pe tine , asa ca imbraca-te , femeie . (Trecand pe langa ea , o plesni in gluma peste fund .) Te astept jos , in sufragerie , in zece minute .

Ea incuvinta dand din cap , dar ramase cu ochii atintiti pe usa chiar si dupa ce o inchise in urma lui . Cine stie ce plan mai avea acum in minte ? Si cum va afecta pe ea si pe Delphine ?...Delphine ! Simti un junghi in inima . Isi lua privirile de la usa , atarna cu grija prosoapele astfel incat sa se poata usca , apoi ridica halatul de pe pardoseala pe care cazuse . Cat de dor ii era de sporavaiala fiicei sale ! Trebuia sa se duca acasa cat mai curand , s-o vada . De indata ce Kett ii va spune ca pleaca in Scotia , ea se va intoarce acasa . Acum isi dadea seama ca , fara el , nu putea sa locuiasca la castel , asa ca mai bine era sa fie acasa, impreuna cu copilul ei .

♥♥♥♥♥

— Prin urmare , ce parere ai , Isabelle ?

Ii asteptarea raspunsului, Kett se lasa pe spatarul scaunului, straduindu-se din rasputeri sa nu para prea incantat de el insusi .

— Nu stiu ce sa spun .(Abia isi putea stapani recunostinta , si-i venea sa planga.) Este cu totul altceva decat ceea ce credeam ca ai de gand .

— Dar , totusi , esti multumita ? (Se apleca spre ea , glasul capatandu-i acum o nota de ingrijorare .) Mi-am zis ca

asta-i ceea ce tu si tatal tau va doreati . Pentru el , o sansa de a-si vedea colinele inainte de a fi prea tarziu , iar pentru tine, posibilitatea de a vedea ceva din tara care, in definitiv este in parte patria ta. (Inalta din umeri cu nonsalanta si adauga :) Oricum , saptamana viitoare va trebui sa ma intorc in Scotia . Mi s-a parut c-ar fi un bun pretesc de a ma achita de cateva obligatii . Si , continua zambind , Del-phine se simte bine acolo , asa ca nu vei avea nici o proble-ma . Daca sederea voastra s-ar prelungi ceva mai mult, am putea s-o inscriem la o scoala locala . Ei ? Ce spui ?

Ce putea sa spuna ? Kett facea totul ca sa-i fie pe plac . Tinea la ea , dar nu numai atat , ci avea grija de toti de Delphine si de tatal ei . Inghiti nodul care pe neasteptate i se pusese in gat .

― Iti sunt foarte recunoscatoare pentru sansa de a implini cea mai fierbinte dorinta a tatei . El nu...nu mai are multi ani de trait .

―Prostii , Isabelle , nu-i nevoie de nici o recunostinta. (Se apleca spre ea si , luandu-i mana , adauga :) Este cel mai mic lucru pe care-l pot face . Voi alcatuiati o familie mai inainte de a fi existat relatia dintre noi . Numai ca, pana acum , am fost prea incapatanat pentru a intelege acest lucru .

Il privi , incapabila sa mai spuna ceva .

― Te voi conduce acasa si vei putea sa-ti faci toate pregatirile . Iti ajung sapte zile ? Peste doua saptamani va trebui , realmente , sa fiu inapoi in Scotia .

― Voi avea timp indeajuns . Dar mai e ceva , Kett .

― Da , draga ? Nu ma privi atat de ingrijorata , spune-mi ce te framanta .

― Nu stiu cum sa-ti explic .(Trase adanc aer in piept si continua repede :) Tata este inca putin cam demodat...vezi

tu , isi face griji in legatura cu mine . Nu cred c-ar fi de acord ca noi doi sa... ei bine , sa impartim acelasi dormitor, daca-ntelegi ce vreau sa spun . S-ar gandi cu teama sa nu ajung intr-o situatie asemanatoare cu cea de altadata , cu Delphine .

Pentru cateva clipe , pe fata lui se asternu o expresie indescifrabila , care apoi se sterse , fiind inlocuita de un zambet bland .

— Ti-am mai spus ca , in problema aceasta , nu trebuie sa-ti faci nici o grija .

— Stiu ca mi-ai spus , dar...

El ridica o mana , protestand :

— Destul cu asta . Iti respect dorintele , tot atat cat te respect si pe tine si , de fapt , nici nu am intentia sa locuim in aceeasi camera .

— Oh !

— Nu din motivele la care te gandesti, Isabelle , si nimic nu mi-ar placea mai mult. Dar , intelegi , este bine sa tinem seama de restul familiei . Ca si de personal . Cred c-ar fi mai corect sa ramanem asa cum suntem foarte buni prieteni din toate punctele de vedere. Prilejuri de a fi impreuna vor exista, nu te teme. In felul acesta va fi mai usor daca ...ei bine , daca vei intalni pe altcineva si vei vrea sa-ti faci o noua viata .

Isabelle se ridica brusc in picioare, rasturnand scaunul pe care statea .

— Cum poti spune asa ceva ?

Simtea in fundul gatului gustul lacrimilor si stia ca nu va dura mult pana cand nu si le va putea inghiti. O cuprindea panica . Cum era cu putinta macar sa gandeasca un lucru ca acesta, dupa ce trupurile lor isi facusera asemenea fagaduinte ?!

— Imi pare rau , Isabelle , zise el ridicandu-se in picioare si incercand sa cuprinda in brate trupul rigid ce i se impotrivea . Nu vreau sa fiu crud , dar noi doi am incheiat un pact...

— Poate l-ai incheiat tu , in mod sigur nu si eu .

Aprope se ineca de furie si disperare , dar continua :

— Eu nu ma culc cu cine se nimereste ! Pe tine te iubesc, nu vreau pe nimeni altcineva .

Se ghemui in bratele lui , lasandu-l sa-i mangaie ceafa si umerii , si el nu inceta sa-i sopteasca la ureche cuvinte de consolare . Dar nu erau cele pe care dorea ea sa le auda.

Kett refuza sa rosteasca acele doua cuvinte atat de simple □ „ TE IUBESC “□ , desi Isabelle era convinsa ca ar fi exprimat adevarul .

Capitolul 8

In timp ce se plimbau pe domeniile conacului Dungarin, Isabelle isi petrecu bratul pe sub cel al lui Kett .

― Sunt atat de bucuroasa ca ne-am hotarat sa ne intoarcem aici impreuna cu tine , Kett . Ultimele cinci saptamani au fost ca un tonic pentru tata. Nu-mi vine sa cred ce bine arata .

― Intotdeauna implinirea celei mai mari dorinte este un tonic .

― Nu minimaliza lucrurile , Kett . Daca n-ai fi fost tu, niciodata n-ar fi avut norocul sa-si revada colinele .

O conduse pe langa un sir de ghivece de flori asezate cu fundu-n sus si abia pe urma replica pe un ton schimbat :

― Trebuie sa fiu de acord ca , in ceea ce priveste , aerul de aici are , in mod evident , puteri curative. Este realmente un alt om decat cel pe care l-am cunoscut la Ille-et-Vilaine . De fapt...(se intrerupse brusc , apoi adauga :)cred ca ar trebui sa-si traiasca aici anii pe care-i mai are .

Isabelle se opri in loc , isi desprinse bratul de al lui si se rasuci sa-l priveasca in fata .

― Asa ceva ar fi imposibil , Kett . As prefera sa nu glumesti in legatura cu asta .

Umerii puternici de sub haina simpla , bleumarin , se ridicara usor .

— Si de ce as glumi , femeie ? Uita-te la mine , arat eu de parca as glumi ?

Il privi incruntata , scutura din cap si-si relua mersul .

— Credeam c-ai inteles . Nu pot primi pomana de la nimeni , cu atat mai putin de la tine .

— Cine-a spus ceva despre vreo pomana ? Si cum ramane cu timpul petrecut de noi la Neufchatel ? Ai uitat chiar atat de repede ? Pe-atunci n-ai fi fost atat de mandra incat sa nu-mi primesti ajutorul .

Ii sesiza tonul usor ironic si , aruncandu-i o privire piezisa , replica :

— Bineinteles ca n-am uitat , dar acolo era altceva .

Participam la lucrarile de renovare si, in afara de asta, scolarizarea lui Delphine constituia un gest al tau fata de copilul fratelui , gest pe care-l puteam accepta .

— Nu esti obligata , Isabelle , sa gasesti justificari pentru actiunile mele . Asta-i treaba mea . Nu am nevoie de nimic in schimb . Rascumpar raul pe care ti l-a facut Stuart , sau cel putin , in ceea ce o priveste pe Delphine .

O apuca de brat silind-o sa se opreasca , si continua :

— Orice altceva , intre tine si mine , este doar ceva spontan .

Incordarea ii disparu si se rezema de el , odihnindu-si capul pe pieptul lui .

— Imi pare rau , Kett , stiu ca sunt mereu in defensiva, dar am ajuns sa ma obisnuiesc sa fiu asa , deoarece eram numai noi doua . Adevarul este , adaugand oftand , ca mi-e putin teama s-o impart cu altcineva. Sunt atat de obisnuita sa iau asupra-mi intreaga raspundere a cresterii ei !E mult timp de cand sunt un parinte singur . Chiar si cand traia Stuart, tot pe umerii mei era lasata toata responsabilitatea.

— Acum ma ai pe mine , sa te ajut .(Isi petrecu usor degetele prin parul de aur stralucitor , incercand sa imblan-

zeasca suvitele rebele .) Noi , cei din Dungarin , suntem radacinile ei . Simt puternic nevoia de a da un ajutor .

Isabelle isi inalta capul si se uita in sus la el . Si cand colturile gurii lui se ridicara si ochii i se luminara , se minuna cat de prietenos parea acum . „ Da “, constata in gand , „ pentru moment tigrul e imblanzit “.

― Stiind cam cum te simti , am sa-ti fac o propunere .

Ea se opri in loc , se intoarse spre el si-i inconjura mijlocul cu bratele .

― Esti un om absolut surprinzator , Kett . Cu totul diferit de cel pe care l-am cunoscut inainte .

Kett ii ridica barbia si-i saruta varful nasului , ignorandu-i comentariile .

― Stii despre ce-i vorba ?

― As vrea sa aud .

― Iata. Intotdeauna am avut de gand sa scriu o istorie a familiei . Sa inregistrez anii petrecuti aici ,sub acest acoperis , ca si pe cei de la *Chateau du Fresles*, acum ca am descoperit legaturile noastre din Franta .

Pastrandu-si o mana in jurul mijlocului sau , isi intoarse ochii de la el , spre a putea cuprinde cu privirea splendidele coline acoperite de muschi , ce pareau ca se inalta din taramuri necunoscute departe , in zari . Ce pasnice erau aceste meleaguri , cat de umila o facea sa se simta , stiindu-se o particica din ele ! Cu chipul devenit grav , isi exprima aprobarea :

― Cred ca este o idee minunata . Iti doresc mult succes.

― Noua , o corecta el . Intentionez sa participi si tu .

Genele lungi clipira repede .

― Nu vad cum as putea , de vreme ce in scurt timp ma voi inapoia in Franta . In definitiv , Kett , nu pot ramane aici la nesfarsit .

— Dar nu-ntelegi ,... Isabelle ! exclama el prinzandu-i umarul si rasucind-o astfel incat s-o cuprinda din nou in brate . Vreau sa ma ajuti s-o scriu . Putem efectua cercetarile impreuna , asta daca n-ai nimic impotriva , si poti dactilografia insemnarile, astfel incat sa le pastram in ordinea corecta .

— Dar eu sunt desenatoare , nu scriitoare .

— Spune ca esti de acord , iubito . La urma urmei , ii va fi de folos si Delphinei .(Descrise cu mana un gest larg ce cuprindea conacul si terenurile inconjuratoare si adauga :)

— Toate acestea fac parte atat din trecutul cat si din viitorul ei .

— Esti un om ciudat , Kett . La un moment dat nu vrei sa fii legat de noi , si in clipa imediat urmatoare incerci sa ne retii aici .(Schita o grimasa .) Nu stiu daca totusi as fi de mare ajutor .

— Sunt sigur ca vei fi .

Se stramba la el .

— Inca n-ai vazut felul in care scriu eu la masina. Nu era unul din cele mai reusite talente ale mele, la scoala .Imi amintesc , vag , doar elementele de baza .

— Asadar , ma vei ajuta ?

— O sa-ncerc .

— Splendid ! Cea mai mare parte din lucrare ti-o pot dicta , asa incat iti va fi mai usor , nefiind nevoita sa-mi descifrezi scrisul .

— Te previn ca n-am cine stie ce viteza .

— Viteza nu este esentiala . La inceput, munca va consta mai ales in cercetare .

O trase mai aproape de el , aplecandu-se s-o sarute .

Ea se zbatu , incercand sa se departeze .

— Ne poate vedea cineva .

— Si cui ii pasa ?

— Tie , nu-ti amintesti ?

— Hm . Ei , bine , si cum spunem : tu ma ajuti cu cartea, iar eu iti platesc munca , plus intretinerea . Ce zici ?

— N-ar fi cinstit .

— Foarte bine .(Isi retrase o mana si-si freca ganditor barbia .) Atunci ce-ai spune de intretinere plus 150 de lire pe saptamana ? Asta cum iti suna ?

— Nu ma plangeam . Dimpotriva , cred ca esti mult prea generos .

El inalta din umeri .

— Nu pricep de unde o mai scoti si pe-asta . In definitiv, Delphine , cand va implini varsta cuvenita , urmeaza sa mosteneasca o apreciabila suma de bani , sau ai uitat ce mi-ai spus la inceput ? Macar in felul acesta o vei ajuta sa inteleaga ce anume i-a lasat tatal ei .

Isabelle simti binecunoscutul nod in gat . Stia ca era o amabilitate din partea lui . Se straduia sa rascumpere felul in care se purtase la inceput cu ele amandoua , si asta o in-duiosa profund . Chiar daca nu l-ar fi iubit , gestul lui tot i s-ar fi parut frumos . Chiar daca nu l-ar fi iubit , gestul lui tot i s-ar fi parut frumos . Faptul ca tinea atat de mult la el inlesnea luarea unei decizii . Singurul necaz era ca , pe ma-sura ce deveneau mai apropiati , ii era tot mai greu sa se gandeasca la ziua in care totusi va trebui sa plece . Isi facu siesi o promisiune : sa reuseasca in vreun fel sa-l convinga sa-si schimbe intentiile in legatura cu luarea unei obligatii . Poate ca atunci cand va descoperi ca lucrurile nu sunt asa cum se temea el , se va impaca mai bine cu aceasta idee. Ea nu mai avea nevoie de casatorie . I-ar fi de ajuns doar sa poata trai impreuna in vazul lumii . Si avea la indemana sansa pe care si-o dorea : el ii oferea prilejul de a locui aco-lo unde tatal ei se simtea cel mai fericit si unde era cel mai

probabil ca ea insasi si fiica ei sa-si gaseasca un rost in viitor .

― Mi-ar placea sa fiu inclusa in planurile tale de cercetare declara in cele din urma , adaugand : Te voi ajuta pe cat imi va sta in putere .

Ochii intunecati de sub pleoapele coborate se luminara, recapatandu-si adevarata lor nuanta albastruie .

― Nu vei regreta , sopti , gura lui sarutandu-i obrazul , apoi buzele .

De data aceasta ea nu protesta . Daca lui nu-i pasa ca i-ar vedea cineva , pentru ce i-ar pasa ei? Il saruta la randu-i cu lacomie , deschizand gura cand limba lui i-o explora cu gingasie , si simtind taria dintilor lui apasandu-i buzele. Intr-un tarziu se departa de el , desi dorea sa mai ramana, si-i citi in ochi regretul .

― Ar trebui sa ne intoarcem , ii spuse , incercand sa ignore mesajul pe care trupul lui i-l si daduse .

― Foarte bine , conveni Kett , oftand din greu si luand-o de brat . Dar deseara vom incheia aceasta discutie . De acord ?

― De acord .(Si , zambindu-i strengareste , adauga :)

― La tine , sau la mine in camera ?

Facura drumul inapoi in tacere , fiecare absorbit in propriile-i ganduri . In apropierea casei o vazura pe Delphine alergand fericita pe pajiste , sub ochii grijulii ai bunicului ei , care se odihnea intr-un fotoliu instalat la umbra unui urias sicomor .

In timp ce mergeau , Isabelle arunca o privire furisa spre profilul lui Kett , admirand trasaturile fin cizelate , barbia ferma si bogatia parului negru . Avea o infatisare atat de hotarata , isi spuse induiosata , incat cu usurinta ar fi putut castiga titlu de „barbatul cu cele mai multe sanse sa castige“.

— Cum va primi restul familiei stirea despre prelungirea vizitei noastre ?

Isi apleca spre ea capul , zambindu-i .

— Cred ca vor fi incantati . Dar nu m-as sinchisi prea tare daca n-ar fi .

— Si ce-o sa fie cand vor afla de castel ? Nu vor fi si ei tot atat de emotionati ca si tine ?

El isi tuguie buzele .

— Ma indoiesc ca i-ar interesa cat de cat , doar daca nu vor intrevedea posibilitatea de a se duce sa-si petreaca o vacanta acolo .

Remarcandu-i expresia severa , il intreba :

— Nu esti putin prea dur ? Au fost draguti cu mine pe vremea cand tu...(Dupa o ezitare , incheie :) Cand tu ai plecat cu atata graba , fara un cuvant .

— Toate acestea s-au intamplat demult , Isabelle . Nu le poti uita ? In afara de aceasta , eu imi cunosc mai bine decat tine familia . S-ar putea ca Sadie sa aiba un suflet bun si , desigur, imi iubesc fratii, dar ei nu prea depun eforturi pentru a face sa mearga bine treburile . In cea mai mare parte , conducerea afacerilor familiei este lasata in seama mea . Ah ! daca nu ma-nsel , uite ca dragalasa ta fiica iti vine in intampinare .

— Maman , te-am cautat , dar n-am reusit sa te gasesc . (Fetita se repezi spre Isabelle , agatandu-i-se de picioare .) Russell zicea ca nu vom ramane mult timp aici . Ca vom pleca in curand .

Mai inainte ca Isabelle sa poata raspunde , Kett interveni :

— Atunci o sa aiba o surpriza , cand va descoperi ca vei sta alaturi de el la scoala , nu-i asa ?

Ochii mari si albastri , atat de asemanatori cu ai lui Kett insusi , stralucira .

— Si chiar voi merge la o scoala noua , *oncle* Kett ? (Si revenind la mama ei , ceru o confirmare :) Adevarat , *maman* ? Ii pot spune lui *grand-pere* ?

— *Une minute , mon enfante .* Cate o intrebare pe rand . In legatura cu scoala nu sunt sigura , si poate ca n-ar fi bine sa-l deranjezi pe *grand-pere* cand doarme .

— Era treaz , *maman .* Mi-a promis ca ma ajuta sa gasesc *la chatte .*

La simpla mentionare a cuvantului „ pisica “ Isabelle deveni nervoasa .

— Bunicul este prea batran si obosit pentru a alerga dupa...dupa animale , reusi sa-si incheie fraza . Doar nu-l vei obliga sa-si respecte o asemenea fagaduiala . Ti-o interzic .

Copila isi tugui buzele . Isabelle se uita la mutra ei imbufnata, Russel incepea s-o invete cateva dintre figurile lui.

— Delphine , *est-ce que tu comprends ?*

Buza fetitei tremura, si raspunsul fu dat cu glas nesigur:

— Da , *maman .*

— Oare nu esti prea aspra cu copilul ? intreba Kett pe un ton calm , dar cu o expresie ironica. Dupa mintea ei , temerile tale nu sunt rationale . Cum te poti astepta sa inteleaga ? Cat despre tatal tau , adauga arunca o privire spre batranul adormit , nu mi-l pot inchipui dandu-si acordul pentru ceva la care nu s-ar simti in stare sa fac fata .

— Ai dreptate , fara indoiala . (Ofta si-i intinse fetitei mana.) Mamei ii pare rau , micuta mea . Poate daca mi-as intelege eu insami temerile ti le-as explica si tie .

Delphine o lua de mana si isi ridica spre ea fetisoara zambitoare .

— Destul cu atata discutie in jurul pisicii , spuse Kett. Vino , Isabelle , hai sa mergem acasa si sa incepem sa

pregatim lucrarile de care vom avea nevoie pentru lucrarea noastra.(Coborandu-si privirea spre capusorul ce salta alaturi de mama sa , adauga :) Oare ar vrea Delphine sa-i transmita matusii Sadie un mesaj de oameni mari ?

― Da , te rog ! se invoi fetita , incantata .

― Spune-i ca unchiul Kett ar dori sa discute cu ea in birou , peste aproximativ un sfer de ora . Poti tine minte toate astea ?

― Sigur ca pot , prostutule .

― Delphine !

― Las-o-n pace , spuse Kett , in timp ce micuta se indeparta fericita in directia bucatariei . Nevinovatia ei este invioratoare . Hai sa mergem si noi s-o asteptam pe Sadie . Vreau s-o informez ca vei ramane aici o vreme, astfel incat sa poata aranja cu scoala din sat in ceea ce-o priveste pe Delphine .

♥♥♥♥♥

Nici unul dintre membrii familiei nu manifesta vreun cat de mic semn de surprindere cand Kett le anunta prelungirea sederii Isabellei . „Probabil sunt obisnuiti cu purtarile lui excentrice“, isi explica ea in gand , simtindu-se totusi oarecum data la o parte .

Erau cu totii amabilitatea intruchipata , si nu aratau nici o dusmanie fata de faptul ca infatisarea Delphinei o apropia atat de mult de Frazeri , in timp ce pe zi ce trecea , Russell semana tot mai mult cu Sadie .

Cu trecerea lunilor , Douglas devenea tot mai fragil, dar fericirea lui de a se afla din nou in mult-iubita-i Scotie era nemarginita .

— Esti fericit , *papa* ?il intreba Isabelle intr-o dimineata cand tatal ei parea mai palid decat de obicei .

— Oh ! da , draga mea . Nu trebuie sa-ti framanti capusorul tau dragalas cu griji in legatura cu mine . Sunt fericit ca respir aerul de pe colinele natale , in plamanii mei obositi . Doar ca imbatranesc , asta-i tot . Batranul tau tata va fi mereu recunoscator pentru sansa pe care mi-ai dat-o , fetita mea . Aceea de a veni acasa.

Isabelle ingenunche langa fotoliul lui si-si puse capul pe genunchii ososi .

— N-a fost un sacrificiu , *papa .(* Si cu un suspin adauga :)

— Pe barbatul acesta il iubesc . Doresc si eu , tot atat de mult ca si tine , sa fiu aici .

— Dar el te iubeste , fetito ? Va avea grija de tine cand eu nu voi mai fi ?

— Pai nu face el asta deja , *papa* ? Nu ma tem ca n-ar avea grija si in viitor.

Chipul lui zbarcit se linisti . In ochii obositi straluci speranta .

— Asadar va veti casatori , fata mea ? Asta l-ar face foarte fericit pe un om batran .

Luandu-i mana , i-o apasa tare pe pledul ce-i acoperea picioarele , adaugand :

— Dar asa si meriti. Intotdeauna ai fost o fiica ascultatoare si o mama iubitoare . Iti trebuie un barbat la care sa tii , iar Delphine are nevoie de un tata . Cine ar fi mai nimerit decat fratele tatalui ei ? Oh , da ! ati fi o pereche buna .

Isabelle il lasa sa vorbeasca in continuare vrute si nevrut. Nu avea inima sa-i spuna ca , deocamdata , nu exista nici o sansa de casatorie . Lasa-l sa creada in continuare ca asa

ceva avea sa se intample , nu facea rau nimanui . Cine stie la ce putea duce dorinta din mintea lui ?

♥♥♥♥♥

In dimineata zilei urmatoare , Douglas Erskine nu coborа la micul-dejun , Isabelle se uita la ceas , era aproape noua . „ Foarte neobisnuit din partea tatei “. Gandi cu teama . Dar ,cine stie, deoarece era sfarsit de saptamana, poate se hotarase sa-si prelungeasca odihna in pat , inainte ca Delphine sa-l tarasca dupa ea prin gradina .

Ii adresa fetitei un zambet dragostos si o intrebare :

— Mai vrei paine prajita cu miere , iubita mea ?

Capsorul brun aproba cu entuziasm .

— Da ,te rog, *maman* .(Si ridicand doua degete , preciza:) Inca doua felii .

— Cred ca numai una , draga mea. Ai mancat deja mult mai multe decat de obicei .

Aproape fara a fi atenta la ce facea , unse cu miere o felie de paine neagra prajita , gandindu-se mereu la schimbarea de obicei a tatalui sau . Continua sa fie nelinistita . Batranului ii displacea sa zaca in pat mai mult decat era necesar , mai ales in ultimele zile , de cand nu mai dormea bine . „ Ii mai las un ragaz de un sfert de ora , apoi ii voi duce o tava sus “, se hotara , deja temandu-se de ce ar putea gasi .

— Hello , unchiule Kett ! (Buzele manjite de miere ale Delphinei se desfacura intr-un larg zambet de incantare :) Am mancat aproape toata mierea , asa ca lui Russell nu-i va mai ramane nimic .

— In cazul acesta va fi dezamagit , replica Kett ciufulind cu drag capsorul brun , cand fetita trecu pe langa scaunul lui .

Apoi se uita la Isabelle .

— Care-i cauza incruntarii ? (Isi lasa ziarul pe masa si , ducandu-se la bufet , se servi cu un peste afumat :) Unde-s toti ceilalti , in dimineata asta ? Sau am intarziat eu foarte mult ?

Isabelle scutura din cap .

— N-ai intarziat fata de alte dati . Numai ca-n dimineata aceasta se pare ca nimeni nu vrea sa se scoale .

Facu o scurta pauza si isi musca buzele , ezitand , apoi adauga :

— Asta se refera si la tata . Sunt ingrijorata din cauza lui , Kett . Niciodata nu sare peste mese si , dupa cum vezi , inca n-a coborat .

Cu o expresie ganditoare, Kett isi puse farfuria pe masa

— De ce s nu dau o fuga sus , sa vad ce face batranul ? Poate ca-n dimineata asta i-ar placea sa i se serveasca micul-dejun la pat .

Isabelle il invalui intr-o privire plina de recunostinta .

— Ai vrea sa faci asta , Kett ? Ti-as fi foarte recunoscatoare .(Se ridica si puse pe o tava o portocala , cafea si paine prajita :) Stand in pat nu va manca mai mult de atat, explica dandu-i lui Kett tava. Sa nu te mire daca va refuza totul . S-ar putea sa insiste sa coboare , mai ales ca a dormit mai mult decat de obicei .

Kett ii adresa un zambet linistitor .

— Nimic din ce va spune batranul Douglas nu ma va mira si nici nu ma va jigni . Este un om asa cum imi place mie .

„ Intr-unele privinte chiar este “, conveni ea in gand, asteptandu-l sa iasa din camera , pentru ca doar pe urma sa

se aseze din nou pe scaun . Sub o infatisare aspra , amandoi aveau o inima duioasa desi , in ceea cel privea pe Kett, abia acum incepea sa descopere acest lucru .

Ii era recunoscatoare lui Kett pentru faptul ca urcase la batran in locul ei. El ii cunostea starea de continua ingrijorare, datorata temerii de ce-ar putea gasi intr-o buna dimiNeata , tinand seama de precara stare de sanatate a lui .

Dupa euforia de a se fi intors acasa , in mult-iubita lui Scotie , sanatatea i se subrezise si , desi nu era mai proasta, in mod cert nici mai buna nu era .

― Acum am terminat , *maman !*(Strigatul prin care Delphine ii atragea atentia o facu sa tresara , readucand-o in prezent .) Ma pot duce sa ma joc cu Russell ? Mi-a fagaduit sa-mi arate unde se gasesc castane porcesti .

― Nu inca , poate nu s-a sculat. L-am vazut trecand pe langa fereastra , si s-a strambat la mine , uite-asa .

Trecu imediat la o demonstratie , tragandu-se de obraji si dezgolindu-si dintii .

„ Asta seamana a Russell “, isi spuse Isabelle destul de necajita . Apoi i se adresa fetitei :

― Ajunge , iti multumesc . Daca vantul se potoleste poti ramane imbracata asa cum esti . Urca la etaj fara sa faci zgomot si ia-ti haina ; pe urma te poti duce sa-l gasesti pe Russell in gradina .

―Multumesc , *maman* , ingaima micuta la repezeala , dandu-se grabita jos de pe scaun .

Isabelle o urmari cu privirea cum iese din camera topaind fericita , apoi gandurile i se indreptara din nou catre tatal ei . Ce-l retinea atat de mult pe Kett ? Pana acum ar fi trebuit sa se fi intors . „ Ma duc sa vad “, decise ea , pornind cu pasi hotarati spre usa .

Era la jumatatea scarii cand Kett isi facu aparitia in capatul de sus si incepu sa coboare . O scurta privire spre

chipul lui grav fu de ajuns pentru a-i face inima sa-i bata nebuneste .

— Ce este ? il intreba soptit . Este bolnav ? Trebuie sa-mi spui .

Kett isi continua coborarea cate trei trepte deodata , o lua in brate si o conduse pana la picioarele scarii . Nu incerca sa-i explice decat cand ajunse cu bine inapoi, in sufragerie .

— Nu sunt sigur ce nu-i in ordine cu tatal tau , Isabelle, dar mi se pare evident ca este foarte bolnav .

— Oh , nu! exclama ea , ducandu-si mana la gura si infigandu-si dintii in degete spre a-si opri tipatul gata sa-i izbucneasca .

— Ei , hai , Isabelle □ o dojeni Kett □ stiai ca sanatatea lui este subreda .

— Dar ai fi putut sa ne cheme , sa ne spuna ca nu se simte asa bine . Trebuiesa urc la el .

— Stapaneste-te , Isabelle . Daca te duci la el aratand in halul acesta nu vei fi de nici un ajutor .(Cu o expresie grava , dar pe un ton bland , adauga :)Ii voi telefona doctorului .

Ea suspina :

— Inchipuie-ti...inchipuie-ti ca...

— Nu-ti mai inchipui tot ce-i mai rau , ma auzi ?

Fara o vorba , facu semn din cap ca „da“.

— Bine . Acum du-te sus . Voi urca si eu cand voi afla la ce ora vine doctorul .

— Inteleg ca nu vrea sa ia nici o gustare de dimineata ?

Kett ezita , intrebandu-se cat anume putea sa-i spuna .

— A refuzat orice , chiar si o ceasca de ceai . Zice ca mai toata noaptea n-a reusit sa doarma din cauza durerilor de stomac si greturilor .

— Oh , Kett ! De ce nu ne-a dat de stire ? L-am fi putut ajuta , in loc sa-l lasam sa sufere intreaga noapte .

— Este un batran incapatanat , Isabelle . Ar trebui sa stii asta mai ine decat oricine . Nu voia sa te ingrijoreze, si nici sa starneasca agitatie . Iti spun toate acestea mai mult pentru ca nu vreau sa ai un soc cand il vei vedea .(Ii prinse umerii , obligand-o sa se uite la el.) Ten i-a capatat o nuanta palid-cenusie , si ochii ii sunt lipsiti de stralucire . A mai fost asa si alta data ? Sa zicem cand uita sa-si ia table-tele pentru diabet ?

— Nu chiar asa , dupa cate-mi amintesc .(Teama ii mari ochii .) Nu-i un om necugetat , departe de asa ceva . Stie ca daca nu le-ar lua , consecintele ar fi grave .

— Atunci trebuie sa fie altceva . Poate vreun virus . Doc-torul va sti . Acum , du-te sus □ adauga departand-o usor de el . Si te rog , Isabelle , fii zambitoare .

Ea incerca sa surada , dar colturile gurii ii tremurau in mod periculos .

— Bravo , esti o fata cuminte. Vin si eu sus intr-un minut

Iesi din camera in urma lui Kett , apoi se despartira , el indreptandu-se spre telefonul din holul de intrare , iar ea pornind spre scara. Isabelle ajunse pe palier si coti la stan-ga , cand Delphine veni in goana spre ea dinspre dormitor.

— Mi-am luat haina , *maman* ! ciripi , cu glasul suptiat de emotie si cu doua butoniere incheiate anapoda . Acum pot iesi la joaca ?

Prada panicii ce-o cuprinsese , Isabelle uitase cu totul de copil .

— Daca promiti ca nu te indepartezi prea mult de casa, incuviinta ea, descheindu-i si potrivindu-i hainuta albastra in timp ce-i vorbea . Esti gata , draga . Tine minte ce ti-am spus .

— Da , *maman* ! fagadui , si o zbughi de indata ce mama isi ridica mana de pe umarul ei .

„Sper c-am luat decizia corecta“, isi zise-n gand Isabelle cu oarecare indoiala , privind n urma micutei ce se departa in goana . Fara sa vrea , ingrijorarea in legatura cu tatal ei ii napadi gandurile si , cu o ridicare din umeri resemnata , se intoarse , indreptandu-se cu pas hotarat spre dormitorul batranului . Asa cum stateau lucrurile , nu prea avea de ales .

Capitolul 9

Douglas statea in pat , sprijinit pe cateva perne, si primul gand al Isabellei fu ca niciodata nu i se paruse atat de batran . Pielea ii era ca un pergament intins peste oasele pometilor , aproape vizibile sub ea , iar ochii isi pierdusera stralucirea . Cum putuse sa decada fizic atat de mult intr-o singura noapte ?

─ Hello , *papa* !

Strabatu camera in fuga, ingenunche langa pat si lua una dintre mainile ce strangeau convulsiv cuvertura .

─ Dupa cate aud , te simti prost ?

─ Doar ceva ce-am mancat si nu mi-a priit , fetito . In timp ce vorbea se straduia sa se salte in capul oaselor , dar Isabelle il sprijini cu blandete din nou pe perne .

─ Nu , *papa* , stai asa cum esti . Oh , *papa !...*

Glasul i se franse intr-un hohot de plans , si durerea ingusta ochii batrani ai bolnavului .

─ Nu , fetito , sa nu-ti faci griji in legatura cu mine . O sa ma insanatosesc foarte curand, asteapta numai si ai sa vezi

─ Pentru ce nu mi-ai spus ca nu ti-e bine ? (Glasul ei era o soapta . Se apleca spre el si cu un gest plin de dragoste ridica suvitele de par alb de pe fruntea ridata .) Sa nu ma parasesti , *papa* . M-auzi ? In afara de Delphine nu am pe nimeni , si amandoua avem nevoie de tine .

─ Oh , da . Nu fi prostuta , fata mea . Acum il ai pe Kett pentru a-ti purta de grija , fi cuminte . (Mana ii aluneca peste pled si o cuprinse pe-a ei .) Deocamdata , batranul

Douglas n-are de gand sa plece nicaieri , asa ca nu te mai necaji atat .

― Kett tocmai il suna pe medic , *papa* . Ar trebui sa-ti dea ceva care sa-ti aline durerile .

― Asta-i bine , fata mea , e bine . Acum cred ca ma voi odihni putin , pana vine doctorul .

Cu inima stransa de spaima , Isabelle se uita cum pleoapele ca de ceara se inchideau peste ochii adanciti in orbite. Mana ingalbenita zacea acum vlaguita peste a ei , si tot ce putea ea face era sa i-o lase asa , spre a nu-l trezi . Oricare i-ar fi fost suferinta, stia ca era grava, si asta o speria cumplit .

Indeparta totusi usor mana batranului de pe a sa si o adaposti sub cuvertura , apoi se ridica in picioare . In aceeasi clipa simti o atingere usoara pe umar si auzi glasul lui Kett soptindu-i la ureche :

― Am sunat la cabinetul medicului . Doctorul Eastwick va fi aici cam intr-o ora .

Isabelle intoarse epre el o privire recunoscatoare. Fusese atat de absorbita in gandurile sale incat nici nu-l auzise intrand in camera .

― Acum doarme , il informa in soapta . N-ar fi mai bine sa coboram la parter ?

Kett incuvinta printr-o inclinare a capului , lua tava neatinsa si parasi incaperea in urma Isabellei .

Cand se departa indeajuns cat sa nu poata fi auziti , ea se intoarse din nou spre el.

― I-ai spus ca-i urgent ? Mi-as fi inchipuit ca se va grabi sa vina in mai putin de o ora .

― Nu-i bine sa intram in panica , replica el cu fermitate. I-am explicat simptomele tatalui tau , si doctorul Eastwick parea sa creada ca suferinta de acum n-are nici o legatura cu diabetul lui . Din cate se pare , circula pe-aici un virus .

Mai multe persoane in varsta din sat i-au cazut deja victima .

— Tot ce se poate , dar antecedentele diabetice ale tatei i-ar putea agrava boala .(Isi musca inciudata buza inferioara , adaugand :) Si n-ai de unde sa stii daca prostul acela de doctor al tau greseste .

Il insoti in sufragerie si-l urmari cu privirea in timp ce punea tava pe bufet , revenind apoi spre ea .

— N-are nici un rost sa-ti iesi asa din fire , Isabelle , incerca el s-o linisteasca , punandu-i o mana pe umar. Doctorul , pe care-l cunoastem de mult , este un om cu experienta . Daca ar fi crezut ca-i necesar , ar fi venit inainte de a-si face vizitele .

Se departa de el si-l privi nevenindu-i sa-si creada urechilor .

— Vrei sa spui ca mai intai isi face vizitele ? Tata ar putea fi foarte grav bolnav . Are nevoie de o ingrijire imediata .

Se indrepta repede spre usa , dar el o intreba pe un ton taios .

— Isabelle , incotro ?

— Il voi duce la spital . Macar acolo ii vor acorda imediat atentie .

Din doi pasi strabatu incaperea si-i bara trecerea .

— Acum chiar ca esti o gasculita .(Ii prinse umerii si o zgaltai.) Opreste-te si gandeste-te o clipa. Ar putea fi foarte periculos sa-l deplasezi . Doctorul va fi aici in scurt timp ; daca decide ca solutia este spitalul , putem chema o ambulanta .

Il privi tinta cateva secunde , apoi simti ca i se inmoaie genunchii si se prabusi in bratele lui , hohotind .

— Imi este atat de teama , ingaima cu fata infundata in umarul lui . Daca i se-ntampla ceva ?

— Nu se va intampla nimic , iti fagaduiesc .

O tinu strans in brate , leganand-o usor si mangaindu-i parul cu mana ramasa libera . Ea isi ridica spre el fata uda de lacrimi si Kett isi spuse ca niciodata nu-i paruse atat de frumoasa si de vulnerabila . Inima i se stranse dureros. Voia din tot sufletul sa aiba grija de ea . S-o apere de oricine , s-o tina in siguranta , in bratele sale . Afurisita fie bataia de joc a naturii , care-l silea sa ceara un asemenea sacrificiu din partea unei femei ca Isabelle , care era mama si va voi sa aiba si alti copii ! Isi apasa buzele pe gura ei si, cateva clipe , contopiti intr-o imbratisare patimasa, alcatuira o singura fiinta .

Isabelle fu prima care se desprinse . Suspinand , isi sterse ochii cu degetele si zambi , ridicandu-si privirile spre el .

— Ai dreptate, fara indoiala. Nu-s decat o prostuta emotiva .

— Esti cat se poate de indreptatita sa fii asa , dar , dupa cum ti-am spus , cu doctorul Eastwick vom fi pe maini bune .

♥♥♥♥♥

La prima treapta a scarii Isabelle sovai . Ingrijorarea o impiedica sa inainteze, tot asa cum nu-i ingaduise sa-l insoteasca pe medic in camera tatalui ei . In schimb il lasa pe Kett s-o inlocuiasca , si acum se intreba daca asteptarea nu fusese mai greu de suportat .

Zgomotul unei usi care se inchide , al unor glasuri si apoi al pasilor ii taie respiratia. Cand doctorul isi facu aparitia , il cerceta cu privirea, dar comportamentul lui profe-

sional nu trada nimic , deci cand incepu sa coboare scara ii adresa un zambet bland .

― Nu prea aveti pentru ce va face griji,domnisoara Erskine , sau imi ingaduiti sa va numesc Isabelle ?

Ea incuviinta pe tacute , prea putin pasandu-i e cum i se adresa el , atata timp cat avea sa-i spuna ce nu era in ordine cu tatal ei .

― Dupa cate-mi dau seama , pare sa fi contactat un virus . In cursul saptamanii trecute am avut cateva cazuri. Deocamdata se simte foarte prost , dar este un tip zdravan, si daca va lua dupa reteta tabletele pe care i le-am prescris, o va scoate la capat cu siguranta .

Fu coplesita de un val de usurare si simti ca-i tremura genunchii .

― Prin urmare , n-are nici o legatura cu diabetul ?

― Nici una directa , insa , tinand seama de asta , am adaugat si un tratament cu steroizi care , sa speram , il va mai intari putin . Voi mai trece sa-l vad maine-dimineata , adauga cu un zambet linistitor,dar daca pana atunci survine vre-o schimbare , va rog sa ma chemati imediat .

― Va multumesc , doctore .

― Cu placere .

Ii inmana retetele si porni spre iesire . Isabelle il insoti de-a lungul coridorului .

― I-am spus sa stea in pat . Aveti grija sa fie ascultator. Dupa cate-am auzit este destul de incapatanat si s-ar putea ca , de indata ce se va simti mai bine , sa vrea sa se scoale .

Privind dincolo de doctor , Isabelle il zari pe Kett , care, spre uimirea ei , ii facu cu ochiul .

― Se va conforma prescriptiilor , doctore , ii fagadui revenind cu privirea spre acesta , dar cu gandul in alta parte. Voi avea grija de asta .

Inchise usa in urma medicului si , intorcandu-se catre Kett , isi petrecu bratul pe sub al lui .

― Iti multumesc pentru grija ce ne-o porti , sopti . Esti ca un stalp de care intr-o situatie de criza , te poti sprijini cu toata increderea .

― Cred ca vrei sa ma flatezi , protesta el pe un ton formal . Intotdeauna te-ai descurcat singura , Isabelle . Cred ca esti o femeie foarte independenta .

Simti cum i se starneste vechea iritare pe care i-o provoca atitudinea lui .

― Pentru ce nu-mi primesti multumirile , Kett ? Ar fi ceva chiar atat de nedemn pentru un barbat ?

― Dar nu-i deloc cazul , replica el dezinvolt. Ti-am spus ca voi avea grija de tine si asta am si facut . Aceasta grija il include si pe tatal tau , atata vreme cat se afla sub acoperisul meu .

― Incerc sa te cred , Kett , dar , vezi tu , eu inca nu ma simt in siguranta . Pur si simplu nu stiu ce se va intampla cu Delphine si cu mine .

O privi ca si cum ar primi o lovitura de pumnal , apoi se intoarse cu spatele si isi vara mainile adanc in buzunarele pantalonilor .

― Credeam c-am stabilit sa ramai aici , cu mine , spuse in cele din urma cu glas ragusit .

― Nu pot ramane la infinit , Kett . Nu intelegi ? Trebuie sa stiu incotro ne i ndreptam , tu si cu mine . Ce-nseamna toate astea .

Brusc , el porni spre scara .

― Ma duc sus , sa vad daca Douglas are nevoie de ceva , apoi voi pleca pentru cateva ceasuri . Daca nu-ti gasesti locul si te plictisesti , vei gasi cateva insemnari pe masa mea de birou . Ai putea incepe cu listele referitoare la lucrarile

de cercetare. Cand ma voi intoarce , le vom revedea impreuna .

Isabelle ramase in picioare , la capatul de jos al scarii, mult timp dupa ce el pierise din vedere. Ii era teama teama sa nu-i piarda pe toti cei care-i iubise vreodata . Dragul ei tata era bolnav , iar lui Kett se pare ca nu-i pasa de problemele care-o framantau .

♥♥♥♥♥

Isabelle isi rontai capatul creionului si privea ingrijorata pe fereastra , cu gandurile foarte departe de munca de care trebuia sa se ocupe .

— Te-am intrebat daca ai scris ultimele doua nume ! Isabelle , ce se-ntampla cu tine ?

Isi rasuci brusc capul si ochii ei isi cereau scuze .

— Imi pare rau , Kett . N-am auzit ce-ai spus .

— De asta mi-am dat si eu seama .

Kett se ridica in fotoliul in care sedea si se duse la birou pe care Isabelle il trasese langa fereastra , astfel incat sa fie mai aproape de lumina , dupa cum ii explicase ea .

— Ei , bine ? o intreba cocotandu-se pe coltul mesei . Da-i drumul ! Care-i cauza incruntarii ? (Inainte ca ea sa-i poata raspunde , continua :) De cateva zile n-ai fost tu insati si , daca stau sa ma gandesc , nici nu arati bine deloc.

— Din pricina tatei ,recunoscu ea, luandu-i mana intinsa Au trecut mai bine de trei saptamani si starea sanatatii nu da semne sa i se imbunatateasca .

— Asta asa este , conveni el frecandu-si ganditor barbia. Se pare ca dureaza mai mult decat ne inchipuiam noi, sunt

de acord , dar ai auzit ce zicea doctorul Eastwick ca sta-rea lui generala este slabita datorita diabetului .

— Stiu asta , si inteleg , dar nu ma poate impiedica sa-mi fac griji .(Ochii caprui cu paiete urii se umezira :) Nu-i seamana deloc , sa zac-n pat atat de mult , fara motiv !

El o batu usor cu palma mana , intr-un gest linistitor .

— Trebuie sa-ncerci sa nu te framanti prea mult , Isabelle , o sfatui ingrijorat . Singurul rezultat va fi ca te vei prabusi . Te vei imbolnavi si tu .

Ea schita o grimasa .

— Cred ca asta s-a si intamplat .

— Ce vrei sa spui ? o intreba , aplecandu-se spre ea peste masa si privind-o atent.

— Cred c-am luat virusul . M-am simtit prost toata sap-tamana .

Ochii lui se intunecara .

— Si ai tacut , o dojeni . Pentru ce nu mi-ai spus ? Dac-as fi stiut , nici nu m-as fi gandit sa-ti daua atat de lucru .

Ea ofta usor si-si feri ochii de privirile lui scrutatoare .

— Nu face nimic . De fapt , ma bucur ca am fost ocupata. Asta mi-a indepartat gandurile de la atatea probleme.M-a impiedicat sa ma autocompatimesc .

— Uita-te la mine , Isabelle .

Cam fara voie , isi intoarse fata spre el .

— Acum spune-mi exact ce nu este in ordine .

Ea ridica din umeri .

— Doar o apatie generala; mi-e greata si ma simt balona-ta cunosti soiul acesta de senzatii .

— Nu pot afirma ca l-as cunoaste , replica el pe un ton grav , extrem de rar sunt bolnav . Dupa parerea mea , cel mai bun lucru pe care-l putem face este sa-l rugam pe doc-tor sa se uite si la tine maine-dimineata , cand vine sa-l vada pe Douglas .

— Dar nu mi-e greu sa ma duc eu la cabinetul medical , protesta ea . Daca nu-mi trece , desigur .

— Prostii , respinse el imediat aceasta idee . Tot vine aici. Nu-l va costa nimic sa te consulte si pe tine .

Il privi cu indoiala, absolut de neintuziasmata de propunerea lui .

— Nu mai avem ce discuta , Isabelle , asa ca inceteaza sa te uiti asa la mine . Si , de vreme ce te simti rau , acum vom strange lucrul si-l vom relua maine-dimineata...dupa ce te va vedea medicul .

♥♥♥♥♥

Isabelle statea intinsa pe pat , cu trupul rigid , urmarind cu ingrijorare fata doctorului , in timp ce acesta ii palpa abdomenul si-i asculta pieptul .

In cele din urma , medicul isi indrepta spinarea .

— Acum te poti imbraca , Isabelle . Cred ca am obtinut toate informatiile de care am nevoie .

Cu gesturi nervoase , ea se ridica de pe pat si incepu sa-si imbrace rochia .

— Ce nu-i in ordine cu mine, doctore ? Este aceeasi boala ca a tatei ?

Medicul , care se dusese la micuta chiuveta albastra , nu raspunse imediat , ci continua sa-si spele mainile sub robinet . Isabelle ii astepta cuvintele cu nerabdare . Ingrijorarea ii crispa degetele care framantau nasturii bluzei sale bleu .

Doctorul Eastwick isi lasa in jos manicele suflecate ale camasii , le prinse din nou butonii si isi imbraca haina .

— Uite ce-i , Isabelle , incepu deschizandu-si servieta si scotand cateva foi de hartie . Vreau sa te duci cu scrisoarea aceasta la un spital , la un coleg de-al meu . Un anume doctor Anderson .

— Asadar , aveam dreptate , zise ea , capatand o expresie speriata. Starea tatei este mai rea decat ne inchipuiam noi?

— Ba deloc , draga mea. (Isi intrerupse scrisul pentru a se uita la ea pe deasupra ochelarilor.) — Gata , Isabelle .

Lipi plicul , mazgali numele doctorului pe el si i-l inmana :

— Prin scrisoarea aceasta cer doar o confirmare a opiniei mele cu privire la ...hm...la simptomele tale .

Isabelle se lasa sa cada din nou pe pat si-l privi uluita .

— Ce-i atat de rau in legatura cu mine , ca sa aveti nevoie de o a doua opinie ?

— As prefera sa te duci sa-l vezi pe doctorul Anderson . Iti va explica el totul , dar oricum , nu trebuie sa te ingrijorezi .

— Ba sigur ca sunt ingrijorata , doctore .(Timbrul vocii i se ascuti , aproape de isterie.) Ma simt de parca as avea o boala primejdioasa .

Medicul isi dadu capul pe spate si izbucni in ras .

— Nimic chiar atat de cumplit , dupa cate cred . Imi dai voie sa-ti sugerez sa te programezi cat mai curand posibil , astfel inacat sa te linistesti ? Sunt sigur ca,daca-i telefonezi in dimineata asta si-i spui ca te-am recomandat eu , vor reusi sa te includa pe lista.

Ea incuviinta inclinand capul in tacere . Nu putea gandi limpede . Ce-nsemnau toate acestea? Inca uluita , il conduse pe doctor spre iesire si isi exprima in mod mecanic multumirile , dupa care inchise usa si se inapoie , de-a lungul coridorului , ducandu-se drept la telefon . Ce blestem ca tocmai acum , cand ea insasi se afla intr-o situatie dificila,

pe care ar fi trebuit s-o discute cu el, Kett era plecat , fiind chemat de urgenta undeva !

♥♥♥♥♥

Isabelle se uita fix la doctorul Anderson , nevenindu-i sa creada .

― Dar e cu neputinta , doctore. Trebuie sa fie o greseala Cum as putea fi eu insarcinata ?

Chipul ridat al batranului medic se lumina de un zambet

― Nu cred ca este nevoie sa-ti explic eu mecanismele naturii , tanara doamna . Pari sa fi inteles si singura acest aspect al lucrurilor .

― Dar sunteti absolut sigur? insista Isabelle, fata ei inca mai pastrandu-si expresia uluita .

Doctorul isi relua locul pe scaun si o privi cu blandete .

― Este o tragedie chiar atat de mare ? Inteleg ca nu esti casatorita dar , in zilele noastre , asta nu mai inseamna mare lucru . Sunt convins ca viitorul tata va fi incantat .

Dumnezeule , Kett ! Il uitase cu totul . Cat de incantat avea sa fie ? Se uita la doctor cu chipul impietrit .

Medicul se apleca spre ea :

― Banuiesc ca tanarul Kett Frazer este tatal , nu-i asa ?

Ea confirma inclinand capul , incapabila sa scoata o vorba .

― Atunci iti garantez ca va fi incantat.(Tonul lui era blajin , aproape parintesc .) Cunosc familia aceasta de multi ani . Cred ca vei descoperi ca vestea va fi deosebit de imbucuratoare pentru el , dupa ce va depasi primul soc , bineinteles . (Isi limpezi glasul .) Uite , Isabelle . (Scrise

cateva cuvinte pe hartiile din fata lui , inchise dosarul si i-l inmana.) Du-i asta surorii medicale , si dansa va inregistra toate datele si-ti va fixa o programare pentru a fi ingrijita la clinica . In cazul dumitale asta-i deosebit de important . In general,sarcinile cu gemeni nu sunt prea usor de purtat, si intotdeauna copiii par sa vrea sa vina pe lume mai repede .

Isabelle ramase cu gura cascata .

— Gemeni? reusi sa ingaime . Vreti sa spuneti ca am gemeni ?

— Da , draga mea , raspunse cu nevinovatie. Nu-ti precizasem ?

Ea scutura din cap cu frenezie .

— Imi pare rau , credeam ca-i inteles . In mod normal n-am fi facut atat de devreme controlul cu scanner-ul. In cazul dumitale trebuia sa obtinem o confirmare ca sunt doi .

Scanner-ul ! Si ea , care tinuse ochii stransi inchisi , crezand ca ei erau in cautarea altui soi de excrescenta !

Isabelle iesi din cabinetul de consultatie ametita , si inca mai era in stare de soc cand parasi spitalul , o jumatate de ora mai tarziu . Cu toate acestea, pana cand ajunse la Dungarin socul disparuse , fiind inlocuit de o calda stralucire interioara. Incepuse sa priveasca latura pozitiva a situatiei, dandu-si seama ca asta inseamna un fratior sau o surioara, sau , poate , si una si cealalta , pentru Delphine . Intotdeauna isi dorise o familie mai mare este drept,de preferinta mai tarziu decat prea curand dar de vreme ce deja se in-tamplase , cel mai bine era sa se obisnuiasca de pe-acum cu ideea .

Cobori din taxi , ii plati soferului si-l urmari cum se indeparteaza , si abia apoi se intoarse catre casa , pornind incet de-a lungul aleii. Tot timpul gandurile i se framantau

intr-un vartej , in asteptarea felului in care Kett va reactiona la aflarea vestii .

Avea o senzatie neplacuta , ca un gol in stomac , in parte cauzata de teama ca el ar putea sa nu fie incantat , dar in cea mai mare parte pentru ca-l iubea atat de mult . Era bucuroasa ca urma sa aiba un copil de la el , chiar daca avea sa se dovedeasca poate in curand ca el nu-i va im-partasi bucuria . Il iubea atat de mult pe Kett , si dat fiind ca acest copil sau acesti copii ? erau rodul iubirii lor, era sigura ca el sau ei vor fi perfecti .

♥♥♥♥♥

Isabellei ii trebui mult timp pentru a decide cum sa se imbrace in aceea seara . In cele din urma alese o rochie din matase moarata de un albastru ca safirul , care avea un corsaj cu decolteu adanc si o fusta ampla . Acum , in timp ce-si studia imaginea reflectata in oglinda inalta , se intreba daca nu cumva culoarea rochiei nu facea sa-i para tenul prea pamantiu si cearcanele de sub ochi mai accentuate .

Lua peria de cap si incerca sa-si imblanzeasca suvitele carliontate , proaspat spalate , ale parului , impletindu-le intr-un coc frantuzesc , pe care-l considera mai potrivit cu prilejul ; dar parul era deja afectat de sarcina si refuza sa se lase domesticit . Oftand exasperata , se resemna sa-l lase liber, fixandu-l doar cu doua agrafe pentru a nu-i veni peste fata .

Acum era recunoscatoare soartei care-i facuse jocul retinandu-l pe Kett la birou. Ii fusese relativ usor sa aranjeze

astfel incat Delphine sa ia masa cu restul familiei , in timp ce ea insistase sa astepte pentru a manca impreuna cu Kett

Acum Delphine era culcata in patutul ei , iar ea pregatise pentru ei doi un supeu la lumina lumanarilor , ce urma sa fie servit in salonul mic, situat in partea din spate a casei si care doar rareori era folosit de familie .

Remarcase cat de obosit arata Kett cand se inapoiase acasa, curand dupa opt si jumatate. Cu toate acestea, prinsese curaj cand vazuse placerea cu care el ii primise propunerea de a lua masa de seara in doi . Acum , pe masura ce se apropia timpul de a se confrunta cu el si de a-i marturisi motivele pentru care dorea sa petreaca seara doar ei singuri , temerile ii sporeau , caci stia ca orice decizie ar fi luat el dupa ce-i va da vestea , avea s-o afecteze atat pe ea cat si pe Delphine pentru tot restul vietii lor .

♥♥♥♥♥

― Arati deosebit de incantatoare in seara asta ! ii spuse Kett cuprinzand-o in brate si sarutand-o cu gingasie . Prin urmare ? Care-a fost verdictul doctorului Anderson ? Suferi din cauza unui virus necunoscut si primejdios ?

Nu-i raspunse , ci continua sa se bucure de clipa traita in bratele lui , pana cand el o indeparta putin si se uita cu atentie la fata ei .

― Hm , tot palida esti . Imi spui ce ti-a zis , sau mai intai luam masa ?

Ea se duse spre masuta pe rotile .

― Banuiesc ca ti-e foame . Daca vrei , putem sa mancam mai intai .

— Nu vreau , Isabelle . Ma ingrijorezi . Spune-mi chiar in clipa asta ce nu-i in regula cu tine .

Se intoarse incet spre el , cu mainile inca inclestate pe masuta de serviciu , folosita ca sprijin .

— As vrea sa stiu , Kett , daca ai fi de acord sa-ti iei raspunderea unei familii gata alcatuite ?

Isi pastra ochii atintiti pe chipul lui , dorin ca si el sa se uite la ea , astfel incat sa-i poata vedea reactia .

Un intreg valmasag de emotii trecu peste trasaturile lui incordate , dar singur pe care n-o putea ascunde era o tristete tangibila .

— Cred ca a sosit momentul sa-ti dau oarecare explicatii privitoare la purtarea mea fata de tine , spuse cu glas obosit, lasandu-se sa cada in cel mai apropiat fotoliu, ca si cum picioarele nu l-ar mai fi putut sustine . Va iubesc , pe tine si pe Delphine , prea mult pentru a va cere sa faceti sacrificiul de a va imparti vietile cu mine...

— Dar , Kett , il intrerupse Isabelle , dandu-si seama ca fusese inteleasa gresit .

Insa el ridica mana , protestand .

— Lasa-ma sa termin... inainte ca tu sa spui ceva ce apoi ai sa regreti . Vezi tu... (Isi pleca fruntea , si ea nu-i mai vazu durerea din ochi.) O boala din copilarie mi-a rapit posibilitatea de a fi tata . Stiind cat de mult doresti ca Delphine sa nu fie singura la parinti , nu pot spera ca tu sa-mi impartasesti dezamagirea .

Uimirea o lasa cu gura cascata si neincrederea o facu sa deschida larg ochii . Nu izbutea sa creada ce-i spunea el. Asadar , atunci cand o asigura sa nu se teama ca ar exista riscul de a ramane gravida , crezuse a era steril . Iar ea isi inchipuise...! Inima incepu sa i se zbata nebuna in piept , ca o pasare in colivie . Tot timpul cat ea fusese convinsa ca el se temea sa se angajeze , motivul real fusese acesta .

— Iubitul meu Kett ! exclama , venind spre el si ingenunchind la picioarele lui . Uita-te la mine , te rog . Par eu indurerata de cele ce tocmai mi-ai spus ?

El isi ridica lent capul si o privi in ochi .

— Nu , nu ari , conveni , uitandu-se banuitor la colturile tremuratoare ale gurii ei . Dar , in mod cert , nici nu ai motive de ras .

— Oh , Kett , chicoti ea , niciodata pana acum n-am cunoscut vreun barbat nefertil care sa fie in stare sa zamisleasca gemeni .

— Ai inebunit cu totul , Isabelle ? Despre ce tot aiurezi acolo ?

— Despre noi , Kett . Tu si cu mine . Asta mi-a declarat doctorul . Nu sunt bolnava . Astept un copil . Doi copii ! Cei doi copii sun ai tai , Kett . Ei , bine ! □ il intreba mangaindu-i cu duiosie obrazul □ ce zici de asta ?

Kett o privea de parca nu putea crede in adevarul vorbelor ei . Apoi , toata lupta interioara paru sa-l paraseasca . Se ridica incet in picioare si , cu gingasie , o ridica si pe ea impreuna cu el .

— Vrei sa repeti asta? ii ceru intr-un suspin, continuand s-o priveasca uluit .

— Vei fi tata ! sopti ea , inconjurandu-i gatul cu bratele si inaltandu-se pe varfurile picioarelor pentru ai pune o sarutare pe barbie . Spune-mi ca nu-ti pare rau ca s-a intamplat .

— Oh , Isabelle , ingaima el , glasul frant fiind dovada emotiilor ce-l copleseau . Daca-i sti ce inseamna pentru mine gandul de a avea un fiu , atunci ai sti cum ideea de a avea doi fii nu vrea sa-mi intre in cap .

— Ar putea fi doua fiice , remarca ea .

— Fiice , fii □ cui ii pasa ? (Ofta din adanc .) Oricum, vor fi propriii mei copii . (O cuprinse in brate ,

o stranse tare la piept si incepu sa-i acopere fata cu sarutari .) Iti multumesc draga , dulcea mea Isabelle !

Ea se smulse de langa el, si o sclipire jucausa i se aprinse in ochi .

― Cred ca o parte din merit iti revine tie,spuse chicotind Dar , ia seama , nu pot garanta ca nu vor avea parul rosu si pistrui ca mine .

― Daca vor arata ca tine vor fi adorabili .

Ochii albastri erau incetosati de emoti cand , in sfarsit , rosti cuvintele :

― Isabelle Erskine , te iubesc . Ce-ai zice daca as face din tine o femeie onorabila?(Si, dupa o scurta pauza , adauga:) Vreau ca toti copiii mei sa poarte acelasi nume de familie .

― Ar fi foarte dragut , ii raspunse , ghemuindu-se la pieptul lui . Dar aminteste-ti ca unul dintre copii are deja numele tau .

Si stia ca avuse dreptate s-o inscrie pe Delphine cu numele de Frazer. Fiindca acum avea sa apartina cu totii aceleasi familii □ ea si Delphine isi gasise , in fine , caminul .

De fapt □ constata in gand , aruncand o privire furisa spre Kett □ zambetul de pe chipul tigrului spunea totul .

Sfarsit